ΝΑ ΑΝΑΔΕΙΞΟΥΜΕ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΟΡΘΕΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΙΔΕΕΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αριθμ. Φύλλου 227
ΙΟΥΝΙΟΣ 2022
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

«Όταν μια πλημμύρα απλώνεται όλο και πιο μακριά, το νερό γίνεται πιο ρηχό και πιο βρώμικο. Έτσι εξατμίζεται και η Επανάσταση και αφήνει πίσω της μόνο το βούρκο της γραφειοκρατίας. Οι αλυσίδες της βασανισμένης ανθρωπότητας έχουν φτιαχτεί από σφραγίδες».

Φρανς Καφκα



2022
1,5 ΕΥΡΩ

**«Όταν μια πλημμύρα απλώνεται όλο και πιο μακριά,
το νερό γίνεται πιο ρηχό και πιο βρώμικο.
Έτσι εξατμίζεται και η Επανάσταση και αφήνει πίσω της
μόνο το βούρκο της γραφειοκρατίας.
Οι αλυσίδες της βασανισμένης ανθρωπότητας
έχουν φτιαχτεί από σφραγίδες».**

Φρανς Κάφκα





Οι μύθοι είναι ποτάμια αιώνια...
κατεβαίνοντας τις σκάλες άλλων καιρών,
θα σκαρφαλώσουμε στις μέρες που έρχονται...

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ... ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

από τον Κύκλο Σύνταξης

ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ τις εκλογές της 20ης Σεπτέμβρη 2015 γράφαμε χαρακτηριστικά, ότι *«όλα όσα θα ακολουθήσουν από την προκήρυξη των εκλογών και μέχρι την 20η Σεπτεμβρίου, αποτελούν ένα καλοστημένο θέατρο, αφού ο στόχος επετεύχθη. Οι μεταξύ τους εντάσεις αποσκοπούν στο να πείσουν ότι διαφωνούν και ότι έχουν κάτι διαφορετικό να κάνουν. Στην πραγματικότητα δεν πρόκειται παρά να γυαλίσουν ορισμένους από τους κρίκους της αλυσίδας που λέγεται ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΙΙΙ. Τώρα πόσο σημασία μπορεί να έχει το ποιος θα διαχειριστεί αυτό το αντιανθρώπινο τερατούργημα; Καμία! Άλλωστε το μετεκλογικό σκηνικό οδηγεί με μαθηματικό τρόπο σε κυβερνήσεις συνεργασίας. Εκεί είναι που τα ψέματα που εκτοξεύονται προεκλογικά θα λάμψουν και πάλι στο πολιτικό στερέωμα της εξουσίας»*.

Όπερ και εγένετο. Μπορεί να υπάρχουν ακόμη παραπλανημένοι; Μπορεί οιοσδήποτε να έχει αυταπάτες, μετά την διαχείριση των κρατικών υποθέσεων από την πρώτη φορά αριστερά κυβέρνηση ή μήπως από τον τρόπο που κατόρθωσε να υφαρπάξει την κοινωνική συναίνεση, μετά το περιβόητο δημοψήφισμα του καλοκαιριού του 2015; Ποια θα μπορούσε να είναι ισχυρότερη επιβεβαίωση των αναρχικών απόψεων και θεωρήσεων απ' όσα επακολούθησαν εκείνες τις εκλογές;

Και όμως, η αριστερή προπαγάνδα επιμένει: «*Ο Μητσοτάκης είναι ο χειρότερος πρωθυπουργός όλων των εποχών*». Επομένως, δοξάστε τους και πάλι, γιατί παραδέχονται ότι είναι άθλιοι, αλλά υπάρχει και χειρότερο κακό απ' αυτούς!!! Αυτά πλέον δεν θα μπορούν να τα επικαλούνται ούτε οι γνωστοί και μη εξαιρετέοι καραγκιόζηδες των Εξαρχείων, οι ακάματοι προπαγανδιστές του Συριζα. Κάτι θα σκαρφιστούν, βέβαια, για να πείσουν τα κορόιδα, αφού τα ανεξόφλητα γραμμάτια δεν είναι και λίγα, θα υποσχεθούν πολιτικά ανταλλάγματα, την ανάγκη διατήρησης των λιγοστών κινηματικών πόρων που δεν πείραξε

ΕΠΙ ΔΡΟΜΕΣ ΣΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΚΗΝΙΚΟ



5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν τρίτην,
ἤκουσα τοῦ τρίτου ζῴου λέγοντος· ἔρχου. καὶ
εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ᾿
αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ·
6 καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσ-
σάρων ζῴων λέγουσαν· χοῖνιξ σίτου δηναρίου,
καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῆς δηναρίου· καὶ τὸ ἔλαι-
ον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃς.
7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν τετάρτην,
ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζῴου λέγοντος·
ἔρχου.
8 καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρός, καὶ ὁ κα-
θήμενος ἐπάνω αὐτοῦ, ὄνομα αὐτῷ ὁ θάνατος,
καὶ ὁ ᾅδης ἠκολούθει μετ᾿ αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη
αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἀποκτεῖ-
ναι ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ
ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

(ΣΤ 5-8, Αποκάλυψη Ιωάννη)

Kolotoumba.eu

Το σοβιετικής εμπνεύσεως φαιδρό μόρφωμα με μηδενική νομιμοποίηση από τα 500 εκατομμύρια πληθυσμού της ΕΕ, που ακούει στο όνομα Κομισιόν και του οποίου ηγείται κάποια κυρία φον ντερ κάτι, υποχρεώνεται και επισήμως στην πρώτη kolotoumba. Από την «αυστηρή απαγόρευση εισαγωγών ρωσικού φυσικού αερίου/πετρελαίου» με σκοπό να καταρρεύσει ο παλιάνθρωπος Βλαντιμίρ Πούτιν, πήγαμε προ λίγων εβδομάδων στην «αναζήτηση σωστών ισορροπιών», ώστε να μην καταρρεύσουν οι ευρωπαϊκές οικονομίες και παράλληλα να δεχτεί πλήγμα η ρωσική οικονομία –θαυμάστε την περίτεχνη διατύπωση των γραφει-

κό χάος στις ευρωπαϊκές χώρες και έλλειψη βασικών διατροφικών ειδών και καυσίμων.

Ολοφάνερα ο ***Ταβάριτς***, για την ώρα έχει καταφέρει το ακατόρθωτο, να έχει και την πίτα του πολέμου ολόκληρη (και μάλιστα με μόλις το 10% των ρωσικών στρατιωτικών δυνατοτήτων) και τον ρωσικό σκύλο χορτάτο, εξαιτίας της κατακόρυφης ανόδου των τιμών στα καύσιμα και τα τρόφιμα.

Έτσι, ήρθε κάποια στιγμή η οδυνηρή ώρα της κωλοτούμπας. Από το δεν αγοράζουμε ούτε σταγόνα ρωσικού πετρελαίου για να γονατίσει ο Πούτιν, πάμε τώρα στο «αγοράζουμε το ρωσικό πετρέλαιο για να πέσουν οι διεθνείς τιμές και να μην το πουλάει πανάκριβα και να χρηματοδοτεί την εισβολή στην Ουκρανία». «Overtime - στο μέλλον, βεβαίως, θα απεξαρτηθούμε εντελώς από τη ρωσική ενέργεια» και ζήσαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

Όλα αυτά τα είπε η αφόρητη γραφειοκράτισσα, σοβαρή-σοβαρή, χωρίς να κουνήσει βλέφαρο, σε συνέντευξη στις 28 Μαΐου. Μας κοροΐδευαν οι γερμαναράδες για την ελληνική kolotoumba πριν επτά χρόνια, αλλά η εκδίκηση είναι ένα πιάτο που τρώγεται κρύο. Πόσο απολαυστικό είναι να ταπεινώνει ο ουκρανός πρέσβης στο Βερολίνο (με τις πλάτες των Μεγάλων Αφεντικών της Ευρώπης) τον Γερμανό Καγκελάριο και πρόεδρο της (ξεχαρβαλωμένης) οικονομικής ατμομηχανής της Ένωσης, που πριν δέκα-δώδεκα χρόνια μοίραζε λιτότητα, πόνο και προτεσταντικά κηρύγματα στον ευρωπαϊκό νότο;

Ο Μητσοτάκης και η Μεγάλη Παραίτηση

Η πιο όμορφη χώρα του κόσμου δεν έχει μόνο την τύχη να κυβερνάται από τον πιο κομψό και γυ-



επιτευχθεί. Οι μεταξύ τους εντάσεις αποσκοπούν στο να πείσουν ότι διαφωνούν και ότι έχουν κάτι διαφορετικό να κάνουν. Στην πραγματικότητα δεν πρόκειται παρά να γυαλίσουν ορισμένους από τους κρίκους της αλυσίδας που λέγεται ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΙΙΙ. Τώρα πόσο σημασία μπορεί να έχει το ποιος θα διαχειριστεί αυτό το αντιανθρώπινο τερατούργημα; Καμία! Άλλωστε το μετεκλογικό σκηνικό οδηγεί με μαθηματικό τρόπο σε κυβερνήσεις συνεργασίας. Εκεί είναι που τα ψέματα που εκτοξεύονται προεκλογικά θα λάμψουν και πάλι στο πολιτικό στερέωμα της εξουσίας».

Όπερ και εγένετο. Μπορεί να υπάρχουν ακόμη παραπλανημένοι; Μπορεί οιοσδήποτε να έχει αυταπάτες, μετά την διαχείριση των κρατικών υποθέσεων από την πρώτη φορά αριστερά κυβέρνηση ή μήπως από τον τρόπο που κατόρθωσε να υφαρπάξει την κοινωνική συναίνεση, μετά το περιβόητο δημοψήφισμα του καλοκαιριού του 2015; Ποια θα μπορούσε να είναι ισχυρότερη επιβεβαίωση των αναρχικών απόψεων και θεωρήσεων απ' όσα επακολούθησαν εκείνες τις εκλογές;

Και όμως, η αριστερή προπαγάνδα επιμένει: «*Ο Μητσοτάκης είναι ο χειρότερος πρωθυπουργός όλων των εποχών*». Επομένως, δοξάστε τους και πάλι, γιατί παραδέχονται ότι είναι άθλιοι, αλλά υπάρχει και χειρότερο κακό απ' αυτούς!!! Αυτά πλέον δεν θα μπορούν να τα επικαλούνται ούτε οι γνωστοί και μη εξαιρετέοι καραγκιόζηδες των Εξαρχείων, οι ακάματοι προπαγανδιστές του Συριζα. Κάτι θα σκαρφιστούν, βέβαια, για να πείσουν τα κορόιδα, αφού τα ανεξόφλητα γραμμάτια δεν είναι και λίγα, θα υποσχεθούν πολιτικά ανταλλάγματα, την ανάγκη διατήρησης των λιγοστών κινηματικών πόρων που δεν πείραξε η «κακιά δεξιά», τα αντιφασιστικά μέτωπα, τυχόν εκδουλεύσεις στο ζήτημα της καταστολής και των «πολιτικών κρατουμένων». Εν ολίγοις, θα προβληθεί ως απόλυτη καταστροφή η επανεκλογή Μητσοτάκη. Αλλά, ας είναι. Άλλωστε, δεν κομίζουν δα και γλαύκας εν Αθήναις! Η καταστροφολογία είναι συνήθης στην κομματική προπαγάνδα, είτε αυτή εκπορεύεται εξ αριστερών είτε εκ δεξιών.

Εμείς θα επαναλάβουμε κάτι, που, επίσης, είχαμε επισημάνει τον Σεπτέμβριο του 2015. ***Και πάλι ΤΑ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ ΕΡΧΟΝΤΑΙ***, όποιος διαχειριστής και αν επικρατήσει, όποιος και αν συνδράμει τους εξουσιαστικούς σχεδιασμούς από το σημαντικό μετερίζι της λεγόμενης αντιπολίτευσης. Η συνεργασία μεταξύ τους είναι δεδομένη, άλλωστε πόσο πιο συστημικός να γίνει ο Συριζα; Θα κάνουν τα πάντα από κοινού, ώστε να παγιδευτούν εκ νέου τμήμα-

5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν τρίτην, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζῴου λέγοντος· ἔρχου. καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ·

6 καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζῴων λέγουσαν· χοῖνιξ σίτου δηναρίου, καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῆς δηναρίου· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃς.

7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζῴου λέγοντος· ἔρχου.

8 καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ, ὄνομα αὐτῷ ὁ θάνατος, καὶ ὁ ᾅδης ἠκολούθει μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἀποκτεῖναι ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

(ΣΤ 5-8, Αποκάλυψη Ιωάννη)

Kolotoumba.eu

Το σοβιετικής εμπνεύσεως φαιδρό μόρφωμα με μηδενική νομιμοποίηση από τα 500 εκατομμύρια πληθυσμού της ΕΕ, που ακούει στο όνομα Κομισιόν και του οποίου ηγείται κάποια κυρία φον ντερ κάτι, υποχρεώνεται και επισήμως στην πρώτη kolotoumba. Από την «αυστηρή απαγόρευση εισαγωγών ρωσικού φυσικού αερίου/πετρελαίου» με σκοπό να καταρρεύσει ο παλιάνθρωπος Βλαντιμίρ Πούτιν, πήγαμε προ λίγων εβδομάδων στην «αναζήτηση σωστών ισορροπιών», ώστε να μην καταρρεύσουν οι ευρωπαϊκές οικονομίες και παράλληλα να δεχτεί πλήγμα η ρωσική οικονομία –θαυμάστε την περίτεχνη διατύπωση των γραφειοκρατών-.

Από καιρό γνωρίζουμε ότι τα πράγματα στο πεδίο της μάχης δεν πάνε καθόλου καλά για την ουκρανοευρωαμερικανική πλευρά. Μετά την κατάληψη της κατεστραμμένης ***Μαριούπολης*** και την υψηλού συμβολισμού εκκένωση του εργοστασίου «*Αζοφστάλ*», τα ρωσικά στρατεύματα και οι τοπικές πολιτοφυλακές κοντεύουν να ολοκληρώσουν την «*ειδική επιχείρηση*» στην ανατολική Ουκρανία (Ντανμπάς-Λουχάνσκ) χωρίς μεγάλη αντίσταση από πλευράς ουκρανικού στρατού και των ναζιστικών ταγμάτων που εγκαταλείπουν τις θέσεις τους. Η δε «στρατιωτική βοήθεια» της Δύσης εξαερώνεται μέρα πάρα μέρα από τους ρωσικούς πυραύλους υψηλής ακριβείας, μόλις περάσει τα πολωνοουκρανικά σύνορα, συντελώντας στην κατάρρευση του ηθικού των Συμμάχων και του καθε-

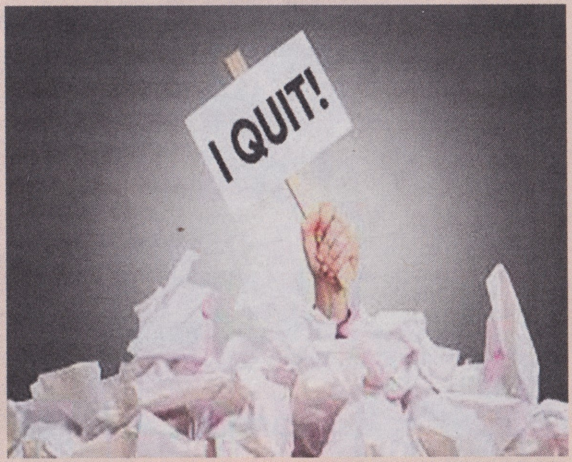
κόρυφης ανόδου των τιμών στα καύσιμα και τα τρόφιμα.

Έτσι, ήρθε κάποια στιγμή η οδυνηρή ώρα της κωλοτούμπας. Από το δεν αγοράζουμε ούτε σταγόνα ρωσικού πετρελαίου για να γονατίσει ο Πούτιν, πάμε τώρα στο «αγοράζουμε το ρωσικό πετρέλαιο για να πέσουν οι διεθνείς τιμές και να μην το πουλάει πανάκριβα και να χρηματοδοτεί την εισβολή στην Ουκρανία». «Overtime - στο μέλλον, βεβαίως, θα απεξαρτηθούμε εντελώς από τη ρωσική ενέργεια» και ζήσαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

Όλα αυτά τα είπε η αφόρητη γραφειοκράτισσα, σοβαρή-σοβαρή, χωρίς να κουνήσει βλέφαρο, σε συνέντευξη στις 28 Μαΐου. Μας κορόιδευαν οι γερμαναράδες για την ελληνική kolotoumba πριν επτά χρόνια, αλλά η εκδίκηση είναι ένα πιάτο που τρώγεται κρύο. Πόσο απολαυστικό είναι να ταπεινώνει ο ουκρανός πρέσβης στο Βερολίνο (με τις πλάτες των Μεγάλων Αφεντικών της Ευρώπης) τον Γερμανό Καγκελάριο και πρόεδρο της (ξεχαρβαλωμένης) οικονομικής ατμομηχανής της Ένωσης, που πριν δέκα-δώδεκα χρόνια μοίραζε λιτότητα, πόνο και προτεσταντικά κηρύγματα στον ευρωπαϊκό νότο;

Ο Μητσοτάκης και η Μεγάλη Παραίτηση

Η πιο όμορφη χώρα του κόσμου δεν έχει μόνο την τύχη να κυβερνάται από τον πιο κομψό και γυ-



μνασμένο γκόμενο του κόσμου, αλλά ταυτόχρονα και από τον πιο ψαγμένο γκόμενο -πράγμα που τον κάνει δέκα φορές καλύτερο γκόμενο-.

Η συμβουλή του Κυριάκου στους νέους να μην κοιτάνε μόνο τα λεφτά και να δουν τη ζωή πιο

κατόρθωσε να υφαρπάξει την κοινωνική συναίνεση, μετά το περιβόητο δημοψήφισμα του καλοκαιριού του 2015; Ποια θα μπορούσε να είναι ισχυρότερη επιβεβαίωση των αναρχικών απόψεων και θεωρήσεων απ' όσα επακολούθησαν εκείνες τις εκλογές;

Και όμως, η αριστερή προπαγάνδα επιμένει: «*Ο Μητσοτάκης είναι ο χειρότερος πρωθυπουργός όλων των εποχών*». Επομένως, δοξάστε τους και πάλι, γιατί παραδέχονται ότι είναι άθλιοι, αλλά υπάρχει και χειρότερο κακό απ' αυτούς!!! Αυτά πλέον δεν θα μπορούν να τα επικαλούνται ούτε οι γνωστοί και μη εξαιρετέοι καραγκιόζηδες των Εξαρχείων, οι ακάματοι προπαγανδιστές του Συριζα. Κάτι θα σκαρφιστούν, βέβαια, για να πείσουν τα κορόιδα, αφού τα ανεξόφλητα γραμμάτια δεν είναι και λίγα, θα υποσχεθούν πολιτικά ανταλλάγματα, την ανάγκη διατήρησης των λιγοστών κινηματικών πόρων που δεν πείραξε η «κακιά δεξιά», τα αντιφασιστικά μέτωπα, τυχόν εκδουλεύσεις στο ζήτημα της καταστολής και των «πολιτικών κρατουμένων». Εν ολίγοις, θα προβληθεί ως απόλυτη καταστροφή η επανεκλογή Μητσοτάκη. Αλλά, ας είναι. Άλλωστε, δεν κομίζουν δα και γλαύκας εν Αθήναις! Η καταστροφολογία είναι συνήθης στην κομματική προπαγάνδα, είτε αυτή εκπορεύεται εξ αριστερών είτε εκ δεξιών.

Εμείς θα επαναλάβουμε κάτι, που, επίσης, είχαμε επισημάνει τον Σεπτέμβριο του 2015. ***Και πάλι ΤΑ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ ΕΡΧΟΝΤΑΙ***, όποιος διαχειριστής και αν επικρατήσει, όποιος και αν συνδράμει τους εξουσιαστικούς σχεδιασμούς από το σημαντικό μετερίζι της λεγόμενης αντιπολίτευσης. Η συνεργασία μεταξύ τους είναι δεδομένη, άλλωστε πόσο πιο συστημικός να γίνει ο Συριζα; Θα κάνουν τα πάντα από κοινού, ώστε να παγιδευτούν εκ νέου τμήματα, μικρά ή μεγάλα, του κοινωνικού χώρου σε εκλογικές αυταπάτες, είτε μέσω του εργαλείου του εθνικισμού και του φόβου του πολέμου, είτε ενστερνιζόμενα την ανάγκη για μια «*στιβαρή ηγεσία*» που θα αντιμετωπίσει τις αλλεπάλληλες «*κρίσεις*». Το αναρχικό πρόταγμα της ΕΚΛΟΓΙΚΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ παραμένει επίκαιρο όσο ποτέ, όπως και η επιτακτικότητα της αναρχικής αντιεκλογικής δράσης, όποτε και αν γίνουν οι εκλογές.

Ιούνιος 2022

(ΣΤ 5-8, Αποκάλυψη Ιωάννη)

Kolotoumba.eu

Το σοβιετικής εμπνεύσεως φαιδρό μόρφωμα με μηδενική νομιμοποίηση από τα 500 εκατομμύρια πληθυσμού της ΕΕ, που ακούει στο όνομα Κομισιόν και του οποίου ηγείται κάποια κυρία φον ντερ κάτι, υποχρεώνεται και επισήμως στην πρώτη kolotoumba. Από την «αυστηρή απαγόρευση εισαγωγών ρωσικού φυσικού αερίου/πετρελαίου» με σκοπό να καταρρεύσει ο παλιάνθρωπος Βλαντιμίρ Πούτιν, πήγαμε προ λίγων εβδομάδων στην «αναζήτηση σωστών ισορροπιών», ώστε να μην καταρρεύσουν οι ευρωπαϊκές οικονομίες και παράλληλα να δεχτεί πλήγμα η ρωσική οικονομία –θαυμάστε την περίτεχνη διατύπωση των γραφειοκρατών-.

Από καιρό γνωρίζουμε ότι τα πράγματα στο πεδίο της μάχης δεν πάνε καθόλου καλά για την ουκρανοευρωαμερικανική πλευρά. Μετά την κατάληψη της κατεστραμμένης ***Μαριούπολης*** και την υψηλού συμβολισμού εκκένωση του εργοστασίου «*Αζοφστάλ*», τα ρωσικά στρατεύματα και οι τοπικές πολιτοφυλακές κοντεύουν να ολοκληρώσουν την «*ειδική επιχείρηση*» στην ανατολική Ουκρανία (Ντανμπάς-Λουχάνσκ) χωρίς μεγάλη αντίσταση από πλευράς ουκρανικού στρατού και των ναζιστικών ταγμάτων που εγκαταλείπουν τις θέσεις τους. Η δε «στρατιωτική βοήθεια» της Δύσης εξαερώνεται μέρα πάρα μέρα από τους ρωσικούς πυραύλους υψηλής ακριβείας, μόλις περάσει τα πολωνοουκρανικά σύνορα, συντελώντας στην κατάρρευση του ηθικού των Συμμάχων και του καθεστώτος του Κίεβο.

Οι παρατηρητικοί θα έχουν εντοπίσει ότι ο ***Ζελένσκι*** έχει εξαφανιστεί από τα διεθνή ΜΜΕ εδώ και καιρό, ενώ δεν υπάρχει καμία ανταπόκριση για τις «μεγάλες επιτυχίες» του ουκρανικού στρατού, αλλά και τα ρωσικά «εγκλήματα πολέμου» υπαρκτά ή μη.

Ακόμα χειρότερα, που τα αλλεπάλληλα πακέτα οικονομικών κυρώσεων κατά της ρωσικής οικονομίας από ΗΠΑ - Μ. Βρετανία και ΕΕ, το μόνο που έχουν καταφέρει είναι να προκαλέσουν οικονομικό πριν επτά χρόνια, αλλά η εκδίκηση είναι ένα πιάτο που τρώγεται κρύο. Πόσο απολαυστικό είναι να ταπεινώνει ο ουκρανός πρέσβης στο Βερολίνο (με τις πλάτες των Μεγάλων Αφεντικών της Ευρώπης) τον Γερμανό Καγκελάριο και πρόεδρο της (ξεχαρβαλωμένης) οικονομικής ατμομηχανής της Ένωσης, που πριν δέκα-δώδεκα χρόνια μοίραζε λιτότητα, πόνο και προτεσταντικά κηρύγματα στον ευρωπαϊκό νότο;

Ο Μητσοτάκης και η Μεγάλη Παραίτηση

Η πιο όμορφη χώρα του κόσμου δεν έχει μόνο την τύχη να κυβερνάται από τον πιο κομψό και γυ-



μνασμένο γκόμενο του κόσμου, αλλά ταυτόχρονα και από τον πιο ψαγμένο γκόμενο -πράγμα που τον κάνει δέκα φορές καλύτερο γκόμενο-.

Η συμβουλή του Κυριάκου στους νέους να μην κοιτάνε μόνο τα λεφτά και να δουν τη ζωή πιο σφαιρικά και ολιστικά, αντιμετωπίστηκε με ακατανόητη εχθρότητα, όχι από τους στυγνούς υλιστές της Αριστεράς, αλλά και από τις ηθικές κυριούλες και κυριούληδες του ακραίου κέντρου και του φιλελευθεριστάν, που με υψωμένο το δάχτυλο είπαν, πως δεν είναι δουλειά του «*να ηθικολογεί προτείνοντας στους πολίτες ερμηνείες και απόψεις για το νόημα της ζωής και τον ρόλο του πλούτου στην αναζήτηση της ευτυχίας*».

συνέχεια στη σελ. 4

Η ΘΑΥΜΑΣΤΗ «ΝΕΑ» ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΧΑΟΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΗΔΗ ΕΔΩ…



Οδομαχίες μεταξύ κατασταλτικών δυνάμεων και φοιτητών στην πρωτεύουσα της Σρι Λάνκα

Μέσα σε δυο χρόνια έχει κηρυχτεί ήδη δυο φορές ο Γ' Παγκόσμιος Πόλεμος, την πρώτη φορά μ' αφορμή την εμφάνιση του Covid-19, όταν επιβλήθηκε ταυτόχρονα ο εγκλεισμός τεσσάρων δισεκατομμυρίων ανθρώπων σ' ολόκληρο τον πλανήτη, την δεύτερη φορά μ' αφορμή την ρωσική εισβολή στην Ουκρανία. Προτού την λήξη του κηρυγμένου Γ' Παγκόσμιου Πολέμου αναγγέλθηκε η έναρξη του «νέου» Ψυχρού Πολέμου, ενώ η «***νέα παγωμένη σύγκρουση***» συζητείται ήδη, προτού την λήξη του πολέμου στην Ουκρανία.

Εδώ δεν πρόκειται, απλά, για την περιβόητη «επιτάχυνση της ιστορίας», εδώ το «μέλλον» προηγείται του παρόντος. Δεν πρόκειται μόνον για την αστραπιαία μεταβολή, που εμποτίζει ολόκληρη την ανθρώπινη εμπειρία. Δεν πρόκειται για την αντίφαση μιας τεράστιας μεταβολής, που χαρακτηρίζει τον τεχνοπολιτισμό μας

νική ειρήνη, στο εσωτερικό πλούσιων και φτωχών χωρών. Τα όσα πρόσφατα συνέβησαν στην ***Σρι Λάνκα***, όχι μόνο θεωρήθηκαν ανησυχητικά από την συμμορία του ***Νταβός***, αλλά ήταν τα προεόρτια για όσα θα ακολουθήσουν. Όπως είναι γνωστό, στην Σρι Λάνκα ξέσπασαν άγριες κοινωνικές ταραχές, με οδομαχίες και νεκρούς στο Κολόμπο και άλλες μεγάλες πόλεις, η κυβέρνηση κατέρρευσε και καταγράφηκε η πρώτη χρεωκοπία στην ιστορία της χώρας.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία προέκυψε (;) σε μια «στιγμή», όπου τα «προβλήματα» είχαν ήδη εκδηλωθεί: πληθωρισμός, ακριβή ενέργεια, εκτόξευση των παγκόσμιων χρεών εξαιτίας των «παροχών», που προσέφεραν οι κυβερνήσεις για την «αντιμετώπιση» των συνεπειών της «πανδημίας». Ταυτόχρονα όσο αυξάνεται ο τεχνολογικός ανταγωνισμός ανάμεσα στα παγκόσμια κέντρα εξουσίας, εμφανίζονται αρκετά «αποσχιστικά ίντερνετ» τα οποία χαρακτηρίζονται από μεγαλύτερο κρατικό έλεγχο επί της ψηφιακής «ελευθερίας».

Η «*διαταραχή*», όσον αφορά τους υποτιθεμένους παγκόσμιους κανόνες, κανονικοποιείται σ' έναν χαώδη παγκοσμιοποιημένο κόσμο. Σύμφωνα με την *Veronika Grimm*, οικονομολόγο και μέλος του Γερμανικού Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνωμόνων, «*Εδώ και μερικά χρόνια έχει αρχίσει να διαφαίνεται η μετάβαση από μια παγκόσμια τάξη προσανατολισμένη στους κανόνες σε μια παγκόσμια τάξη προσανατολισμένη στην ισχύ. Με την επίθεση της Ρωσίας στην Ουκρανία, είναι πλέον επιτακτική ανάγκη να προσαρμοστούμε το*

αυτονομία της Κριμαίας και του Ντονμπάς εντός ουκρανικών συνόρων και μια συμφωνία μεταξύ Ε.Ε. και Ρωσίας για χαλάρωση των κυρώσεων εις βάρος της Μόσχας, με αντάλλαγμα την απόσυρση των ρωσικών στρατευμάτων. Το Κρεμλίνο απέρριψε πάραυτα το ιταλικό σχέδιο σχολιάζοντας δεικτικά ότι «*δεν μπορείς να προμηθεύεις όπλα στην Ουκρανία με το ένα χέρι και με το άλλο να συντάσσεις ειρηνευτικά σχέδια για την επίλυση της κρίσης*».

Ο *George Beebe*, πρώην επικεφαλής ανάλυσης της Ρωσίας για τη CIA, δήλωσε προ ενός μηνός ότι πιστεύει πως το αποτέλεσμα του πολέμου στην Ουκρανία, πιθανότατα, θα επεκταθεί σε ένα ασταθές αδιέξοδο – το οποίο, όμως, θα μπορούσε κάλλιστα να είναι πιο ασταθές και επικίνδυνο από το μεγαλύτερο μέρος του Ψυχρού Πολέμου. «*Το πιο πιθανό είναι να καταλήξουμε σε κάποιου είδους μακροχρόνια ασταθή αντιπαράθεση, που διχάζει την Ουκρανία και την Ευρώπη, όπου δεν υπάρχουν κανόνες στο παιχνίδι. Δεν πρόκειται τόσο για έναν νέο ψυχρό πόλεμο, όσο για μια χαίνουσα πληγή στην Ευρώπη*».

Οι ΗΠΑ, που θεωρητικά μπορούν να παγώσουν τα παγκόσμια αποθεματικά της Κίνας ύψους 3,3 τρισεκατομμυρίων δολαρίων, επιθυμούν την συνέχιση του πολέμου στην Ουκρανία και έχουν τους λόγους τους, κάνοντας κατανοητό σ' όσους δεν το είχαν καταλάβει ήδη, ότι ο όρος «Δύση» δεν υφίσταται προ πολλού.

Συσπείρωση Αναρχικών





Οδομαχίες μεταξύ κατασταλτικών δυνάμεων και φοιτητών στην πρωτεύουσα της Σρι Λάνκα

Μέσα σε δυο χρόνια έχει κηρυχτεί ήδη δυο φορές ο Γ΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, την πρώτη φορά μ' αφορμή την εμφάνιση του Covid-19, όταν επιβλήθηκε ταυτόχρονα ο εγκλεισμός τεσσάρων δισεκατομμυρίων ανθρώπων σ' ολόκληρο τον πλανήτη, την δεύτερη φορά μ' αφορμή την ρωσική εισβολή στην Ουκρανία. Προτού την λήξη του κηρυγμένου Γ΄ Παγκόσμιου Πολέμου αναγγέλθηκε η έναρξη του «νέου» Ψυχρού Πολέμου, ενώ η «***νέα παγωμένη σύγκρουση***» συζητείται ήδη, προτού την λήξη του πολέμου στην Ουκρανία.

Εδώ δεν πρόκειται, απλά, για την περιβόητη «επιτάχυνση της ιστορίας», εδώ το «μέλλον» προηγείται του παρόντος. Δεν πρόκειται μόνον για την αστραπιαία μεταβολή, που εμποτίζει ολόκληρη την ανθρώπινη εμπειρία. Δεν πρόκειται για την αντίφαση μιας τεράστιας μεταβολής, που χαρακτηρίζει τον τεχνοπολιτισμό, μιας μεταβολής που εξαφανίζει αυτό που παλαιότερα χαρακτηριζόταν το «***βάρος της ιστορίας***» που καλούνταν να κουβαλήσουν, να αφομοιώσουν ή να ξεπεράσουν οι ανθρώπινες κοινωνίες.

Εδώ καλούμαστε να βιώσουμε προκαταβολικά, πρώτα απ' όλα, συναισθηματικά τα δεινά που έρχονται ή δεν έρχονται, την καταστροφή που είναι εδώ και εκείνη, ανυπολόγιστη, που φέρνει το άδηλο μέλλον, καλούμαστε να πληρώσουμε τις συνέπειες ακόμη και αν δεν εκ-

νική ειρήνη, στο εσωτερικό πλούσιων και φτωχών χωρών. Τα όσα πρόσφατα συνέβησαν στην ***Σρι Λάνκα***, όχι μόνο θεωρήθηκαν ανησυχητικά από την συμμορία του ***Νταβός***, αλλά ήταν τα προεόρτια για όσα θα ακολουθήσουν. Όπως είναι γνωστό, στην Σρι Λάνκα ξέσπασαν άγριες κοινωνικές ταραχές, με οδομαχίες και νεκρούς στο Κολόμπο και άλλες μεγάλες πόλεις, η κυβέρνηση κατέρρευσε και καταγράφηκε η πρώτη χρεωκοπία στην ιστορία της χώρας.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία προέκυψε (;) σε μια «στιγμή», όπου τα «προβλήματα» είχαν ήδη εκδηλωθεί: πληθωρισμός, ακριβή ενέργεια, εκτόξευση των παγκόσμιων χρεών εξαιτίας των «παροχών», που προσέφεραν οι κυβερνήσεις για την «αντιμετώπιση» των συνεπειών της «πανδημίας». Ταυτόχρονα όσο αυξάνεται ο τεχνολογικός ανταγωνισμός ανάμεσα στα παγκόσμια κέντρα εξουσίας, εμφανίζονται αρκετά «αποσχιστικά ίντερνετ» τα οποία χαρακτηρίζονται από μεγαλύτερο κρατικό έλεγχο επί της ψηφιακής «ελευθερίας».

Η «*διαταραχή*», όσον αφορά τους υποτιθεμένους παγκόσμιους κανόνες, κανονικοποιείται σ' έναν χαώδη παγκοσμιοποιημένο κόσμο. Σύμφωνα με την *Veronika Grimm*, οικονομολόγο και μέλος του Γερμανικού Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνωμόνων, «*Εδώ και μερικά χρόνια έχει αρχίσει να διαφαίνεται η μετάβαση από μια παγκόσμια τάξη προσανατολισμένη στους κανόνες σε μια παγκόσμια τάξη προσανατολισμένη στην ισχύ. Με την επίθεση της Ρωσίας στην Ουκρανία, είναι πλέον επιτακτική ανάγκη να προσαρμοστούμε το ταχύτερο δυνατό στις νέες συνθήκες-πλαίσιο*».

Ο *Μάριο Ντράγκι*, μιλώντας τον Μάιο στο Ευρωκοινοβούλιο, δήλωσε ότι «*Χρειαζόμαστε ισχυρές και γρήγορες αποφάσεις [...] αν αυτό σημαίνει μια διαδικασία που θα οδηγήσει στην αναθεώρηση των ευρωπαϊκών Συνθηκών, ας εμπλακούμε σε αυτό το έργο με θάρρος και αυτοπεποίθηση*». Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκε τόσο ο *Εμανουέλ Μακρόν* όσο και η γερμανίδα πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής *Ούρσουλα Φον ντερ Λάιεν*.

αυτονομία της Κριμαίας και του Ντονμπάς εντός ουκρανικών συνόρων και μια συμφωνία μεταξύ Ε.Ε. και Ρωσίας για χαλάρωση των κυρώσεων εις βάρος της Μόσχας, με αντάλλαγμα την απόσυρση των ρωσικών στρατευμάτων. Το Κρεμλίνο απέρριψε πάραυτα το ιταλικό σχέδιο σχολιάζοντας δεικτικά ότι «*δεν μπορείς να προμηθεύεις όπλα στην Ουκρανία με το ένα χέρι και με το άλλο να συντάσσεις ειρηνευτικά σχέδια για την επίλυση της κρίσης*».

Ο *George Beebe*, πρώην επικεφαλής ανάλυσης της Ρωσίας για τη CIA, δήλωσε προ ενός μηνός ότι πιστεύει πως το αποτέλεσμα του πολέμου στην Ουκρανία, πιθανότατα, θα επεκταθεί σε ένα ασταθές αδιέξοδο – το οποίο, όμως, θα μπορούσε κάλλιστα να είναι πιο ασταθές και επικίνδυνο από το μεγαλύτερο μέρος του Ψυχρού Πολέμου. «*Το πιο πιθανό είναι να καταλήξουμε σε κάποιου είδους μακροχρόνια ασταθή αντιπαράθεση, που διχάζει την Ουκρανία και την Ευρώπη, όπου δεν υπάρχουν κανόνες στο παιχνίδι. Δεν πρόκειται τόσο για έναν νέο ψυχρό πόλεμο, όσο για μια χαίνουσα πληγή στην Ευρώπη*».

Οι ΗΠΑ, που θεωρητικά μπορούν να παγώσουν τα παγκόσμια αποθεματικά της Κίνας ύψους 3,3 τρισεκατομμυρίων δολαρίων, επιθυμούν την συνέχιση του πολέμου στην Ουκρανία και έχουν τους λόγους τους, κάνοντας κατανοητό σ' όσους δεν το είχαν καταλάβει ήδη, ότι ο όρος «Δύση» δεν υφίσταται προ πολλού.

Συσπείρωση Αναρχικών



Μέσα σε δυο χρόνια έχει κηρυχτεί ήδη δυο φορές ο Γ΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, την πρώτη φορά μ' αφορμή την εμφάνιση του Covid-19, όταν επιβλήθηκε ταυτόχρονα ο εγκλεισμός τεσσάρων δισεκατομμυρίων ανθρώπων σ' ολόκληρο τον πλανήτη, την δεύτερη φορά μ' αφορμή την ρωσική εισβολή στην Ουκρανία. Προτού την λήξη του κηρυγμένου Γ΄ Παγκόσμιου Πολέμου αναγγέλθηκε η έναρξη του «νέου» Ψυχρού Πολέμου, ενώ η «***νέα παγωμένη σύγκρουση***» συζητείται ήδη, προτού την λήξη του πολέμου στην Ουκρανία.

Εδώ δεν πρόκειται, απλά, για την περιβόητη «επιτάχυνση της ιστορίας», εδώ το «μέλλον» προηγείται του παρόντος. Δεν πρόκειται μόνον για την αστραπιαία μεταβολή, που εμποτίζει ολόκληρη την ανθρώπινη εμπειρία. Δεν πρόκειται για την αντίφαση μιας τεράστιας μεταβολής, που χαρακτηρίζει τον τεχνοπολιτισμό, μιας μεταβολής που εξαφανίζει αυτό που παλαιότερα χαρακτηριζόταν το «***βάρος της ιστορίας***» που καλούνταν να κουβαλήσουν, να αφομοιώσουν ή να ξεπεράσουν οι ανθρώπινες κοινωνίες.

Εδώ καλούμαστε να βιώσουμε προκαταβολικά, πρώτα απ' όλα, συναισθηματικά τα δεινά που έρχονται ή δεν έρχονται, την καταστροφή που είναι εδώ και εκείνη, ανυπολόγιστη, που φέρνει το άδηλο μέλλον, καλούμαστε να πληρώσουμε τις συνέπειες ακόμη και αν δεν εκδηλωθούν οι προφητείες για την «επόμενη» υγειονομική, κοινωνική, οικονομική, ενεργειακή, πολιτική ή άλλη «κρίση».

Το «μέλλον» προηγείται σε έναν ακόμη εικονικό κόσμο από τους πολλούς, όπου η διάρκεια κάθε «κρίσης» είναι άγνωστη, γιατί, πλέον, άγνωστη καθίσταται η ίδια η προέλευση, κοινωνική, ιστορική, πολιτισμική, σ' ολοένα και περισσότερους κυρίως νέους ανθρώπους.

Στην εαρινή διάσκεψη του ***Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ*** στο *Νταβός της Ελβετίας*, πολιτικοί, τεχνοκράτες, μεγαλοεπενδυτές, όπως ο *Τζορτζ Σόρος*, η εκπρόσωπος του ΔΝΤ, μάνατζερ και εκπρόσωποι κάθε είδους πολυεθνικών προειδοποίησαν για τον κίνδυνο, που ενέχει η εμπλοκή στην παγκόσμια εφοδιαστική αλυσίδα, ο πόλεμος και τα αλλεπάλληλα λοκντάουν σημαντικών κινεζικών λιμανιών για το παγκόσμιο εμπόριο και το ενδεχόμενο πρόκλησης παγκόσμιας επισιτιστικής κρίσης με αδιανόητες συνέπειες, στην ασφάλεια και στην κοινωνία των συνεπειών της «πανδημίας». Ταυτόχρονα όσο αυξάνεται ο τεχνολογικός ανταγωνισμός ανάμεσα στα παγκόσμια κέντρα εξουσίας, εμφανίζονται αρκετά «αποσχιστικά ίντερνετ» τα οποία χαρακτηρίζονται από μεγαλύτερο κρατικό έλεγχο επί της ψηφιακής «ελευθερίας».

Η «*διαταραχή*», όσον αφορά τους υποτιθεμένους παγκόσμιους κανόνες, κανονικοποιείται σ' έναν χαώδη παγκοσμιοποιημένο κόσμο. Σύμφωνα με την *Veronika Grimm*, οικονομολόγο και μέλος του Γερμανικού Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνωμόνων, «*Εδώ και μερικά χρόνια έχει αρχίσει να διαφαίνεται η μετάβαση από μια παγκόσμια τάξη προσανατολισμένη στους κανόνες σε μια παγκόσμια τάξη προσανατολισμένη στην ισχύ. Με την επίθεση της Ρωσίας στην Ουκρανία, είναι πλέον επιτακτική ανάγκη να προσαρμοστούμε το ταχύτερο δυνατό στις νέες συνθήκες-πλαίσιο*».

Ο *Μάριο Ντράγκι*, μιλώντας τον Μάιο στο Ευρωκοινοβούλιο, δήλωσε ότι «*Χρειαζόμαστε ισχυρές και γρήγορες αποφάσεις [...] αν αυτό σημαίνει μια διαδικασία που θα οδηγήσει στην αναθεώρηση των ευρωπαϊκών Συνθηκών, ας εμπλακούμε σε αυτό το έργο με θάρρος και αυτοπεποίθηση*». Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκε τόσο ο *Εμανουέλ Μακρόν* όσο και η γερμανίδα πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής *Ούρσουλα Φον ντερ Λάιεν*.

Έως τότε και για άγνωστο χρονικό διάστημα αργότερα, θα τρώει η μύγα σίδερο και το κουνούπι ατσάλι. Τουλάχιστον πεντακόσια δισεκατομμύρια δολάρια ξένων τοποθετήσεων στη Ρωσία εθνικοποιήθηκαν, άλλα τριακόσια, μ' άλλους υπολογισμούς τετρακόσια, δισ. ρωσικών συμφερόντων έχουν δεσμευτεί από τους Δυτικούς, «χαμένα» θεωρούνται 20 δισ. Ρωσικών οφειλών στις δυτικές τράπεζες, ο πόλεμος χρηματιστηριακά ήδη έχει στοιχίσει τρισεκατομμύρια, ενώ γενικότερα εμπορικές συνέπειες, όσον αφορά πρώτες ύλες, όπως το νικέλιο, τα πετρελαιοειδή και το φυσικό αέριο και αγαθά, όπως τα σιτηρά, είναι ανυπολόγιστες.

Το ιταλικό σχέδιο «*ειρήνευσης στην Ουκρανία*», δια χειρός *Μάριο Ντράγκι*, προτείνει εκεχειρία και αποστρατιωτικοποίηση της γραμμής «επαφής», ουδέτερο καθεστώς για την Ουκρανία, ευρεία



πόλεμο, όσο για μια χαίνουσα πληγή στην Ευρώπη».

Οι ΗΠΑ, που θεωρητικά μπορούν να παγώσουν τα παγκόσμια αποθεματικά της Κίνας ύψους 3,3 τρισεκατομμυρίων δολαρίων, επιθυμούν την συνέχιση του πολέμου στην Ουκρανία και έχουν τους λόγους τους, κάνοντας κατανοητό σ' όσους δεν το είχαν καταλάβει ήδη, ότι ο όρος «Δύση» δεν υφίσταται προ πολλού.

Συσπείρωση Αναρχικών

συνέχεια από τη σελ 2

Μπά; Και ποια είναι η δουλειά του; Να υπόσχεται ότι θα «πατάξει την ακρίβεια», θα βοηθήσει «όσο μπορεί» τους φτωχούληδες να φάνε ένα κομμάτι ψωμί, να χτυπάει πλάτες φιλικά, να χαϊδεύει σβέρκους και αυτιά και άλλες εξευτελιστικές αηδίες, που μόνο σε κατοικίδια επιτρέπονται;

Και εσείς που διαμαρτύρεστε στα τουίτερ και κοτσάρετε οργισμένα τους λογαριασμούς του ρεύματος και πόσα εκατομμύρια έχει στην τράπεζα ο Κυριάκος (αντί να διαβάσετε το Μήνυμα), όταν ο Χρόνης Μίσσιος έλεγε τα ίδια και χειρότερα και μιλούσε για ολιστική οικολογική φιλοσοφία, λέτε ουάου, τι επαναστάτης είναι αυτός; Ή που τρέχετε να κάνετε «κοινοποίηση» στις συναφείς αμπελοφιλοσοφίες του Μπουκόφσκι, που τις αμολούσε μετά από ένα μπουκάλι ουίσκυ και χάνετε τον ύπνο σας βλέποντας motivational βίντεο με εκκεντρικούς δισεκατομμυριούχους, που σας συμβουλεύουν να «κυνηγάτε τα όνειρά σας», με αποτέλεσμα να προσκυνάτε από τη νύστα την άλλη μέρα στη δουλειά.

Όλοι θυμόμαστε, από τα φοιτητικά μας χρόνια, το ζωντανό σήμα κατατεθέν της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ από την αρχαϊκή εποχή των '90s. Εκείνον τον γνωστό χλιμίτζουρα με το ζελέ στο μαλλί, που είχε ολοκαίνουργιο αυτοκίνητο από τα 18 του, δεν άφηνε πάρτυ για πάρτυ αγκαλιά με κάτι καθυστερημένες ξανθιές, που χασκογελούσαν ψάχνοντας γαμπρό, το πρότυπο που περνούσε μαθήματα με τις καθηγητικές διασυνδέσεις, πήγαινε στρατό στην παραμεθόριο της γειτονιάς του και διο-



ριζόταν στη ΔΕΚΟ της αρεσκείας του ή έπαιρνε την εταιρεία του μπαμπά.

Αυτή η *high society*, που πλέον δεν καταδέχεται το ελληνικό πανεπιστήμιο και ξεκινά τις σπουδές κατευθείαν στο εξωτερικό, δεν χρειάζεται να ασχοληθεί με τις συμβουλές του Μητσοτάκη. Άλλοι είναι αυτοί που πρέπει να στυλώσουν τα αυτιά.

Τί είπε, τέλος πάντων, ο Κυριάκος Μητσοτάκης;

Την πικρή αλήθεια. Με πληθωρισμό σε διψήφιο ποσοστό και με έντονα αυξητική τάση, με εργαζόμενους, που δουλεύουν 12 και 15 ώρες στη λαμπερή βιομηχανία του τουρισμού για ένα κομμάτι ψωμί και διαμένουν σε τρώγλες ή σε αντίσκηνα, σε λίγο καιρό δεν θα έχει νόημα να δουλεύει κανείς, αφού είτε βγάζεις κάποια τους έπεισαν ότι θα πεθάνουν όλοι από έναν «θανατηφόρο ιό».

Και ξύπνησαν περισσότερο σκλάβοι, περισσότερο φτωχοί και χωρίς καν τα θεμελιώδη «δικαιώματά» τους... Κάποιοι δεν θα ξεφασκιωθούν ποτέ. Όσοι πρόλαβαν να φύγουν, έφυγαν μετανάστες, τώρα πάμε για κατάρρευση της ευρωζώνης και υπνοβατούμε προς τον Γ' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Επομένως, τί νόημα έχει, να αγωνιάς διαρκώς για το μεροκάματο;

Ο ***Κυριάκος Μητσοτάκης*** κήρυξε ουσιαστικά τη ***Μεγάλη Παραίτηση***, όταν οι αριστερούληδες και οι κνίτες παραμυθιάζουν τον κοσμάκη με τις βλακείες, ότι χωρίς αυτούς γρανάζι δε γυρνά. Κάτω η μισθωτή σκλαβιά!

Αχ, αυτές τις αιχμηρές αλή-

Περί ελευθερίας του Τύπου

Η καλύτερη απάντηση της Ελληνικής Πολιτείας στην έκθεση των Δημοσιογράφων Χωρίς Σύνορα, που φέρνει την Ελλάδα στην τελευταία θέση στην ελευθερία του Τύπου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ήταν φυσικά η βράβευση του ***Ευαγγελάτου*** από την Αυτού Εξοχότητα, την ΠτΔ κυρία Σακελλαροπούλου, του γνωστού Ευαγγελάτου που έγινε συνώνυμο της τρας ενημέρωσης στα '90s και συνεχίζει το έργο του ως σήμερα.

Η ελευθερία του τύπου στην Ελλάδα είναι τόσο μεγάλη, που κανείς Έλληνας δημοσιογράφος δεν διαμαρτυρήθηκε στον κυβερνητικό εκπρόσωπο ή έστω υπέβαλλε ερώτημα για την έκθεση αυτή.

Υπάρχει καλύτερη απόδειξη;

Και βέβαια, μην πάει ο νους σας σε κάτι αηδίες, ότι δήθεν οι ολιγάρχες που ελέγχουν τα ΜΜΕ, την οικονομική ζωή του τόπου και τις ποδοσφαιρικές ομάδες, έχουν δουλειές με την κυβέρνηση. Γίνονται τέτοια πράγματα;;;



Λεόν

Και εσείς που διαμαρτύρεστε στα τουίτερ και κοτσάρετε οργισμένα τους λογαριασμούς του ρεύματος και πόσα εκατομμύρια έχει στην τράπεζα ο Κυριάκος (αντί να διαβάσετε το Μήνυμα), όταν ο Χρόνης Μίσσιος έλεγε τα ίδια και χειρότερα και μιλούσε για ολιστική οικολογική φιλοσοφία, λέτε ουάου, τι επαναστάτης είναι αυτός; Ή που τρέχετε να κάνετε «κοινοποίηση» στις συναφείς αμπελοφιλοσοφίες του Μπουκόφσκι, που τις αμολούσε μετά από ένα μπουκάλι ουίσκυ και χάνετε τον ύπνο σας βλέποντας motivational βίντεο με εκκεντρικούς δισεκατομμυριούχους, που σας συμβουλεύουν να «κυνηγάτε τα όνειρά σας», με αποτέλεσμα να προσκυνάτε από τη νύστα την άλλη μέρα στη δουλειά.



Όλοι θυμόμαστε, από τα φοιτητικά μας χρόνια, το ζωντανό σήμα κατατεθέν της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ από την αρχαϊκή εποχή των '90s. Εκείνον τον γνωστό χλιμίτζουρα με το ζελέ στο μαλλί, που είχε ολοκαίνουργιο αυτοκίνητο από τα 18 του, δεν άφηνε πάρτυ για πάρτυ αγκαλιά με κάτι καθυστερημένες ξανθιές, που χασκογελούσαν ψάχνοντας γαμπρό, το πρότυπο που περνούσε μαθήματα με τις καθηγητικές διασυνδέσεις, πήγαινε στρατό στην παραμεθόριο της γειτονιάς του και διοριζόταν στη ΔΕΚΟ της αρεσκείας του ή έπαιρνε την εταιρεία του μπαμπά.



Αυτή η *high society*, που πλέον δεν καταδέχεται το ελληνικό πανεπιστήμιο και ξεκινά τις σπουδές κατευθείαν στο εξωτερικό, δεν χρειάζεται να ασχοληθεί με τις συμβουλές του Μητσοτάκη. Άλλοι είναι αυτοί που πρέπει να στυλώσουν τα αυτιά.

Τί είπε, τέλος πάντων, ο Κυριάκος Μητσοτάκης;

Την πικρή αλήθεια. Με πληθωρισμό σε διψήφιο ποσοστό και με έντονα αυξητική τάση, με εργαζόμενους, που δουλεύουν 12 και 15 ώρες στη λαμπερή βιομηχανία του τουρισμού για ένα κομμάτι ψωμί και διαμένουν σε τρώγλες ή σε αντίσκηνα, σε λίγο καιρό δεν θα έχει νόημα να δουλεύει κανείς, αφού είτε βγάζεις κάποια λεφτά είτε όχι χρεοκοπημένος θα είσαι, οπότε καλύτερα να λιάζεσαι και να τα ξύνεις παρά να γεμίζεις «εμπειρία» το βιογραφικό.

Τα παραμύθια για το UBI (universal basic income) τα έφαγε ο πόλεμος και η οικονομική ύφεση των τελευταίων ετών. Τέλος πάντων, κανείς άνθρωπος δεν μπορεί να έχει όνειρο να δουλεύει για να πληρώνει το ηλεκτρικό ρεύμα.

Η Ελλάδα βάρεσε «κανόνι» το 2010, υποθη-

τους έπεισαν ότι θα πεθάνουν όλοι από έναν «θανατηφόρο ιό».

Και ξύπνησαν περισσότερο σκλάβοι, περισσότερο φτωχοί και χωρίς καν τα θεμελιώδη «δικαιώματά» τους... Κάποιοι δεν θα ξεφασκιωθούν ποτέ. Όσοι πρόλαβαν να φύγουν, έφυγαν μετανάστες, τώρα πάμε για κατάρρευση της ευρωζώνης και υπνοβατούμε προς τον Γ' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Επομένως, τί νόημα έχει, να αγωνιάς διαρκώς για το μεροκάματο;

Ο ***Κυριάκος Μητσοτάκης*** κήρυξε ουσιαστικά τη ***Μεγάλη Παραίτηση***, όταν οι αριστερούληδες και οι κνίτες παραμυθιάζουν τον κοσμάκη με τις βλακείες, ότι χωρίς αυτούς γρανάζι δε γυρνά. Κάτω η μισθωτή σκλαβιά!

Αχ, αυτές τις αιχμηρές αλήθειες δεν αντέχουν οι δούλοι, που για κάποιο ακατανόητο λόγο θεωρούν ότι οι επαγγελματίες απατεώνες ή δισεκατομμυριούχοι (για αλλαγή) έχουν έρθει για να τους λύσουν τα προβλήματα και όλη μέρα είναι απορροφημένοι και εργάζονται για κάποιο «εθνικό» ή «δημόσιο» συμφέρον. Οι δύστυχοι, μάλιστα, κατηγορούν το Μητσοτάκη, που αμέσως μετά ταξίδεψε στη Βοστώνη με το πρωθυπουργικό αεροσκάφος και έκατσε στη θέση των VIPs σε ένα αγώνα μπάσκετ που κοστίζει,

από την Αυτού Εξοχότητα, την ΠτΔ κυρία Σακελλαροπούλου, του γνωστού Ευαγγελάτου που έγινε συνώνυμο της τρας ενημέρωσης στα '90s και συνεχίζει το έργο του ως σήμερα.

Η ελευθερία του τύπου στην Ελλάδα είναι τόσο μεγάλη, που κανείς Έλληνας δημοσιογράφος δεν διαμαρτυρήθηκε στον κυβερνητικό εκπρόσωπο ή έστω υπέβαλλε ερώτημα για την έκθεση αυτή.

Υπάρχει καλύτερη απόδειξη;

Και βέβαια, μην πάει ο νους σας σε κάτι αηδίες, ότι δήθεν οι ολιγάρχες που ελέγχουν τα ΜΜΕ, την οικονομική ζωή του τόπου και τις ποδοσφαιρικές ομάδες, έχουν δουλειές με την κυβέρνηση. Γίνονται τέτοια πράγματα;;;



Λεόν

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ 21ος, Φύλλο 227
Ιούνιος 2022

ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8, ΑΘΗΝΑ, Τ.Κ. 106 82
Τηλέφωνο: 69 32 65 17 40
Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Ι. Λιόλιος

Συνδρομή (για 10 τεύχη)
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 30 ευρώ, ΕΥΡΩΠΗΣ: 40 ευρώ.

Με κατάθεση του αντίστοιχου ποσού στον αριθμό λογαριασμού: (Τράπεζα Πειραιώς)
IBAN: GR77 0172 0260 0050 2601 4503 410

συμβουλεύουν να «κυνηγάτε τα όνειρά σας», με αποτέλεσμα να προσκυνάτε από τη νύστα την άλλη μέρα στη δουλειά.

Όλοι θυμόμαστε, από τα φοιτητικά μας χρόνια, το ζωντανό σήμα κατατεθέν της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ από την αρχαϊκή εποχή των '90s. Εκείνον τον γνωστό χλιμίτζουρα με το ζελέ στο μαλλί, που είχε ολοκαίνουργιο αυτοκίνητο από τα 18 του, δεν άφηνε πάρτυ για πάρτυ αγκαλιά με κάτι καθυστερημένες ξανθιές, που χασκογελούσαν ψάχνοντας γαμπρό, το πρότυπο που περνούσε μαθήματα με τις καθηγητικές διασυνδέσεις, πήγαινε στρατό στην παραμεθόριο της γειτονιάς του και διο-



Αυτή η *high society*, που πλέον δεν καταδέχεται το ελληνικό πανεπιστήμιο και ξεκινά τις σπουδές κατευθείαν στο εξωτερικό, δεν χρειάζεται να ασχοληθεί με τις συμβουλές του Μητσοτάκη. Άλλοι είναι αυτοί που πρέπει να στυλώσουν τα αυτιά.

Τί είπε, τέλος πάντων, ο Κυριάκος Μητσοτάκης;

Την πικρή αλήθεια. Με πληθωρισμό σε διψήφιο ποσοστό και με έντονα αυξητική τάση, με εργαζόμενους, που δουλεύουν 12 και 15 ώρες στη λαμπερή βιομηχανία του τουρισμού για ένα κομμάτι ψωμί και διαμένουν σε τρώγλες ή σε αντίσκηνα, σε λίγο καιρό δεν θα έχει νόημα να δουλεύει κανείς, αφού είτε βγάζεις κάποια λεφτά είτε όχι χρεοκοπημένος θα είσαι, οπότε καλύτερα να λιάζεσαι και να τα ξύνεις παρά να γεμίζεις «εμπειρία» το βιογραφικό.

Τα παραμύθια για το UBI (universal basic income) τα έφαγε ο πόλεμος και η οικονομική ύφεση των τελευταίων ετών. Τέλος πάντων, κανείς άνθρωπος δεν μπορεί να έχει όνειρο να δουλεύει για να πληρώνει το ηλεκτρικό ρεύμα.

Η Ελλάδα βάρεσε «κανόνι» το 2010, υποθηκεύτηκε, τα Μνημόνια θα ρυθμίζουν το δημόσιο και ιδιωτικό βίο για τα επόμενα 100 χρόνια, το δημόσιο χρέος πλησιάζει τα 400 δισεκατομμύρια και σχεδόν όλοι άκουσαν τις πολυεθνικές και τους πολιτικούς, που αποτελείωσαν τη χώρα και έτρεξαν να φασκιωθούν με μάσκες και να κάνουν εμβόλια, όταν

Και ξύπνησαν περισσότερο σκλάβοι, περισσότερο φτωχοί και χωρίς καν τα θεμελιώδη «δικαιώματά» τους... Κάποιοι δεν θα ξεφασκιωθούν ποτέ. Όσοι πρόλαβαν να φύγουν, έφυγαν μετανάστες, τώρα πάμε για κατάρρευση της ευρωζώνης και υπνοβατούμε προς τον Γ' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Επομένως, τί νόημα έχει, να αγωνιάς διαρκώς για το μεροκάματο;

Ο ***Κυριάκος Μητσοτάκης*** κήρυξε ουσιαστικά τη ***Μεγάλη Παραίτηση***, όταν οι αριστερούληδες και οι κνίτες παραμυθιάζουν τον κοσμάκη με τις βλακείες, ότι χωρίς αυτούς γρανάζι δε γυρνά. Κάτω η μισθωτή σκλαβιά!

Αχ, αυτές τις αιχμηρές αλήθειες δεν αντέχουν οι δούλοι, που για κάποιο ακατανόητο λόγο θεωρούν ότι οι επαγγελματίες απατεώνες ή δισεκατομμυριούχοι (για αλλαγή) έχουν έρθει για να τους λύσουν τα προβλήματα και όλη μέρα είναι απορροφημένοι και εργάζονται για κάποιο «εθνικό» ή «δημόσιο» συμφέρον. Οι δύστυχοι, μάλιστα, κατηγορούν το Μητσοτάκη, που αμέσως μετά ταξίδεψε στη Βοστώνη με το πρωθυπουργικό αεροσκάφος και έκατσε στη θέση των VIPs σε ένα αγώνα μπάσκετ που κοστίζει, λέει, 7.000 ευρώ...

Τόσο μυαλό έχουν. Μόνο για τα φορέματα της Μαρέβας, τις γκριμάτσες του Κυριάκου και τα λοιπά κουτσομπολιά είναι λαλίστατοι. Οι εξυπνάδες πάνε και έρχονται στα σόσιαλ μήντια. Τελικά, ο Κυριάκος υποδύεται τέλεια τον πρωθυπουργό και κρατά απασχολημένο το διαδίκτυο.

κάτι αηδίες, ότι δήθεν οι ολιγάρχες που ελέγχουν τα ΜΜΕ, την οικονομική ζωή του τόπου και τις ποδοσφαιρικές ομάδες, έχουν δουλειές με την κυβέρνηση. Γίνονται τέτοια πράγματα;;;



Λεόν

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ 21ος, Φύλλο 227
Ιούνιος 2022
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8, ΑΘΗΝΑ, Τ.Κ. 106 82
Τηλέφωνο: 69 32 65 17 40
Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Ι. Λιόλιος

Συνδρομή (για 10 τεύχη)
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 30 ευρώ, ΕΥΡΩΠΗΣ: 40 ευρώ.

Με κατάθεση του αντίστοιχου ποσού στον αριθμό λογαριασμού: (Τράπεζα Πειραιώς)
IBAN: GR77 0172 0260 0050 2601 4503 410
bic: PIRBGRAA

Σε περίπτωση συνδρομής είναι απαραίτητη η αποστολή των στοιχείων σας (Ονοματεπώνυμο, διεύθυνση, ταχυδρομικός κώδικας, τηλέφωνο) μέσω του ταχυδρομείου (ηλεκτρονικού ή κανονικού) ή τηλεφωνικά.
Επίσης συστημένες επιστολές και δέματα θα πρέπει να στέλλονται προς:

Παναγιώτη Ι. Λιόλιο
Σαριπόλου 8, Αθήνα, Τ.Κ. 106 82

Για ηλεκτρονική επικοινωνία:
diadromi@anarchy.gr

Να σώσουμε το δάσος των Κοτυλαίων και τα χωριά μας από το αδηφάγο κέρδος τους

Κείμενο που μοιράστηκε σε παρέμβαση κατοίκων Κύμης- Αλιβερίου στο διεθνές αναρριχητικό event Manikia Project

Το Σάββατο 14 Μαΐου ανεβήκαμε στα Μανίκια, που διεξαγόταν το διεθνές αναρριχητικό event Manikia Project, προκειμένου να ενημερώσουμε για την επικείμενη καταστροφή της ευρύτερης περιοχής λόγω της τοποθέτησης ανεμογεννητριών σε μια τεράστια δασική – και θεωρητικά προστατευόμενη – έκταση από τη Σέτα μέχρι τα Κοτύλαια.

Μοιράσαμε το ενημερωτικό φυλλάδιο που ακολουθεί, μεταφρασμένο σε αγγλικά και γαλλικά. Κάναμε γνωστό με την παρουσία μας και σε μέλη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που ήταν παρόντα, ότι ο αγώνας μας για ελεύθερα βουνά, δάση και χωριά συνεχίζεται αμείωτος. Ακολουθεί το κείμενο της παρέμβασης:



Να σώσουμε το δάσος των Κοτυλαίων και τα χωριά μας από το αδηφάγο κέρδος τους. Οι αναρριχητικοί αγώνες που λαμβάνουν χώρα αυτές τις μέρες είναι αποτέλεσμα κατά ένα μεγάλο μέρος της εργασίας του συλλόγου Manikia Project, με τη στήριξη της εταιρίας Petzl. Λίγες εβδομάδες πριν τη διεξαγωγή τους ο Δήμος Κύμης-Αλιβερίου με μπροστάρη τον αντιδήμαρχο Δημά, έβγαλε μια ανακοίνωση με εμφανή την προσπάθεια να καπελώσει τη δουλειά των παραπάνω και υποστήριξε ότι το Manikia Project γίνεται με την οικονομική χορηγία της γνωστής, για την καταστροφή του νησιού μας, εταιρίας ΤΕΡΝΑ Ενεργειακή. Πρόκειται για την ίδια εταιρία που έχει καταστρέψει ένα σωρό χωριά της Εύβοιας (Πετριές, Κόσκινα, Γιαννίτσι κ.α.) και μεγάλο μέρος της Νότιας Εύβοιας συμπεριλαμβανομένης της οροσειράς της Όχης. Την ίδια εταιρία που το Γενάρη του 2022 της επιβλήθηκε πρόστιμο, επειδή στο εργοστάσιό της στο Μαντούδι της Β. Εύβοιας δεν γούσταρε να εγκαταστήσει μονάδα αποθείωσης, όπως είναι υποχρεωμένη, με όλη τη βλάβη που προξενεί αυτό σε όσους και όσες, όχι μόνο ζουν εκεί, αλλά και καταναλώνουν τα αγροτικά προϊόντα που παράγει η περιοχή. Την ίδια εταιρία που το 2014 απέλυσε 45 εργαζομένους από το εργοστάσιό της (ΒΙΟΜΕΚ) στο Αλιβέρι.

Συγκεκριμένα, εδώ στα Κοτύλαια (Μανικιάτικο-Καδίτικο), η ΤΕΡΝΑ, μαζί με το alter ego της τον Άκτωρ, θέλουν να καταστρέψουν ολοσχερώς το δάσος με εγκατά-

μογεννητριών σε μια τεράστια δασική – και θεωρητικά προστατευόμενη έκταση από τη Σέτα μέχρι τα Κοτύλαια.

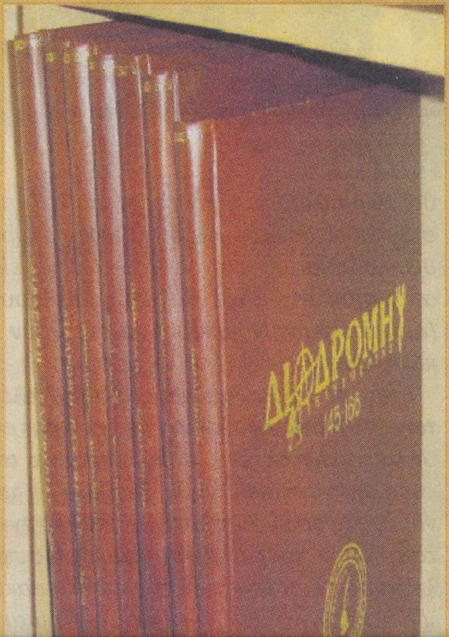
Μοιράσαμε το ενημερωτικό φυλλάδιο που ακολουθεί, μεταφρασμένο σε αγγλικά και γαλλικά. Κάναμε γνωστό με την παρουσία μας και σε μέλη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που ήταν παρόντα, ότι ο αγώνας μας για ελεύθερα βουνά, δάση και χωριά συνεχίζεται αμείωτος. Ακολουθεί το κείμενο της παρέμβασης:



Να σώσουμε το δάσος των Κοτυλαίων και τα χωριά μας από το αδηφάγο κέρδος τους. Οι αναρριχητικοί αγώνες που λαμβάνουν χώρα αυτές τις μέρες είναι αποτέλεσμα κατά ένα μεγάλο μέρος της εργασίας του συλλόγου Manikia Project, με τη στήριξη της εταιρίας Petzl. Λίγες εβδομάδες πριν τη διεξαγωγή τους ο Δήμος Κύμης-Αλιβερίου με μπροστάρη τον αντιδήμαρχο Δημά, έβγαλε μια ανακοίνωση με εμφανή την προσπάθεια να καπελώσει τη δουλειά των παραπάνω και υποστήριξε ότι το Manikia Project γίνεται με την οικονομική χορηγία της γνωστής, για την καταστροφή του νησιού μας, εταιρίας ΤΕΡΝΑ Ενεργειακή. Πρόκειται για την ίδια εταιρία που έχει καταστρέψει ένα σωρό χωριά της Εύβοιας (Πετριές, Κόσκινα, Γιαννίτσι κ.α.) και μεγάλο μέρος της Νότιας Εύβοιας συμπεριλαμβανομένης της οροσειράς της Όχης. Την ίδια εταιρία που το Γενάρη του 2022 της επιβλήθηκε πρόστιμο, επειδή στο εργοστάσιό της στο Μαντούδι της Β. Εύβοιας δεν γούσταρε να εγκαταστήσει μονάδα αποθείωσης, όπως είναι υποχρεωμένη, με όλη τη βλάβη που προξενεί αυτό σε όσους και όσες, όχι μόνο ζουν εκεί, αλλά και καταναλώνουν τα αγροτικά προϊόντα που παράγει η περιοχή. Την ίδια εταιρία που το 2014 απέλυσε 45 εργαζομένους από το εργοστάσιό της (ΒΙΟΜΕΚ) στο Αλιβέρι.

Συγκεκριμένα, εδώ στα Κοτύλαια (Μανικιάτικο-Καδίτικο), η ΤΕΡΝΑ, μαζί με το alter ego της τον Άκτωρ, θέλουν να καταστρέψουν ολοσχερώς το δάσος με εγκατάσταση πάνω από 120 ανεμογεννητριών και με ένα μικρό υδροηλεκτρικό. Μια καταστροφή που θα ξεκινάει από εδώ και θα φτάνει μέχρι τη Σέττα, την Ερέτρια και τη Δίρφυ. Το παραπανω αποτελεί μέρος του “έργου στρατηγικής ανάπτυξης” με την τοποθέτηση ανεμογεννητριών ύψους 185 μέτρων μέσα και δίπλα στον χώρο του αρχαίου ρωμαϊκού λατομείου στο Νημποριό...! Όλα αυτά δεν θα μπορούσαν να συμβούν χωρίς διαπλοκή. Εξ ου και η κ. Γουρζή, που είναι κόρη του αντιπροέδρου και ιδιοκτήτη της ΤΕΡΝΑ, προΐσταται στη νομική υπηρεσία της κρατικής ΡΑΕ, που υποτίθεται ελέγχει αψεγάδιαστα την ΤΕΡΝΑ. Ενώ σύζυγός της είναι ο υπουργός επικρατείας, Γεραπετρίτης, που αποτελεί το νούμερο 2 της σημερινής κυβέρνησης. Ανάλογη διαπλοκή αλλά και εξυπηρετήσεις είναι γνωστό πως λαμβάνουν χώρα και σε τοπικό επίπεδο. Για όλους αυτούς τους λόγους, πολύς κόσμος έχει αρχίσει να οργανώνεται ενάντια στην καταστροφή των δασών και του τόπου του από το αδηφάγο κέρδος τους. Στα Κόσκινα έχει περάσει ψήφισμα ενάντια στο έγκλημα που έχει διαπραχθεί στο χωριό τους, στις Πετριές, την Αχλαδερή και το Γαβαλά έχουν συλλεχθεί εκατοντάδες υπογραφές εναντίωσης, ενώ το Καλέντζι, τα Κουτουμουλά και τα Βελούσια έχουν κινηθεί νομικά εναντίον της εγκατάστασης ανεμογεννητριών ακριβώς πάνω από τα κεφάλια τους. Η Σκύρος επίσης κρατάει γερά. Μαζί με τα χωριά της Κύμης, που αγωνίζονται με συνέπεια χρόνια τώρα, πραγματοποιήθηκαν

Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΙ ΕΝΔΕΔΥΜΕΝΗ:

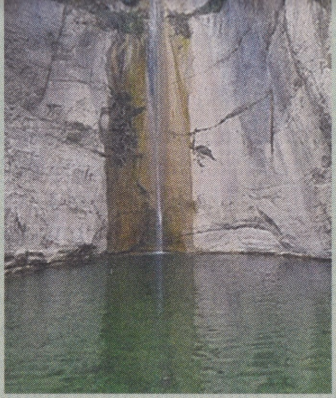


Ως γνωστόν η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ κυκλοφορεί και σε τόμους. Με τα φύλλα 167-188 συμπληρώθηκε ο 8ος τόμος (έτη 2017-2018) και διατίθεται βιβλιοδετημένος όπως και οι προηγούμενοι.

Οι προηγούμενοι τόμοι:

1ος τόμος (φύλλα 01-25)
2ος » (φύλλα 26-50)
3ος » (φύλλα 51-75)
4ος » (φύλλα 75-100)
5ος » (φύλλα 101-122)
6ος » (φύλλα 123-144)
7ος » (φύλλα 145-166)
8ος » (φύλλα 167-188)

***



νωση με εμφανή την προσπάθεια να καπελώσει τη δουλειά των παραπάνω και υποστήριξε ότι το Manikia Project γίνεται με την οικονομική χορηγία της γνωστής, για την καταστροφή του νησιού μας, εταιρίας ΤΕΡΝΑ Ενεργειακή. Πρόκειται για την ίδια εταιρία που έχει καταστρέψει ένα σωρό χωριά της Εύβοιας (Πετριές, Κόσκινα, Γιαννίτσι κ.α.) και μεγάλο μέρος της Νότιας Εύβοιας συμπεριλαμβανομένης της οροσειράς της Όχης. Την ίδια εταιρία που το Γενάρη του 2022 της επιβλήθηκε πρόστιμο, επειδή στο εργοστάσιό της στο Μαντούδι της Β. Εύβοιας δεν γούσταρε να εγκαταστήσει μονάδα αποθείωσης, όπως είναι υποχρεωμένη, με όλη τη βλάβη που προξενεί αυτό σε όσους και όσες, όχι μόνο ζουν εκεί, αλλά και καταναλώνουν τα αγροτικά προϊόντα που παράγει η περιοχή. Την ίδια εταιρία που το 2014 απέλυσε 45 εργαζομένους από το εργοστάσιό της (ΒΙΟΜΕΚ) στο Αλιβέρι.

Συγκεκριμένα, εδώ στα Κοτύλαια (Μανικιάτικο-Καδίτικο), η ΤΕΡΝΑ, μαζί με το alter ego της τον Άκτωρ, θέλουν να καταστρέψουν ολοσχερώς το δάσος με εγκατάσταση πάνω από 120 ανεμογεννητριών και με ένα μικρό υδροηλεκτρικό. Μια καταστροφή που θα ξεκινάει από εδώ και θα φτάνει μέχρι τη Σέττα, την Ερέτρια και τη Δίρφυ. Το παραπανω αποτελεί μέρος του "έργου στρατηγικής ανάπτυξης" με την τοποθέτηση ανεμογεννητριών ύψους 185 μέτρων μέσα και δίπλα στον χώρο του αρχαίου ρωμαϊκού λατομείου στο Νημποριό...! Όλα αυτά δεν θα μπορούσαν να συμβούν χωρίς διαπλοκή. Εξ ου και η κ. Γουρζή, που είναι κόρη του αντιπροέδρου και ιδιοκτήτη της ΤΕΡΝΑ, προΐσταται στη νομική υπηρεσία της κρατικής ΡΑΕ, που υποτίθεται ελέγχει αψεγάδιαστα την ΤΕΡΝΑ. Ενώ σύζυγός της είναι ο υπουργός επικρατείας, Γεραπετρίτης, που αποτελεί το νούμερο 2 της σημερινής κυβέρνησης. Ανάλογη διαπλοκή αλλά και εξυπηρετήσεις είναι γνωστό πως λαμβάνουν χώρα και σε τοπικό επίπεδο. Για όλους αυτούς τους λόγους, πολύς κόσμος έχει αρχίσει να οργανώνεται ενάντια στην καταστροφή των δασών και του τόπου του από το αδηφάγο κέρδος τους. Στα Κόσκινα έχει περάσει ψήφισμα ενάντια στο έγκλημα που έχει διαπραχθεί στο χωριό τους, στις Πετριές, την Αχλαδερή και το Γαβαλά έχουν συλλεχθεί εκατοντάδες υπογραφές εναντίωσης, ενώ το Καλέντζι, τα Κουτουμουλά και τα Βελούσια έχουν κινηθεί νομικά εναντίον της εγκατάστασης ανεμογεννητριών ακριβώς πάνω από τα κεφάλια τους. Η Σκύρος επίσης κρατάει γερά. Μαζί με τα χωριά της Κύμης, που αγωνίζονται με συνέπεια χρόνια τώρα, πραγματοποιήθηκαν δυο μεγάλες συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας. Μία στα Λέπουρα τον περασμένο Νοέμβρη από το Σύλλογο Πετριών και μια στα Νέα Στύρα τον περασμένο Απρίλη από το Σύλλογο Νημποριού με τη συμμετοχή εκατοντάδων αγωνιζόμενων. Για όλους αυτούς τους λόγους είμαστε εδώ για να μην επιτρέψουμε στην ΤΕΡΝΑ, τον Άκτωρ και τους λοιπούς συγγενείς να ξεπλύνουν με δήθεν χορηγίες στο Δήμο τα εγκλήματα που έχουν διαπράξει στον τόπο μας ή που σχεδιάζουν να διαπράξουν.

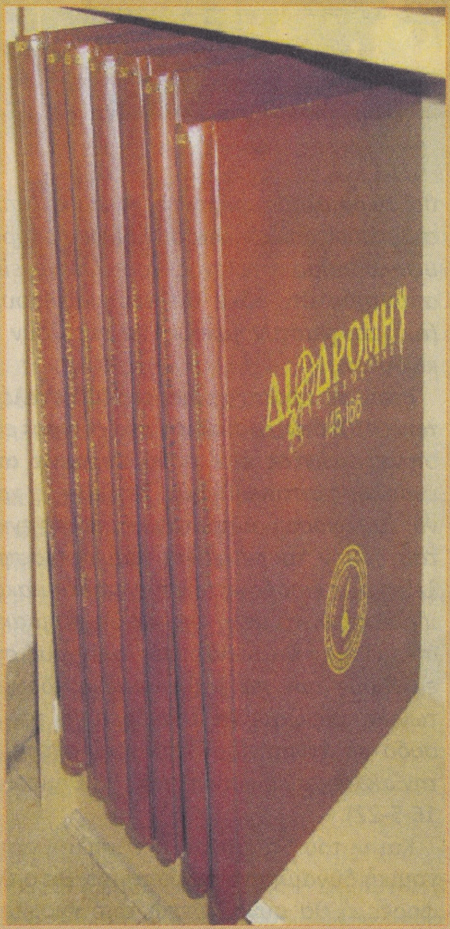
- Να υπερασπιστούμε τα χωριά μας από το αδηφάγο κέρδος τους
- Να υπερασπιστούμε τα δάση, τα βουνά, τα οικοσυστήματα.

Κάτοικοι των χωριών Κύμης-Αλιβερίου / Μάιος 2022

Αναρχικές Απόψεις - Ειδήσεις - Σχόλια

www.ANARCHY.gr

Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΙ ΕΝΔΕΔΥΜΕΝΗ:



Ως γνωστόν η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ κυκλοφορεί και σε τόμους. Με τα φύλλα 167-188 συμπληρώθηκε ο 8ος τόμος (έτη 2017-2018) και διατίθεται βιβλιοδετημένος όπως και οι προηγούμενοι.

Οι προηγούμενοι τόμοι:

1ος τόμος (φύλλα 01-25)
2ος » (φύλλα 26-50)
3ος » (φύλλα 51-75)
4ος » (φύλλα 75-100)
5ος » (φύλλα 101-122)
6ος » (φύλλα 123-144)
7ος » (φύλλα 145-166)
8ος » (φύλλα 167-188)

***

Όσοι/ες επιθυμούν να αποκτήσουν κάποιον από αυτούς τους τόμους θα πρέπει να τηλεφωνήσουν στο 69 32 651 740 ή να επικοινωνήσουν με την Αναρχική Αρχειοθήκη Αθήνας

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ «ΦΡΑΟΥΛΕΣ ΚΑΙ ΑΙΜΑ» ΣΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ;



Σύμφωνα με πρόσφατες διαβεβαιώσεις, αλλά και προτροπές του ***Βασίλη Χιώτη***, διευθυντή του ραδιοφωνικού σταθμού ***Σκάι***, η κυβέρνηση προχωρεί ακάθεκτη στην «***τελική αναμέτρηση***» στα πανεπιστήμια της χώρας, ώστε στην συνέχεια να προκηρύξει εκλογές το φθινόπωρο. Ομολογεί, λοιπόν, ο καλά πληροφορημένος εκ των έσω διευθυντής του ***Σκάι***, ότι η ***υιοθέτηση, εκ μέρους της κυβέρνησης,*** νόμο στα Πανεπιστήμια, τι σημαίνει «*η δράση μέσα στα πανεπιστήμια παραμένει ευαίσθητη*»;

Πρόσφατο δημοσίευμα της ***Καθημερινής*** μοιάζει να φωτίζει το τοπίο όσον αφορά την «ευαίσθητη δράση» μέσα στα Πανεπιστήμια.

«Σε διευκρινιστική ερώτηση της «Κ» *σχετικά με το εάν η παραπάνω εξέλιξη συνεπάγεται ότι τα στελέχη των ΟΠΠΙ* πρέπει και αυτοί να συνοδεύονται για την ασφάλειά τους από …πιο ένοπλους αστυνομικούς και πάει λέγοντας!!!

Το επιτελικό κράτος, λοιπόν, εκστρατεύει στα πανεπιστήμια και ό,τι ήθελε προκύψει. Γιατί θα προκύψει και οι εμπνευστές των σχεδιασμών αυτών θα είναι οι μοναδικοί υπεύθυνοι. Και το ξέρουν. Δεν τους ενδιαφέρουν οι συνέπειες, τις επιζητούν, θεωρώντας ότι έχουν εξασφαλίσει την κοινωνική συναίνεση ενός «σεβαστού» εκλογικού ακροατηρίου, θα το ξανασκεφτούν την τελευταία στιγμή, ή λίγο απ' όλα;

Το τελευταίο είναι και το πιο πιθανό.

Ήδη ο σοβαρός τραυματισμός ενός φοιτητή στο κεφάλι από ρίψη χειροβομβίδας κρότου λάμψης με ευθεία βολή και μάλιστα από τόσο κοντινή απόσταση, από αστυνομικό που στόχευσε με …επιτυχία, αποτελεί μόνο ένα δείγμα των συνεπειών της στρατηγικής της έντασης, που επιλέγει το κράτος. Δεν πρόκειται για «λάθος», αλλά για επιχείρηση τρομοκράτησης, και επίδειξη πυγμής.

Θα τονίσουμε, ότι η στρατιωτικοποίηση των κοινωνικών συγκρούσεων συμφέρει το κράτος και μόνο το κράτος. Είναι ανό-



των ΜΑΤ με την περιμετρική υποστήριξη κάθε λογής κατασταλτικών δυνάμεων. Οι πολύμορφες κοινωνικές αντιδράσεις, που ήδη αναπτύσσονται, θα πρέπει να έχουν διάρκεια, ώστε το κόστος για το κράτος να είναι δυσανάλογο με τα οφέλη, που θεωρεί ότι αποκομίζει από την αποστολή εκστρατευτικού σώματος στο ΑΠΘ. Συζητήσεις, εκδηλώσεις κάθε είδους, θα πρέπει όχι μόνο να πληθύνουν, αλλά να στοχεύουν στην σύνθεση των αντιθέσεων και των αντιστάσεων στους φοιτητικούς χώρους.

Η εγκατάσταση της Πανεπιστημιακής αστυνομίας σχετίζεται με την ψήφιση του νέου νόμου για ΑΕΙ, για τον οποίο ήδη έχουν εκφραστεί σοβαρές αντιθέσεις εκ μέρους πανεπιστημιακών, αλλά και των φοιτητικών παρατάξεων.

Προτείνεται η θεσμοθέτηση μιας υδροκέφαλης εξουσίας, που θα έχει την μορφή ενός μικρού συμβουλίου από έξι εσωτερικά και πέντε εξωτερικά μέλη, με πρόεδρο τον ίδιο τον πρύτανη, ο οποίος θα είναι ένας εκ των εσωτερικών μελών! Γιάννης κερνάει και Γιάννης πίνει, αφού ο πρύτανης που θα διοικεί θα λογοδοτεί στον εαυτό του! Όπως περιγράφει η καθηγήτρια

ΚΑΙ ΑΙΜΑ»
ΣΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ;



Σύμφωνα με πρόσφατες διαβεβαιώσεις, αλλά και προτροπές του ***Βασίλη Χιώτη***, διευθυντή του ραδιοφωνικού σταθμού ***Σκάι***, η κυβέρνηση προχωρεί ακάθεκτη στην «***τελική αναμέτρηση***» στα πανεπιστήμια της χώρας, ώστε στην συνέχεια να προκηρύξει εκλογές το φθινόπωρο. Ομολογεί, λοιπόν, ο καλά πληροφορημένος εκ των έσω διευθυντής του ***Σκάι***, ότι η ***υιοθέτηση, εκ μέρους της κυβέρνησης,***



της στρατηγικής της έντασης στους πανεπιστημιακούς χώρους είναι μια δεδομένη επιλογή, που εντάσσεται στους εκλογικούς σχεδιασμούς.

«Καιρός», λοιπόν, «φέρνει τα λάχανα, καιρός τα παραπούλια»; Ας δούμε πιο συγκεκριμένα μερικά «ζητηματάκια».

Ο πρωθυπουργός ***Κυριάκος Μητσοτάκης***, σε ομιλία του στην Βουλή στις 2 Φλεβάρη, μεταξύ άλλων δήλωσε, ότι «*Στο εξής την ευθύνη θα έχει η μονάδα ασφάλειας*

νόμο στα Πανεπιστήμια, τι σημαίνει «*η δράση μέσα στα πανεπιστήμια παραμένει ευαίσθητη*»;

Πρόσφατο δημοσίευμα της ***Καθημερινής*** μοιάζει να φωτίζει το τοπίο όσον αφορά την «ευαίσθητη δράση» μέσα στα Πανεπιστήμια.

«Σε διευκρινιστική ερώτηση της «Κ» *σχετικά με το εάν η παραπάνω εξέλιξη συνεπάγεται ότι τα στελέχη των ΟΠΠΙ θα περιπολούν φέροντας ατομικό οπλισμό, όπως δηλαδή και οι ειδικοί φρουροί, υψηλόβαθμο στέλεχος του υπουργείου απάντησε ότι «δεν θα τους αφήσουμε (σ.σ. τους αστυνομικούς) να εκτεθούν σε κίνδυνο»...*

Έτσι, σε πρώτο χρόνο τα 400 στελέχη των ΟΠΠΙ θα περιπολούν στα campus είτε οπλοφορώντας είτε συνοδευόμενα από ένοπλους αστυνομικούς. *Σε δεύτερο χρόνο, και εφόσον οι πρυτανικές αρχές εγκα-*

πρέπει και αυτοί να συνοδεύονται για την ασφάλειά τους από ...πιο ένοπλους αστυνομικούς και πάει λέγοντας!!!

Το επιτελικό κράτος, λοιπόν, εκστρατεύει στα πανεπιστήμια και ό,τι ήθελε προκύψει. Γιατί θα προκύψει και οι εμπνευστές των σχεδιασμών αυτών θα είναι οι μοναδικοί υπεύθυνοι. Και το ξέρουν. Δεν τους ενδιαφέρουν οι συνέπειες, τις επιζητούν, θεωρώντας ότι έχουν εξασφαλίσει την κοινωνική συναίνεση ενός «σεβαστού» εκλογικού ακροατηρίου, θα το ξανασκεφτούν την τελευταία στιγμή, ή λίγο απ' όλα;

Το τελευταίο είναι και το πιο πιθανό.

Ήδη ο σοβαρός τραυματισμός ενός φοιτητή στο κεφάλι από ρίψη χειροβομβίδας κρότου λάμψης με ευθεία βολή και μάλιστα από τόσο κοντινή απόσταση, από αστυνομικό που στόχευσε με ...επιτυχία, αποτελεί μόνο ένα δείγμα των συνεπειών της στρατηγικής της έντασης, που επιλέγει το κράτος. Δεν πρόκειται για «λάθος», αλλά για επιχείρηση τρομοκράτησης, και επίδειξη πυγμής.

Θα τονίσουμε, ότι η στρατιωτικοποίηση των κοινωνικών συγκρούσεων συμφέρει το κράτος και μόνο το κράτος. Είναι ανόητος εκείνος, που δεν υπολογίζει, ή εάν υπολογίζει αδιαφορεί για την ικανότητα κάθε εξουσίας να προβλέπει τις βίαιες αντιδράσεις, τον χαρακτήρα τους, τις δυνατότητες ή την αδυναμία επέκτασης και διάχυσης τους. Την καταστροφή των έργων υποδομής για την κατασκευή βιβλιοθήκης στον χώρο, που στεγαζόταν επί 34 χρόνια το Στέκι στο Βιολογικό, ακολούθησε η εγκατάσταση μόνιμης στατικής δύναμης των ΜΑΤ με την περιμετρική υποστήριξη κάθε λογής κατασταλτικών δυνάμεων. Οι πολύμορφες κοινωνικές αντιδράσεις, που ήδη αναπτύσσονται, θα πρέπει να έχουν διάρκεια, ώστε το κόστος για το κράτος να είναι δυσανάλογο με τα οφέλη, που θεωρεί ότι αποκομίζει από την αποστολή εκστρατευτικού σώματος στο ΑΠΘ. Συζητήσεις, εκδηλώσεις κάθε είδους, θα πρέπει όχι μόνο να πληθύνουν, αλλά να στοχεύουν στην σύνθεση των αντιθέσεων και των αντιστάσεων στους φοιτητικούς χώρους.

Η εγκατάσταση της Πανεπιστημιακής αστυνομίας σχετίζεται με την ψήφιση του νέου νόμου για ΑΕΙ, για τον οποίο ήδη έχουν εκφραστεί σοβαρές αντιθέσεις εκ μέρους πανεπιστημιακών, αλλά και των φοιτητικών παρατάξεων.

Προτείνεται η θεσμοθέτηση μιας υδροκέφαλης εξουσίας, που θα έχει την μορφή ενός μικρού συμβουλίου από έξι εσωτερικά και πέντε εξωτερικά μέλη, με πρόεδρο τον ίδιο τον πρύτανη, ο οποίος θα είναι ένας εκ των εσωτερικών μελών! Γιάννης κερνάει και Γιάννης πίνει, αφού ο πρύτανης που θα διοικεί θα λογοδοτεί στον εαυτό του! Όπως περιγράφει η καθηγήτρια του ΕΚΠΑ Βάσω Κιντή: «*Αυτός που θέλει να γίνει πρύτανης θα συνεννοείται εξαρχής με άλλους πέντε από τις διάφορες σχολές του ΑΕΙ και θα συγκροτούν ατύπως ένα ψηφοδέλτιο. Θα κατεβαίνουν στις εκλογές λέγοντας ''ψηφίστε εμάς και εμείς θα εκλέξουμε πρύτανη τον Α'', ενώ οι αντίπαλοι θα λένε ''ψηφίστε εμάς τους έξι και θα εκλέξουμε πρύτανη τον Β''. Η κάθε εξάδα θα έχει φροντίσει από πριν να συνεννοη-*





της στρατηγικής της έντασης στους πανεπιστημιακούς χώρους είναι μια δεδομένη επιλογή, που εντάσσεται στους εκλογικούς σχεδιασμούς.

«Καιρός», λοιπόν, *«φέρνει τα λάχανα, καιρός τα παραπούλια»*; Ας δούμε πιο συγκεκριμένα μερικά «ζητηματάκια».

Ο πρωθυπουργός ***Κυριάκος Μητσοτάκης***, σε ομιλία του στην Βουλή στις 2 Φλεβάρη, μεταξύ άλλων δήλωσε, ότι *«Στο εξής την ευθύνη θα έχει η μονάδα ασφάλειας και προστασίας που θα υπάγεται απευθείας στον πρύτανη ή τον αντιπρύτανη. Θα πλαισιώνεται από μια νέα δομή, την ομάδα προστασίας του πανεπιστημιακού ιδρύματος, ένα σώμα με αποκλειστικό πεδίο, το οποίο* ***θα συγκροτείται από στελέχη της ΕΛ.ΑΣ χωρίς όπλα και με ειδική εκπαίδευση****. Αν και τώρα η Αστυνομία μπορεί να επεμβαίνει παντού όπου υπάρχουν παραβατικές πράξεις, η δράση μέσα στα πανεπιστήμια παραμένει ευαίσθητη»*.

Αφού, λοιπόν, οι κατασταλτικές δυνάμεις μπορούν να επεμβαίνουν και με τον *θα περιπολούν φέροντας ατομικό οπλισμό, όπως δηλαδή και οι ειδικοί φρουροί*, υψηλόβαθμο στέλεχος του υπουργείου απάντησε ότι *«δεν θα τους αφήσουμε (σ.σ. τους αστυνομικούς) να εκτεθούν σε κίνδυνο»...*

Έτσι, σε πρώτο χρόνο τα 400 στελέχη των ΟΠΠΙ θα περιπολούν στα campus είτε οπλοφορώντας είτε συνοδευόμενα από ένοπλους αστυνομικούς*. Σε δεύτερο χρόνο, και εφόσον οι πρυτανικές αρχές εγκαταστήσουν τουρνικέ και κάμερες ασφαλείας στις εισόδους των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, τα μέλη της πανεπιστημιακής αστυνομίας θα διενεργούν ελέγχους στις εισόδους των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, ούτως ώστε να απαγορεύουν την είσοδο σε άτομα που δεν έχουν σχέση με την ακαδημαϊκή κοινότητα»*. (Καθημερινή, 16-5-22).

Και ω του θαύματος, η «άοπλη» αστυνομική δύναμη αναγγέλλεται ότι θα οπλοφορεί, ή θα συνοδεύεται από ένοπλους αστυνομικούς, οι οποίοι, γιατί όχι, θα

νωνική συναίνεση ενός «σεβαστού» εκλογικού ακροατηρίου, θα το ξανασκεφτούν την τελευταία στιγμή, ή λίγο απ' όλα;

Το τελευταίο είναι και το πιο πιθανό.

Ήδη ο σοβαρός τραυματισμός ενός φοιτητή στο κεφάλι από ρίψη χειροβομβίδας κρότου λάμψης με ευθεία βολή και μάλιστα από τόσο κοντινή απόσταση, από αστυνομικό που στόχευσε με ...επιτυχία, αποτελεί μόνο ένα δείγμα των συνεπειών της στρατηγικής της έντασης, που επιλέγει το κράτος. Δεν πρόκειται για «λάθος», αλλά για επιχείρηση τρομοκράτησης, και επίδειξη πυγμής.

Θα τονίσουμε, ότι η στρατιωτικοποίηση των κοινωνικών συγκρούσεων συμφέρει το κράτος και μόνο το κράτος*.* Είναι ανόητος εκείνος, που δεν υπολογίζει, ή εάν υπολογίζει αδιαφορεί για την ικανότητα κάθε εξουσίας να προβλέπει τις βίαιες αντιδράσεις, τον χαρακτήρα τους, τις δυνατότητες ή την αδυναμία επέκτασης και διάχυσης τους. Την καταστροφή των έργων υποδομής για την κατασκευή βιβλιοθήκης στον χώρο, που στεγαζόταν επί 34 χρόνια το Στέκι στο Βιολογικό, ακολούθησε η εγκατάσταση μόνιμης στατικής δύναμης

ουν στην σύνθεση των αντιθέσεων και των αντιστάσεων στους φοιτητικούς χώρους.

Η εγκατάσταση της Πανεπιστημιακής αστυνομίας σχετίζεται με την ψήφιση του νέου νόμου για ΑΕΙ, για τον οποίο ήδη έχουν εκφραστεί σοβαρές αντιθέσεις εκ μέρους πανεπιστημιακών, αλλά και των φοιτητικών παρατάξεων.

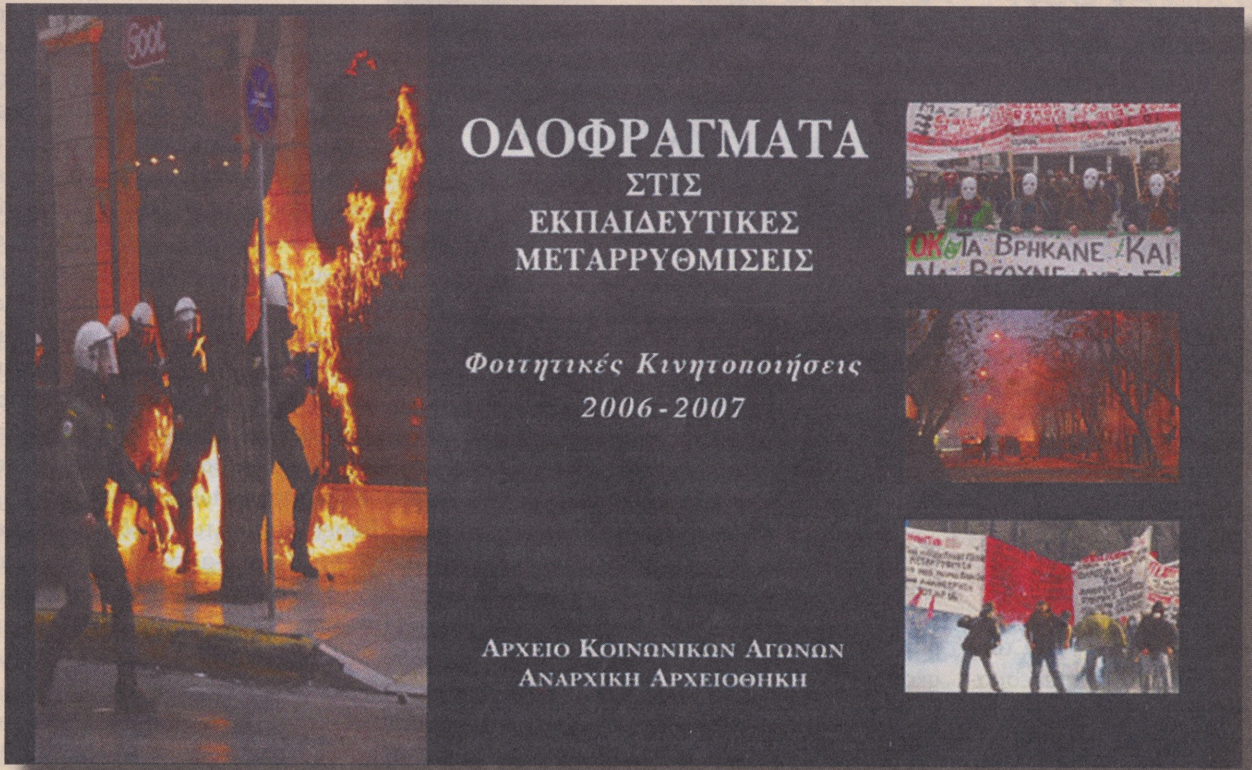
Προτείνεται η θεσμοθέτηση μιας υδροκέφαλης εξουσίας, που θα έχει την μορφή ενός μικρού συμβουλίου από έξι εσωτερικά και πέντε εξωτερικά μέλη, με πρόεδρο τον ίδιο τον πρύτανη, ο οποίος θα είναι ένας εκ των εσωτερικών μελών! Γιάννης κερνάει και Γιάννης πίνει, αφού ο πρύτανης που θα διοικεί θα λογοδοτεί στον εαυτό του! Όπως περιγράφει η καθηγήτρια του ΕΚΠΑ Βάσω Κιντή: *«Αυτός που θέλει να γίνει πρύτανης θα συνεννοείται εξαρχής με άλλους πέντε από τις διάφορες σχολές του ΑΕΙ και θα συγκροτούν ατύπως ένα ψηφοδέλτιο. Θα κατεβαίνουν στις εκλογές λέγοντας ''ψηφίστε εμάς και εμείς θα εκλέξουμε πρύτανη τον Α'', ενώ οι αντίπαλοι θα λένε ''ψηφίστε εμάς τους έξι και θα εκλέξουμε πρύτανη τον Β''. Η κάθε εξάδα θα έχει φροντίσει από πριν να συνεννοη-*



ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ ΣΤΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Φοιτητικές Κινητοποιήσεις 2006-2007

Η έκδοση αυτή, εκτός των άλλων, **ΑΦΙΕΡΩΝΕΤΑΙ** σ' όλους τους νέους που συμμετείχαν στην ξέφρενη μαθητική εξέγερση της δεκαετίας του '90. Σ' όλους εκείνους που αρνήθηκαν τον ρόλο του εκπαιδευόμενου, που αρνήθηκαν να προσφέρουν τις ζητούμενες απαντήσεις, που συμμετείχαν στις «μεγάλες» ή «μικρές» καταστροφές της εκπαιδευτικής



διαδικασίας. Σ' εκείνους που το μόνο που παραχώρησαν ήταν η «μικρότερη δυνατή προσπάθεια», σ' όλους εκείνους που δεν σταμάτησαν να γοητεύονται από κάθε παράβαση των κανόνων, που

κινητοποιήσεις, από το Μάιο του 2006 έως τον Απρίλιο του 2007.

Υπάρχει, επίσης, μία αναδρομή στην πρώιμη μεσαιωνική εποχή, όπου συναντούμε την εμφάνιση του πανεπιστημίου, ενώ ταυτόχρονα σκιαγραφούνται οι συνολικότερες συνθήκες, τα χαρακτηριστικά που είχαν τα πρώτα πανεπιστήμια, η επίδραση της εκκλησίας, και οι εξελισσόμενες κυριαρχικές ανακατατάξεις, που σημαδεύτηκαν σε βάθος χρόνου από την ακμή και την παρακμή αυτοκρατοριών όπως η ρωμαϊκή, την συγκρότηση των πόλεων

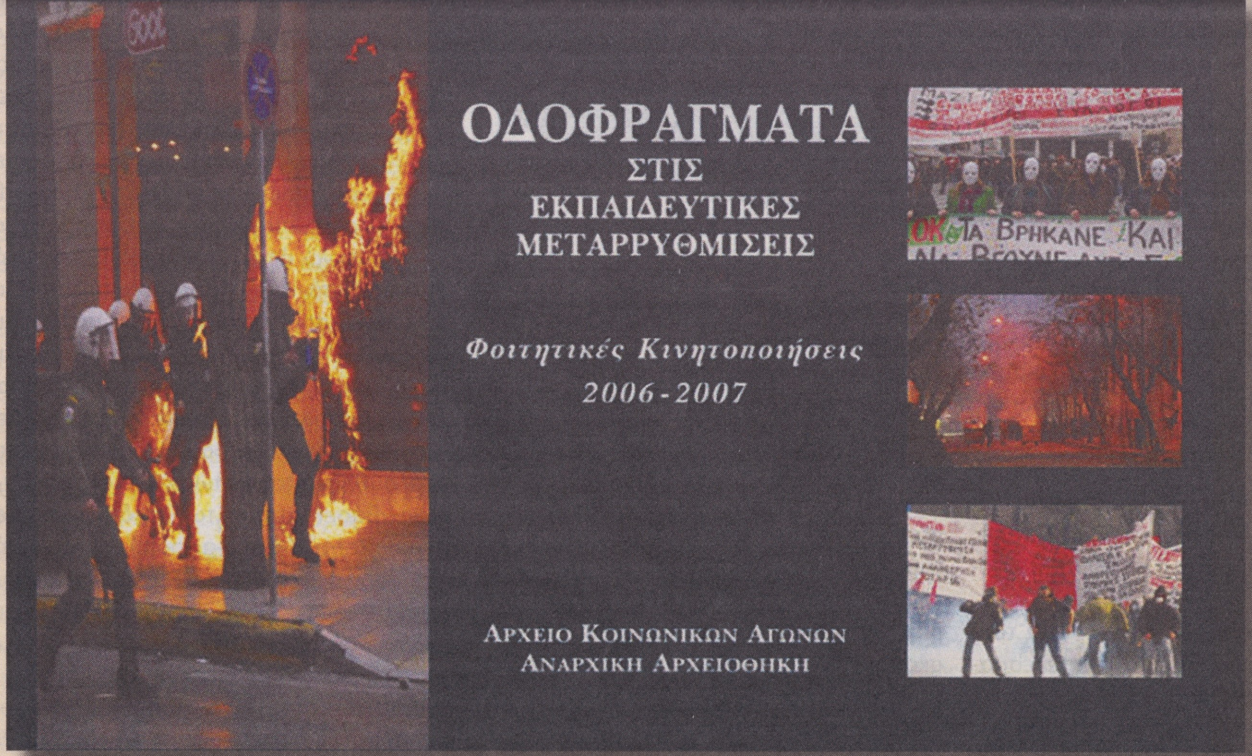
μας ήταν δυνατόν, της αλληλουχίας και της αλληλεπίδρασης των τρόπων και των μορφών επιβολής της κυριαρχίας πάνω στις ανθρώπινες κοινωνίες μ' αφορμή τις λεγόμενες **εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις**.

Σ' αυτήν ακριβώς την κατεύθυνση και σε σχέση με τις συγκεκριμένες πρόσφατες φοιτητικές κινητοποιήσεις αποστασιοποιούμαστε από την λογική εκείνη που θέτει και αναζητά απαντήσεις καταφατικές ή αρνητικές σε ερωτήματα του τύπου αν αυτές οι κινητοποιήσεις «προχώρησαν τα πράγματα μπροστά ή τα πήγαν πίσω». Είναι για εμάς μια λογική που μοιάζει να θεωρεί τους κοινωνικούς αγώνες επιχειρήσεις που έκλεισαν και οφείλει κάποιος να προχωρήσει σε λογιστικό απολογισμό κερδών και ζημιών για να βγάλει το ανάλογο πόρισμα.

Το αν αυτοί ή οι οποιοιδήποτε αγώνες καταλήγουν στην επαναφομοίωση, αναστέλλουν ή αναιρούν διαδικασίες ενσωμάτωσης είναι για εμάς ζητούμενο μιας ευρύτερης κοινωνικής διεργασίας και αντιπαράθεσης με τις συνολικότερες δυνατότητες επιβολής της εξουσίας. Άλλωστε, ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι, δυστυχώς, το αποτέλεσμα τόσων και τόσων απεργιών στους εργατικούς χώρους, που πρόβαλλαν μισθοδοτικά αιτήματα, τελικά είναι το επιθυμητό για την εξουσία;

Ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι μεγαλύτεροι μισθοί σημαίνουν και μεγαλύτερη κατανάλωση; Ποιος μπορεί να αγνοήσει ότι η μείωση των ωρών εργασίας μπορεί να υιοθετηθεί από την εργοδοσία που θα καλύψει τις ανάγκες της με την εντατικοποίηση, την μεγαλύτερη παραγωγικότητα, την «ορθολογικοποίηση» και τον εκσυγχρονισμό των επιχειρήσεων;

Ποιος μπορεί να παραβλέψει τις αφομοιωτικές ικανότητες της κυριαρχίας όπως αυτές αναδείχτηκαν μετά το ξέσπασμα κοινωνικών εκρήξεων το



διαδικασίας. Σ' εκείνους που το μόνο που παραχώρησαν ήταν η «μικρότερη δυνατή προσπάθεια», σ' όλους εκείνους που δεν σταμάτησαν να γοητεύονται από κάθε παράβαση των κανόνων, που επέμειναν πεισματικά να μην συμμετέχουν στην κατασκευή «καινούργιας γνώσης» στην θέση της υπάρχουσας «κοινής».

Και τέλος, σ' όλους αυτούς που ροκάνισαν τον «εκπαιδευτικό χρόνο». Σκαστοί ακόμα και αν «παρευρίσκονταν», ενθουσιασμένοι μπροστά σε κάθε προοπτική απόδρασης, αναιδείς και καχύποπτοι μπροστά σε κάθε εκδημοκρατισμό της βαρεμάρας και της πλήξης που υποχρεώθηκαν να καταναλώνουν, αρνητικοί στο χτίσιμο της «επικοινωνίας και του διαλόγου», επιρρεπείς στην συλλογική αντιπαράθεση με την εκπαιδευτική εξουσία.

Η έκδοση περιέχει πλήθος ανέκδοτων φωτογραφιών, χρονικά και κείμενα για τα γεγονότα και τις της εκκλησίας, και οι εξελισσόμενες κυριαρχικές ανακατατάξεις, που σημαδεύτηκαν σε βάθος χρόνου από την ακμή και την παρακμή αυτοκρατοριών όπως η ρωμαϊκή, την συγκρότηση των πόλεων και αργότερα του έθνους - κράτους.

Καταγράφεται επίσης, εκτός των άλλων, ο ρόλος και η επίδραση της Μεταρρύθμισης και της Αναγέννησης. Στην συνέχεια υπάρχει συνοπτική αναφορά σ' ό,τι αφορά τον ελλαδικό χώρο κατά την προεπαναστατική περίοδο για να παρακολουθήσουμε κατόπιν την ίδρυση του ελληνικού κράτους, του πρώτου πανεπιστημίου και κάθε μεταρρύθμισης μέχρι τις ημέρες μας, προσπαθώντας να δίνουμε πάντα τα συνολικότερα χαρακτηριστικά κάθε περιόδου στην οποία συναντάμε εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις κυρίως, αλλά όχι μόνο, για τα πανεπιστήμια.

Ευελπιστούμε να έχουμε κινηθεί με λειτουργικό τρόπο στην κατεύθυνση της αποσαφήνισης, όσο τικές ή αρνητικές σε ερωτήματα του τύπου αν αυτές οι κινητοποιήσεις «προχώρησαν τα πράγματα μπροστά ή τα πήγαν πίσω». Είναι για εμάς μια λογική που μοιάζει να θεωρεί τους κοινωνικούς αγώνες επιχειρήσεις που έκλεισαν και οφείλει κάποιος να προχωρήσει σε λογιστικό απολογισμό κερδών και ζημιών για να βγάλει το ανάλογο πόρισμα.

Το αν αυτοί ή οι οποιοιδήποτε αγώνες καταλήγουν στην επαναφομοίωση, αναστέλλουν ή αναιρούν διαδικασίες ενσωμάτωσης είναι για εμάς ζητούμενο μιας ευρύτερης κοινωνικής διεργασίας και αντιπαράθεσης με τις συνολικότερες δυνατότητες επιβολής της εξουσίας. Άλλωστε, ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι, δυστυχώς, το αποτέλεσμα τόσων και τόσων απεργιών στους εργατικούς χώρους, που πρόβαλλαν μισθοδοτικά αιτήματα, τελικά είναι το επιθυμητό για την εξουσία;

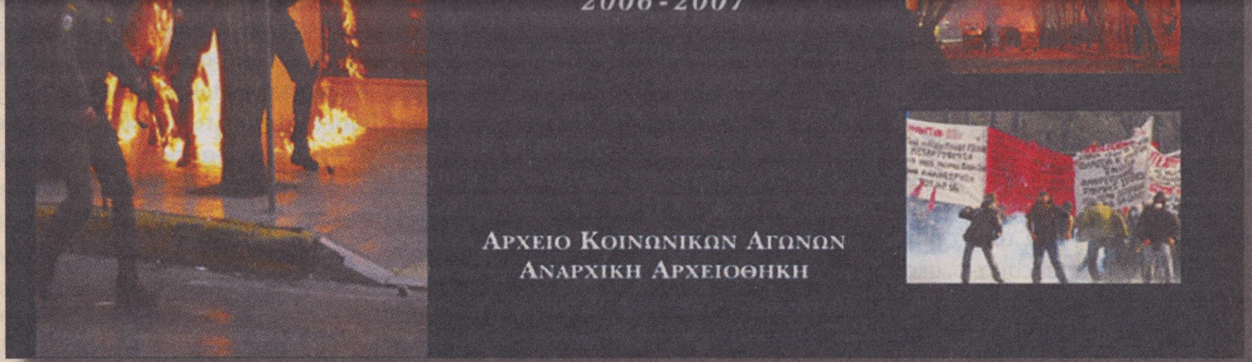
Ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι μεγαλύτεροι μισθοί σημαίνουν και μεγαλύτερη κατανάλωση; Ποιος μπορεί να αγνοήσει ότι η μείωση των ωρών εργασίας μπορεί να υιοθετηθεί από την εργοδοσία που θα καλύψει τις ανάγκες της με την εντατικοποίηση, την μεγαλύτερη παραγωγικότητα, την «ορθολογικοποίηση» και τον εκσυγχρονισμό των επιχειρήσεων;

Ποιος μπορεί να παραβλέψει τις αφομοιωτικές ικανότητες της κυριαρχίας όπως αυτές αναδείχτηκαν μετά το ξέσπασμα κοινωνικών εκρήξεων το Μάη του 68, όπου μεταξύ άλλων η αμφισβήτηση της θέσης της γυναίκας, η αμφισβήτηση των δοσμένων αυθεντιών ή των οικονομικών μοντέλων αποτέλεσαν καύσιμη ύλη για την μετάλλαξη της εξουσίας και την χάραξη νέων καινοτόμων και επαναστατικών γι' αυτήν δρόμων;

Μέσα από την ιστορική αναδρομή που παρατίθεται, μπορεί κανείς εύκολα να διακρίνει, ότι είναι αδύνατον να μιλά κανείς για υπεράσπιση των φοιτητικών συμφερόντων ορίζοντας και διαφοροποιώντας τα από εκείνα του κράτους.

Διάθεση: Αναρχική Αρχειοθήκη Αθήνας,
Σαριπόλου 8 (Δίπλα στο Αρχαιολογικό Μουσείο)

θεί και με τους αντίστοιχους εξωτερικούς που θα εκλεγούν σε δεύτερο χρόνο. Έτσι, ταvη του συμβουλίου είτε στον πρύτανη της Συγκλήτου, δηλαδή ακριβώς στο ίδιο πάντα υπό την εποπτεία ενός πανίσχυρου πρύτανη. ΑΕΙ», ένοπλη πανεπιστημιακή αστυνομία να αρυλατσάρει κατ' αρχήν στα πανεπι-



διαδικασίας. Σ' εκείνους που το μόνο που παραχώρησαν ήταν η «μικρότερη δυνατή προσπάθεια», σ' όλους εκείνους που δεν σταμάτησαν να γοητεύονται από κάθε παράβαση των κανόνων, που επέμειναν πεισματικά να μην συμμετέχουν στην κατασκευή «καινούργιας γνώσης» στην θέση της υπάρχουσας «κοινής».

Και τέλος, σ' όλους αυτούς που ροκάνισαν τον «εκπαιδευτικό χρόνο». Σκαστοί ακόμα και αν «παρευρίσκονταν», ενθουσιασμένοι μπροστά σε κάθε προοπτική απόδρασης, αναιδείς και καχύποπτοι μπροστά σε κάθε εκδημοκρατισμό της βαρεμάρας και της πλήξης που υποχρεώθηκαν να καταναλώνουν, αρνητικοί στο χτίσιμο της «επικοινωνίας και του διαλόγου», επιρρεπείς στην συλλογική αντιπαράθεση με την εκπαιδευτική εξουσία.

Η έκδοση περιέχει πλήθος ανέκδοτων φωτογραφιών, χρονικά και κείμενα για τα γεγονότα και τις της εκκλησίας, και οι εξελισσόμενες κυριαρχικές ανακατατάξεις, που σημαδεύτηκαν σε βάθος χρόνου από την ακμή και την παρακμή αυτοκρατοριών όπως η ρωμαϊκή, την συγκρότηση των πόλεων και αργότερα του έθνους - κράτους.

Καταγράφεται επίσης, εκτός των άλλων, ο ρόλος και η επίδραση της Μεταρρύθμισης και της Αναγέννησης. Στην συνέχεια υπάρχει συνοπτική αναφορά σ' ό,τι αφορά τον ελλαδικό χώρο κατά την προεπαναστατική περίοδο για να παρακολουθήσουμε κατόπιν την ίδρυση του ελληνικού κράτους, του πρώτου πανεπιστημίου και κάθε μεταρρύθμισης μέχρι τις ημέρες μας, προσπαθώντας να δίνουμε πάντα τα συνολικότερα χαρακτηριστικά κάθε περιόδου στην οποία συναντάμε εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις κυρίως, αλλά όχι μόνο, για τα πανεπιστήμια.

Ευελπιστούμε να έχουμε κινηθεί με λειτουργικό τρόπο στην κατεύθυνση της αποσαφήνισης, όσο και αντιπαράθεσης με τις συνολικότερες δυνατότητες επιβολής της εξουσίας. Άλλωστε, ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι, δυστυχώς, το αποτέλεσμα τόσων και τόσων απεργιών στους εργατικούς χώρους, που πρόβαλλαν μισθοδοτικά αιτήματα, τελικά είναι το επιθυμητό για την εξουσία;

Ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι μεγαλύτεροι μισθοί σημαίνουν και μεγαλύτερη κατανάλωση; Ποιος μπορεί να αγνοήσει ότι η μείωση των ωρών εργασίας μπορεί να υιοθετηθεί από την εργοδοσία που θα καλύψει τις ανάγκες της με την εντατικοποίηση, την μεγαλύτερη παραγωγικότητα, την «ορθολογικοποίηση» και τον εκσυγχρονισμό των επιχειρήσεων;

Ποιος μπορεί να παραβλέψει τις αφομοιωτικές ικανότητες της κυριαρχίας όπως αυτές αναδείχτηκαν μετά το ξέσπασμα κοινωνικών εκρήξεων το Μάη του 68, όπου μεταξύ άλλων η αμφισβήτηση της θέσης της γυναίκας, η αμφισβήτηση των δοσμένων αυθεντιών ή των οικονομικών μοντέλων αποτέλεσαν καύσιμη ύλη για την μετάλλαξη της εξουσίας και την χάραξη νέων καινοτόμων και επαναστατικών γι' αυτήν δρόμων;

Μέσα από την ιστορική αναδρομή που παρατίθεται, μπορεί κανείς εύκολα να διακρίνει, ότι είναι αδύνατον να μιλά κανείς για υπεράσπιση των φοιτητικών συμφερόντων ορίζοντας και διαφοροποιώντάς τα από εκείνα του κράτους.

Διάθεση: Αναρχική Αρχειοθήκη Αθήνας, Σαριπόλου 8 (Δίπλα στο Αρχαιολογικό Μουσείο)

θεί και με τους αντίστοιχους εξωτερικούς που θα εκλεγούν σε δεύτερο χρόνο. Έτσι, τα τέσσερα από τα έξι εσωτερικά μέλη θα μπορούν να ελέγξουν τελικά όλο το συμβούλιο και, στη συνέχεια, όλο τον διοικητικό σκελετό του πανεπιστημίου».

Προβλέπεται, επίσης, σύμφωνα με το υπουργείο, μονάδα εσωτερικού ελέγχου, η οποία θα υπάγεται είτε στον πρύτανη του συμβουλίου είτε στον πρύτανη της Συγκλήτου, δηλαδή ακριβώς στο ίδιο πρόσωπο. Το μοίρασμα της οικονομικής πίττας δημιουργεί πληθώρα από φέουδα, ενώ είναι ενδεικτικό ότι το νέο νομοσχέδιο περιλαμβάνει πάνω από 300 άρθρα και καταλαμβάνει πάνω από 300 σελίδες, που σημαίνει την θέσμιση μιας υπερσυγκεντρωτικής διοίκησης που θα ελέγχει τα πάντα υπό την εποπτεία ενός πανίσχυρου πρύτανη.

Έχουμε, λοιπόν, «*μιαν ωραίαν ατμόσφαιρα*», συντεχνιακά και κομματικά συμφέροντα που θίγονται, την πίττα που αναδιανέμεται, την εξουσία των πανεπιστημιακών να επαναπροσδιορίζεται μαζί με την περιβόητη «αυτονομία των ΑΕΙ», ένοπλη πανεπιστημιακή αστυνομία να σουλατσάρει κατ' αρχήν στα πανεπιστημιακά campus και μετά βλέπουμε... Αυτές οι μεγαλόπνοες μεταρρυθμίσεις πάντα μας άρεσαν, γιατί, όπως έλεγε και ο σοφός Σωκράτης, «***Τα άδεια σακιά τα φουσκώνει ο αέρας και τους ανόητους η έπαρση***».

Συσπείρωση Αναρχικών

Τροφή και Επισιτιστική Κρίση



Όταν η πολιτική και οικονομική κυριαρχία αποφασίζει για την τροφή σου

Όταν το 1832 οι Edward Noel και Fritz von Fellenberg, προσφάτως απόφοιτοι γεωργικής σχολής της Ελβετίας, ταξίδεψαν στην Εύβοια με σκοπό την αγορά κτήματος και εφαρμογής σύγχρονων καλλιεργητικών μεθόδων έμειναν έκπληκτοι από τη φυσική ομορφιά, αλλά και από την εγκατάλειψη του τόπου και τις εξευτελιστικές τιμές πώλησης των χωραφιών, από τους εναπομείναντες ακόμη τούρκους. Κατάφεραν, λοιπόν, να αποκτήσουν 45.000 στρέμματα και να κάνουν το τσιφλίκι τους, το μετέπειτα γνωστό ως «τσιφλίκι Μπαίκερ». Η ακαλλιέργεια και η εγκατάλειψη των εκτάσεων οφείλονταν ασφαλώς στις εχθροπραξίες ενάντια στον οθωμανικό ζυγό, αλλά και στη σφαγή 2.000 ανθρώπων λίγα χρόνια πριν στο πλατανόδασος του Μαντουδίου από τον τουρκικό στρατό. Επιπλέον, η αβάσταχτη φορολόγηση των σοδειών αποτελούσε ακόμη ένα αντικίνητρο καλλιέργειας από το ντόπιο πληθυσμό.

Λίγες δεκαετίες αργότερα, ο Ελ. Βενιζέλος, στην προσπάθεια του να μετατοπίσει βορειότερα τα σύνορα του ελληνικού κράτους, εκτός των άλλων επιχειρημάτων που χρησιμοποιούσε στις διαπραγματεύσεις με τους Συμμάχους, ήταν και το επιχείρημα περί επισιτιστικής κρίσης εάν το ελληνικό κράτος δεν αποκτούσε τις μεγάλες πεδινές εκτάσεις της Μακεδονίας. Ο Θεσσαλικός κάμπος, η Κωπαΐδα και οι άλλες πεδιάδες

άνθρωπος θα αντιμετώπιζε με διαφορετικό τρόπο την παραγόμενη τροφή του. Η φορολογία του φεουδάρχη, του αυτοκράτορα, του πασά αποτελούσε το μερτικό τους ως μια υλική απόδειξη της εξουσίας τους. Με τον εκσυγχρονισμό των εξουσιαστικών και οικονομικών σχέσεων πέραν της κρατικής φορολογίας προστέθηκαν οι μεταπράτες, οι τράπεζες, οι ασφαλιστικές εταιρίες και πρόσφατα η «ευφυής τεχνολογία ελέγχου».

Στο σύγχρονο κόσμο, η καλλιέργεια τροφής δεν γίνεται με όρους αποτελεσματικότητας και απόδοσης του χωραφιού, αλλά βάσει οδηγιών της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ) για την ΕΕ και των λοιπών παγκόσμιων μεγάλων παικτών. Μπορεί στον ελλαδικό χώρο να ευδοκιμούν, για παράδειγμα, οι χ ή ψ ποικιλίες, όμως δεν δύνανται να καλλιεργηθούν ελεύθερα αυτές στη περίπτωση που άλλες ανταγωνίστριες χώρες της ΕΕ θέτουν ποσοστώσεις,

ανήκουν σε εταιρείες που τις εκμεταλλεύονται παραγωγικά. Ζούμε την επιστροφή του τσιφλικά ΑΕ...

Ο **αγροϊμπεριαλισμός** είναι εδώ, και έχει πάρει θέση σε Ασία, Αφρική, Νότια Αμερική, αλλά και Ουκρανία. Ένας ιμπεριαλισμός μικτός –κρατικός και πολυεθνικών εταιρειών– που αγοράζει τεράστιες εκτάσεις γης, παρεμβαίνει στα κράτη και στη νομοθεσία τους και απλά είναι έτοιμος από καιρό. Δεν κινούνταν στο σκοτάδι ή μυστικά, όλοι ήξεραν και ξέρουν τις κινήσεις τους και τους σκοπούς τους. Το **2011**, η dw.com αναδημοσίευσε έρευνα του Διεθνούς Ινστιτούτου Έρευνας της Πολιτικής των Τροφίμων (IFPRI), όπου διαπιστώνει «*μια επικίνδυνη τάση: χώρες όπως η Κίνα και η Ινδία αγοράζουν εκτάσεις γης σε φτωχές χώρες για να διασφαλίσουν αποθέματα τροφίμων. Πρόκειται για μία εξέλιξη που όπως προειδοποιεί ο ΟΗΕ, εάν συνεχιστεί, δεν αλλάζει μόνον τον γεωπολιτικό χάρτη, αλλά μεσο-*

διακρατικών εμπορικών επιμελητηρίων, επιχειρηματικές αποστολές και σταθερή αντιπροσώπευση σε κυβερνητικά πόστα. Και κάτι άκρως σημαντικό, θεωρούμε: **το ΔΝΤ και η Παγκόσμια Τράπεζα έθεσαν ως προϋπόθεση για την εκταμίευση δανείων –προ πολέμου 2022– την πώληση δημόσιας γεωργικής γης.** Είναι ξεκάθαρο, λοιπόν, ότι οι ΗΠΑ και άλλοι μεγάλοι παίκτες της παγκόσμιας κυριαρχίας –κρατικής και επιχειρηματικής– ήθελαν οπωσδήποτε να «καταλάβουν» τις δημόσιες ουκρανικές εκτάσεις. Η Ουκρανία είναι μια χώρα η οποία βρίσκεται πολύ ψηλά στη λίστα παραγωγής σιταριού, σόγιας, ηλιέλαιου και λιπασμάτων, πολύ σημαντικών για την παγκόσμια διατροφική επάρκεια. Άρα οι παγκόσμιοι κολοσσοί της αγρο-οικονομίας έβαλαν επιχειρηματικό πόδι πρώτοι στη σούπερ τροφοπαραγωγό-χώρα Ουκρανία και μετά ακολούθησε η στρατιωτική μπότα της Ρωσίας. Βάσει αυτών των δεδομένων δεν περιορίζεται η αιτία-αφορμή της ρωσικής επίθεσης στην Ουκρανία μόνο για λόγους πυραυλικούς – ΝΑΤΟ και ΕΕ– αλλά σε μια ενδοκυριαρχική διαμάχη που στη σκακιέρα τους βλέπουν 5-6 κινήσεις μπροστά.

Δυστυχώς και ο διατροφικός κλάδος, όπως αυτός της ενέργειας και ακολουθεί οσονούπω του νερού, είναι συγκεντρωτικός και ελέγχεται από πολύ λίγες εταιρείες. Είναι απίστευτο το πόσες ετικέτες-brands υπάρχουν σε εκατοντάδες χιλιάδες καταστήματα supermarkets, οι οποίες σε μέγιστο βαθμό καταλήγουν σε 4-5 εταιρείες. Διαφορετικές ετικέτες και ονομασίες για

Όταν το 1832 οι Edward Noel και Fritz von Fellenberg, πρόσφατως απόφοιτοι γεωργικής σχολής της Ελβετίας, ταξίδεψαν στην Εύβοια με σκοπό την αγορά κτήματος και εφαρμογής σύγχρονων καλλιεργητικών μεθόδων έμειναν έκπληκτοι από τη φυσική ομορφιά, αλλά και από την εγκατάλειψη του τόπου και τις εξευτελιστικές τιμές πώλησης των χωραφιών, από τους εναπομείναντες ακόμη τούρκους. Κατάφεραν, λοιπόν, να αποκτήσουν 45.000 στρέμματα και να κάνουν το τσιφλίκι τους, το μετέπειτα γνωστό ως «τσιφλίκι Μπαίκερ». Η ακαλλιέργεια και η εγκατάλειψη των εκτάσεων οφείλονταν ασφαλώς στις εχθροπραξίες ενάντια στον οθωμανικό ζυγό, αλλά και στη σφαγή 2.000 ανθρώπων λίγα χρόνια πριν στο πλατανόδασος του Μαντουδίου από τον τουρκικό στρατό. Επιπλέον, η αβάσταχτη φορολόγηση των σοδειών αποτελούσε ακόμη ένα αντικίνητρο καλλιέργειας από το ντόπιο πληθυσμό.

Λίγες δεκαετίες αργότερα, ο Ελ. Βενιζέλος, στην προσπάθεια του να μετατοπίσει βορειότερα τα σύνορα του ελληνικού κράτους, εκτός των άλλων επιχειρημάτων που χρησιμοποιούσε στις διαπραγματεύσεις με τους Συμμάχους, ήταν και το επιχείρημα περί επισιτιστικής κρίσης εάν το ελληνικό κράτος δεν αποκτούσε τις μεγάλες πεδινές εκτάσεις της Μακεδονίας. Ο Θεσσαλικός κάμπος, η Κωπαΐδα και οι άλλες πεδιάδες δεν ήταν αρκετές για να σιτίσουν ένα διευρυμένο κράτος, με τη προσθήκη περιοχών της Ηπείρου και της ένωσης με την Κρήτη για παράδειγμα. Σίγουρα, παράγοντες, όπως ο διαμελισμός σε έθνη-κράτη της οθωμανικής αυτοκρατορίας, καθώς και της δημιουργίας ανταγωνιστικών και καλύτερα ελεγχόμενων κρατιδίων στη βαλκανική, αποτελούσε επιδίωξη και έργο των Μεγάλων Δυνάμεων. Όμως δεν πρέπει να παραβλέπουμε τον σημαντικότατο ρόλο που είχε ανέκαθεν η γεωργική κατανομή και παραγωγή για τις ανθρώπινες κοινωνίες.

Άλλωστε, η σίτιση και η εξασφάλιση τροφής αποτελεί μια πρωταρχική μέριμνα του ανθρώπου, είτε αναφερόμαστε σε κοινότη-



άνθρωπος θα αντιμετώπιζε με διαφορετικό τρόπο την παραγόμενη τροφή του. Η φορολογία του φεουδάρχη, του αυτοκράτορα, του πασά αποτελούσε το μερτικό τους ως μια υλική απόδειξη της εξουσίας τους. Με τον εκσυγχρονισμό των εξουσιαστικών και οικονομικών σχέσεων πέραν της κρατικής φορολογίας προστέθηκαν οι μεταπράτες, οι τράπεζες, οι ασφαλιστικές εταιρίες και πρόσφατα η «ευφυής τεχνολογία ελέγχου».

Στο σύγχρονο κόσμο, η καλλιέργεια τροφής δεν γίνεται με όρους αποτελεσματικότητας και απόδοσης του χωραφιού, αλλά βάσει οδηγιών της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ) για την ΕΕ και των λοιπών παγκόσμιων μεγάλων παικτών. Μπορεί στον ελλαδικό χώρο να ευδοκιμούν, για παράδειγμα, οι χ ή ψ ποικιλίες, όμως δεν δύνανται να καλλιεργηθούν ελεύθερα αυτές στη περίπτωση που άλλες ανταγωνίστριες χώρες της ΕΕ θέτουν ποσοστώσεις. Έτσι, ξηλώθηκαν, τα προηγούμενα χρόνια, αμπέλια, ελιές και άλλες ποικιλίες για να μπουν άλλες καλλιέργειες που επιδοτούνται από την ΕΕ. Συνεπώς, τον έλεγχο της παραγωγής, για το τι θα παραχθεί και πόσο, τον έχει η ΕΕ. Ό,τι προϊόν δεν είναι εγκρινόμενο στην ΕΕ απλά δεν επιδοτείται, οπότε ο παραγωγός, που έχει εκπαιδευτεί στο παρασιτικό αυτό σύστημα, και είναι παράλληλα και όμηρος των αποφάσεων των εμπόρων να διαμορφώνουν τις τιμές, κοιτάει πως θα παράγει επιδοτούμενες καλλιέργειες. Κάπως έτσι, παρατηρούμε ολόκληρες περιοχές που παρήγαγαν ποιοτικά σιτάρια να καλλιεργούν τώρα βαμβάκι γιατί έχει καλύτερη επιδότηση, ενώ το σι-

ανήκουν σε εταιρείες που τις εκμεταλλεύονται παραγωγικά. Ζούμε την επιστροφή του τσιφλικά ΑΕ...

Ο **αγροϊμπεριαλισμός** είναι εδώ, και έχει πάρει θέση σε Ασία, Αφρική, Νότια Αμερική, αλλά και Ουκρανία. Ένας ιμπεριαλισμός μικτός –κρατικός και πολυεθνικών εταιρειών– που αγοράζει τεράστιες εκτάσεις γης, παρεμβαίνει στα κράτη και στη νομοθεσία τους και απλά είναι έτοιμος από καιρό. Δεν κινούνταν στο σκοτάδι ή μυστικά, όλοι ήξεραν και ξέρουν τις κινήσεις τους και τους σκοπούς τους. Το **2011**, η dw.com αναδημοσίευσε έρευνα του Διεθνούς Ινστιτούτου Έρευνας της Πολιτικής των Τροφίμων (IFPRI), όπου διαπιστώνει «*μια επικίνδυνη τάση: χώρες όπως η Κίνα και η Ινδία αγοράζουν εκτάσεις γης σε φτωχές χώρες για να διασφαλίσουν αποθέματα τροφίμων. Πρόκειται για μία εξέλιξη που όπως προειδοποιεί ο ΟΗΕ, εάν συνεχιστεί, δεν αλλάζει μόνον τον γεωπολιτικό χάρτη, αλλά μεσοπρόθεσμα οι φτωχές χώρες θα αντιμετωπίσουν σοβαρό επισιτιστικό πρόβλημα, και κοινωνικές και πολιτικές αναταραχές*». Η τάση αυτή παρατηρείται από το 2007, όταν, με την κρίση στις τιμές των τροφίμων, άρχισε η αγορά τεράστιων εκτάσεων καλλιεργημένης γης στις αναπτυσσόμενες χώρες. Το 2010 οι εκτάσεις αυτές άγγιξαν τα 650.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα, σύμφωνα με έκθεση της Παγκόσμιας Τράπεζας τότε. *«Έτσι **εκτοπίζονται για παράδειγμα οι αγρότες που διαθέτουν μικρό κλήρο, διαλύονται ολόκληρα χωριά και αλλάζουν την διατροφή τους εκατομμύρια άνθρωποι.** Αλλαγές που προκαλούν άμεσα νέες αυξήσεις στις τιμές των τροφίμων,*

ΔΝΤ και η Παγκόσμια Τράπεζα έθεσαν ως προϋπόθεση για την εκταμίευση δανείων –προ πολέμου 2022– την πώληση δημόσιας γεωργικής γης. Είναι ξεκάθαρο, λοιπόν, ότι οι ΗΠΑ και άλλοι μεγάλοι παίκτες της παγκόσμιας κυριαρχίας –κρατικής και επιχειρηματικής– ήθελαν οπωσδήποτε να «καταλάβουν» τις δημόσιες ουκρανικές εκτάσεις. Η Ουκρανία είναι μια χώρα η οποία βρίσκεται πολύ ψηλά στη λίστα παραγωγής σιταριού, σόγιας, ηλιέλαιου και λιπασμάτων, πολύ σημαντικών για την παγκόσμια διατροφική επάρκεια. Άρα οι παγκόσμιοι κολοσσοί της αγρο-οικονομίας έβαλαν επιχειρηματικό πόδι πρώτοι στη σούπερ τροφοπαραγωγό-χώρα Ουκρανία και μετά ακολούθησε η στρατιωτική μπότα της Ρωσίας. Βάσει αυτών των δεδομένων δεν περιορίζεται η αιτία-αφορμή της ρωσικής επίθεσης στην Ουκρανία μόνο για λόγους πυραυλικούς – ΝΑΤΟ και ΕΕ– αλλά σε μια ενδοκυριαρχική διαμάχη που στη σκακιέρα τους βλέπουν 5-6 κινήσεις μπροστά.

Δυστυχώς και ο διατροφικός κλάδος, όπως αυτός της ενέργειας και ακολουθεί οσονούπω του νερού, είναι συγκεντρωτικός και ελέγχεται από πολύ λίγες εταιρείες. Είναι απίστευτο το πόσες ετικέτες-brands υπάρχουν σε εκατοντάδες χιλιάδες καταστήματα supermarkets, οι οποίες σε μέγιστο βαθμό καταλήγουν σε 4-5 εταιρείες. Διαφορετικές ετικέτες και ονομασίες για λόγους διαφημιστικούς και μάρκετινγκ με κοινούς ιδιοκτήτες. Οι συγχωνεύσεις και οι εξαγορές είναι διαρκείς, ο έλεγχος της εφοδιαστικής αλυσίδας επίσης, όπως και το ποιος θέτει τους εμπορικούς κανόνες στα τελικά σημεία πώλησης. Αλλά αυτό δεν είναι κάτι που μπορεί να αλλάξει μέσα στα πλαίσια του αδηφάγου κερδοσκοπικού συστήματος, είναι απλά η απόρροια του. Ο άνθρωπος οφείλει να αντιληφθεί, ότι η τροφή, η ενέργεια και το νερό δεν μπορούν να αποτελούν στοιχεία συγκέντρωσης και κερδοσκοπίας, τουλάχιστον ως δημόσια αγαθά που ουσιαστικά είναι, διαφορετικά προσεγγίζει εθελοδουλικά και μοιρολατρικά την καταστροφή του. Πιστεύουμε, ότι

των εκτάσεων οφείλονταν ασφαλώς στις εχθροπραξίες ενάντια στον οθωμανικό ζυγό, αλλά και στη σφαγή 2.000 ανθρώπων λίγα χρόνια πριν στο πλατανόδασος του Μαντουδίου από τον τουρκικό στρατό. Επιπλέον, η αβάσταχτη φορολόγηση των σοδειών αποτελούσε ακόμη ένα αντικίνητρο καλλιέργειας από το ντόπιο πληθυσμό.

Λίγες δεκαετίες αργότερα, ο Ελ. Βενιζέλος, στην προσπάθεια του να μετατοπίσει βορειότερα τα σύνορα του ελληνικού κράτους, εκτός των άλλων επιχειρημάτων που χρησιμοποιούσε στις διαπραγματεύσεις με τους Συμμάχους, ήταν και το επιχείρημα περί επισιτιστικής κρίσης εάν το ελληνικό κράτος δεν αποκτούσε τις μεγάλες πεδινές εκτάσεις της Μακεδονίας. Ο Θεσσαλικός κάμπος, η Κωπαΐδα και οι άλλες πεδιάδες δεν ήταν αρκετές για να σιτίσουν ένα διευρυμένο κράτος, με τη προσθήκη περιοχών της Ηπείρου και της ένωσης με την Κρήτη για παράδειγμα. Σίγουρα, παράγοντες, όπως ο διαμελισμός σε έθνη-κράτη της οθωμανικής αυτοκρατορίας, καθώς και της δημιουργίας ανταγωνιστικών και καλύτερα ελεγχόμενων κρατιδίων στη βαλκανική, αποτελούσε επιδίωξη και έργο των Μεγάλων Δυνάμεων. Όμως δεν πρέπει να παραβλέπουμε τον σημαντικότατο ρόλο που είχε ανέκαθεν η γεωργική κατανομή και παραγωγή για τις ανθρώπινες κοινωνίες.

Άλλωστε, η σίτιση και η εξασφάλιση τροφής αποτελεί μια πρωταρχική μέριμνα του ανθρώπου, είτε αναφερόμαστε σε κοινότητες τροφοκυνηγών είτε τροφοπαραγωγών. Περιβαλλοντικοί, κλιματικοί και μετεωρολογικοί παράγοντες ανέκαθεν επιδρούσαν στις ζωές των ανθρώπων ως προς τη σίτιση τους. Οι ξηρασίες, για παράδειγμα, συχνά προκαλούσαν αναγκαστικές μεταναστεύσεις των κοινοτήτων σε άλλες περιοχές και γενικά τα φυσικά φαινόμενα επιδρούσαν στις ζωές των ανθρώπων, αφού δρούσαν και οι ίδιοι ως αναπόσπαστο τμήμα της φύσης. Με την δημιουργία ιεραρχικών σχημάτων και εξουσιαστικών σχέσεων προστέθηκαν αρκετοί ακόμη λόγοι που ο τους ως μια υλική απόδειξη της εξουσίας τους. Με τον εκσυγχρονισμό των εξουσιαστικών και οικονομικών σχέσεων πέραν της κρατικής φορολογίας προστέθηκαν οι μεταπράτες, οι τράπεζες, οι ασφαλιστικές εταιρίες και πρόσφατα η «ευφυής τεχνολογία ελέγχου».

Στο σύγχρονο κόσμο, η καλλιέργεια τροφής δεν γίνεται με όρους αποτελεσματικότητας και απόδοσης του χωραφιού, αλλά βάσει οδηγιών της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ) για την ΕΕ και των λοιπών παγκόσμιων μεγάλων παικτών. Μπορεί στον ελλαδικό χώρο να ευδοκιμούν, για παράδειγμα, οι χ ή ψ ποικιλίες, όμως δεν δύνανται να καλλιεργηθούν ελεύθερα αυτές στη περίπτωση που άλλες ανταγωνίστριες χώρες της ΕΕ θέτουν ποσοστώσεις. Έτσι, ξηλώθηκαν, τα προηγούμενα χρόνια, αμπέλια, ελιές και άλλες ποικιλίες για να μπουν άλλες καλλιέργειες που επιδοτούνται από την ΕΕ. Συνεπώς, τον έλεγχο της παραγωγής, για το τι θα παραχθεί και πόσο, τον έχει η ΕΕ. Ό,τι προϊόν δεν είναι εγκρινόμενο στην ΕΕ απλά δεν επιδοτείται, οπότε ο παραγωγός, που έχει εκπαιδευτεί στο παρασιτικό αυτό σύστημα, και είναι παράλληλα και όμηρος των αποφάσεων των εμπόρων να διαμορφώνουν τις τιμές, κοιτάει πως θα παράγει επιδοτούμενες καλλιέργειες. Κάπως έτσι, παρατηρούμε ολόκληρες περιοχές που παρήγαγαν ποιοτικά σιτάρια να καλλιεργούν τώρα βαμβάκι γιατί έχει καλύτερη επιδότηση, ενώ το σιτάρι το διέθεταν σε τιμές κόστους. Μόνιμη επωδός των εμπόρων είναι ότι εάν δεν πάρω τις α,β,γ παραγωγές από την Ελλάδα σε αυτές τις χ τιμές θα πάρω τις αντίστοιχες από Τουρκία, Βουλγαρία, Ρωσία και Ουκρανία. Όταν, λοιπόν, το παγκοσμιοποιημένο σύστημα εμπορίου και οικονομίας έχει σχηματοποιηθεί με τέτοιο τρόπο ώστε όλοι να επικαλούνται κάποιον άλλον για τη διαμόρφωση της τιμής, τότε οι μόνοι κερδισμένοι είναι οι πολύ-πολύ μεγάλοι παίκτες. Άλλωστε, τεράστιες εκτάσεις γης πάρει θέση σε Ασία, Αφρική, Νότια Αμερική, αλλά και Ουκρανία. Ένας ιμπεριαλισμός μικτός –κρατικός και πολυεθνικών εταιρειών– που αγοράζει τεράστιες εκτάσεις γης, παρεμβαίνει στα κράτη και στη νομοθεσία τους και απλά είναι έτοιμος από καιρό. Δεν κινούνταν στο σκοτάδι ή μυστικά, όλοι ήξεραν και ξέρουν τις κινήσεις τους και τους σκοπούς τους. Το **2011**, η dw.com αναδημοσίευσε έρευνα του Διεθνούς Ινστιτούτου Έρευνας της Πολιτικής των Τροφίμων (IFPRI), όπου διαπιστώνει «*μια επικίνδυνη τάση: χώρες όπως η Κίνα και η Ινδία αγοράζουν εκτάσεις γης σε φτωχές χώρες για να διασφαλίσουν αποθέματα τροφίμων. Πρόκειται για μία εξέλιξη που όπως προειδοποιεί ο ΟΗΕ, εάν συνεχιστεί, δεν αλλάζει μόνον τον γεωπολιτικό χάρτη, αλλά μεσοπρόθεσμα οι φτωχές χώρες θα αντιμετωπίσουν σοβαρό επισιτιστικό πρόβλημα, και κοινωνικές και πολιτικές αναταραχές*». Η τάση αυτή παρατηρείται από το 2007, όταν, με την κρίση στις τιμές των τροφίμων, άρχισε η αγορά τεράστιων εκτάσεων καλλιεργημένης γης στις αναπτυσσόμενες χώρες. Το 2010 οι εκτάσεις αυτές άγγιξαν τα 650.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα, σύμφωνα με έκθεση της Παγκόσμιας Τράπεζας τότε. «*Έτσι* ***εκτοπίζονται για παράδειγμα οι αγρότες που διαθέτουν μικρό κλήρο, διαλύονται ολόκληρα χωριά και αλλάζουν την διατροφή τους εκατομμύρια άνθρωποι.*** *Αλλαγές που προκαλούν άμεσα νέες αυξήσεις στις τιμές των τροφίμων, μεσοπρόθεσμα επιδείνωση του επισιτιστικού προβλήματος και μακροπρόθεσμα σοβαρές κοινωνικές και πολιτικές ταραχές*» (Πηγή: https://p.dw.com/p/12932).

Την ίδια τύχη είχε και η **Ουκρανία από το 2014** και ύστερα, όταν, με τις κατάλληλες νομοθετικές ρυθμίσεις που συνόδευαν δάνεια από την ΕΕ, ξένες εταιρείες αγόρασαν τεράστιες εκτάσεις στην ουκρανική επικράτεια, **1,6 εκατομμύρια εκτάρια περίπου.** Η προετοιμασία για αυτή την αρπαγή γης γίνεται πολλά χρόνια πριν, με ίδρυση οι κολοσσοί της αγρο-οικονομίας έβαλαν επιχειρηματικό πόδι πρώτοι στη σούπερ τροφοπαραγωγό-χώρα Ουκρανία και μετά ακολούθησε η στρατιωτική μπότα της Ρωσίας. Βάσει αυτών των δεδομένων δεν περιορίζεται η αιτία-αφορμή της ρωσικής επίθεσης στην Ουκρανία μόνο για λόγους πυραυλικούς – ΝΑΤΟ και ΕΕ– αλλά σε μια ενδοκυριαρχική διαμάχη που στη σκακιέρα τους βλέπουν 5-6 κινήσεις μπροστά.

Δυστυχώς και ο διατροφικός κλάδος, όπως αυτός της ενέργειας και ακολουθεί οσονούπω του νερού, είναι συγκεντρωτικός και ελέγχεται από πολύ λίγες εταιρείες. Είναι απίστευτο το πόσες ετικέτες-brands υπάρχουν σε εκατοντάδες χιλιάδες καταστήματα supermarkets, οι οποίες σε μέγιστο βαθμό καταλήγουν σε 4-5 εταιρείες. Διαφορετικές ετικέτες και ονομασίες για λόγους διαφημιστικούς και μάρκετινγκ με κοινούς ιδιοκτήτες. Οι συγχωνεύσεις και οι εξαγορές είναι διαρκείς, ο έλεγχος της εφοδιαστικής αλυσίδας επίσης, όπως και το ποιος θέτει τους εμπορικούς κανόνες στα τελικά σημεία πώλησης. Αλλά αυτό δεν είναι κάτι που μπορεί να αλλάξει μέσα στα πλαίσια του αδηφάγου κερδοσκοπικού συστήματος, είναι απλά η απόρροια του. Ο άνθρωπος οφείλει να αντιληφθεί, ότι η τροφή, η ενέργεια και το νερό δεν μπορούν να αποτελούν στοιχεία συγκέντρωσης και κερδοσκοπίας, τουλάχιστον ως δημόσια αγαθά που ουσιαστικά είναι, διαφορετικά προσεγγίζει εθελοδουλικά και μοιρολατρικά την καταστροφή του. Πιστεύουμε, ότι, έστω και την ύστατη ώρα, θα εξεγερθεί και θα αποτινάξει όλους αυτούς τους ζυγούς, διότι η επιθετικότητα και η μωρία των κυρίαρχων επιβεβαιώνει για πολλοστή φορά την αναρχική αντίληψη και θεώρηση.

Τα τελευταία χρόνια, οι συγχωνεύσεις Monsanto/Bayer και Dow/DuPont, κυρίαρχων δυνάμεων στην αγρο-χημική βιομηχανία, έδειξαν ότι αυτές θα ελέγχουν απόλυτα το παιχνίδι στους σπόρους, στις πατέντες, στα φάρμακα και στα λιπάσματα. Παράλληλα, οι ADM, Bunge και Cargill,

ως εταιρείες τροφίμων και όχι μόνο, ελέγχουν την πλειοψηφία των παραγόμενων αγροτικών πρώτων υλών, όπως σόγια, ηλιέλαιο κ.ά. Για να αυξήσουν την παραγωγή τους αποψιλώνουν δάση, ρυπαίνουν και μεταχειρίζονται τους αγρότες ως νέοι γαιοδεσπότες. Η αλυσίδα κλείνει με τους κολοσσούς Nestle, Unilever, Heinz και Kellogg's που αποτελούν τις εταιρείες οι οποίες τροφοδοτούν με brands τα σούπερ-μάρκετ παγκόσμια. Παρατηρούμε, λοιπόν, ότι ο εταιρικός συγκεντρωτισμός ξεκινάει από τον έλεγχο του χωραφιού μέσω των σπόρων, φαρμάκων κ.λπ., περνάει στη μεταποίηση και τον έλεγχο των πρώτων υλών, για να καταλήξει στις πολυεθνικές που τροφοδοτούν τα τελικά σημεία πώλησης καταστημάτων τροφίμων. Σχεδόν όλο το παιχνίδι, λοιπόν, σε όλη την εφοδιαστική αλυσίδα, στην παγκόσμια διατροφική κυριαρχία ελέγχεται από ελάχιστες εταιρίες, συνολικά μονοψήφιες στον αριθμό.

Όσο μεγαλύτερη είναι η εξάρτηση μας από τις εταιρείες, στο ζήτημα της τροφής, τόσο μεγαλύτερες θα είναι και οι αναταράξεις που τεχνητά θα δημιουργούνται. Αν θεωρήσουμε, ότι επέρχεται γενικευμένη επισιτιστική κρίση ως προς το σκέλος της επάρκειας, γεγονός που θεωρούμε πολύ πιθανό, διότι ορισμένες χώρες μεγάλες πληθυσμιακά τροφοδοτούνταν από την Ουκρανία μέχρι πέρσι σε μια σειρά αγαθών, τότε η λύση που θα προσφερθεί για την καταπολέμηση της πείνας θα είναι μεταφορά κρατικής βοήθειας μεταλλαγμένων τροφίμων. Το Κράτος θα εμφανιστεί ως εγγυητής της διατροφικής επάρκειας και όλοι θα είναι χαρούμενοι. Κράτος και Επιχειρήσεις. Η **Ουκρανία από το 2013 εισάγει μεταλλαγμένους σπόρους από τις ΗΠΑ** και τους καλλιεργεί συνάμα. Τι, λοιπόν, θα γίνει με την είσοδο της στην ΕΕ; Θα αποτελεί την επίσημη πρώτη ευρωπαϊκή χώρα όπου τα μεταλλαγμένα διακινούνται

ριζε κατάλληλη για την επισιτιστική ασφάλεια, δεν μπορεί να υπάρξει και να αναπτυχθεί όταν υπάρχουν οι εγχώριοι εντολοδόχοι και κομιστές της κάθε ΚΑΠ που εναρμονίζεται με τις πολυεθνικές αποφάσεις. Έτσι, φτάνουμε στο σημείο να εμφανιστούν φαινόμενα, όπως των χωρών εκείνων που παράγουν πετρέλαιο και ορυκτό πλούτο και οι κάτοικοι τους πεινάνε, και ακριβώς το ίδιο γεγονός θα συμβαίνει στις ιδιωτικές γαίες που θα παράγουν και θα φορτώνουν την παραγωγή τους για άλλα λιμάνια και για άλλες πολιτείες.

Η επίθεση του ρωσικού στρατού στην Ουκρανία έφερε στο προσκήνιο όλο αυτό το οποίο ονομάζεται επισιτιστική κρίση ή επισιτιστική ασφάλεια. Εκτόξευση των τιμών παντού και εμφανείς ελλείψεις τροφίμων σε ορισμένες περιπτώσεις. Το πρόβλημα είχε φανεί από το 2021, αλλά η ρωσική επίθεση το ενέτεινε διεθνώς. Έτσι, μπορεί μεν σε παγκόσμιο επίπεδο να υπάρχει επαρκής παραγωγή Α προϊόντος, αλλά αυτό να μην φθάσει ποτέ στους δυνητικούς πελάτες-καταναλωτές του, διότι η εφοδιαστική αλυσίδα βρίσκεται σε απορρύθμιση. Κάτι που δεν θα συνέβαινε ποτέ στο μοντέλο γεωργίας τοπικής εμβέλειας. Αντίθετα σήμερα, εν έτει 2022, το ¼ των Βρετανών έχει μειώσει τα γεύματα του, καθώς οι πληθωριστικές πιέσεις και η επιδείνωση της επισιτιστικής κρίσης έχουν κάνει γερά την εμφάνιση τους στην βρετανική αγορά. Την ίδια ώρα, μεγάλη εταιρεία catering δήλωσε, ότι τα **σχολεία** αντιμετωπίζουν τώρα τη «δύσκολη απόφαση» ως προς το αν **θα μειώσουν τις μερίδες των γευμάτων** ή θα χρησιμοποιήσουν προϊόντα χαμηλότερης ποιότητας. Παράλληλα, οι τιμές του σιταριού αυξήθηκαν σημαντικά μετά την πρόσφατη απόφαση της Ινδίας να επιβάλει απαγόρευση στις εξαγωγές. Η Ινδία, ο δεύτερος μεγαλύτερος παραγωγός σιταριού στον κόσμο μετά την Κίνα, είχε καλύψει ένα κενό στις αγορές, από τη μεί-

Επίσης, σύμφωνα με ανακοίνωση της Oxfam, κατά 453 δις αυξήθηκαν οι περιουσίες των κολοσσών στους κλάδους τροφίμων και ενέργειας τα τελευταία δυο χρόνια. Οι τιμές στα τρόφιμα αυξήθηκαν κατά μέσο όρο περισσότερο από 30% τον περασμένο χρόνο, και «έσπρωξαν» επιπλέον 260 εκατομμύρια ανθρώπους σε ακραία φτώχεια από ό,τι πριν από την πανδημία. Την ίδια στιγμή, η πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ursula von der Leyen, στην ομιλία της στο Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ του Νταβός, αναφερόμενη στην απειλή για την παγκόσμια επισιτιστική ασφάλεια, σημείωσε ότι, ***«η Ρωσία χρησιμοποιεί τα τρόφιμα ως όπλο, όπως έχει κάνει και με την ενέργεια, δεσμεύοντας τα ουκρανικά σιτηρά και αποκλείοντας λιμένες καίριας σημασίας. Η ΕΕ καταβάλλει προσπάθειες για τη μεταφορά των σιτηρών στις παγκόσμιες αγορές, ανοίγοντας λωρίδες αλληλεγγύης, που συνδέουν τα σύνορα της Ουκρανίας με τους ευρωπαϊκούς λιμένες»***. Πρόσθεσε ακόμη, ότι *«οι εύθραυστες χώρες και οι ευάλωτοι πληθυσμοί είναι αυτοί που υποφέρουν περισσότερο. Οι τιμές του ψωμιού στον Λίβανο αυξήθηκαν κατά 70%, ενώ οι αποστολές τροφίμων από την Οδησσό δεν μπορούσαν να φτάσουν στην Σομαλία. Και την ίδια στιγμή, η Ρωσία συσσωρεύει τις δικές της εξαγωγές τροφίμων ως μια μορφή εκβιασμού – εμποδίζει τις προμήθειες, για να αυξηθούν οι διεθνείς τιμές, ή **εμπορεύεται σιτάρι με αντάλλαγμα την πολιτική υποστήριξη. Ουσιαστικά, χρησιμοποιεί την πείνα και τα σιτηρά για την άσκηση εξουσίας»**.* Ό,τι γίνεται πάντα και ανέκαθεν από τους ισχυρούς, θα προσθέταμε εμείς.

Μέχρι πριν από λίγες ημέρες, 20 εκατ. τόνοι σίτου ήταν εγκλωβισμένοι στην Ουκρανία. Από τη συνήθη εξαγωγή των 5 εκατ.



αποκατασταθεί». Πόση είναι η επάρκεια κατά τις δηλώσεις του υπουργού; ***«Έχουμε επάρκεια για πάνω από δύο μήνες, χωρίς να υπολογίζουμε και την εγχώρια***

logg's που αποτελούν τις εταιρείες οι οποίες τροφοδοτούν με brands τα σούπερ-μάρκετ παγκόσμια. Παρατηρούμε, λοιπόν, ότι ο εταιρικός συγκεντρωτισμός ξεκινάει από τον έλεγχο του χωραφιού μέσω των σπόρων, φαρμάκων κ.λπ., περνάει στη μεταποίηση και τον έλεγχο των πρώτων υλών, για να καταλήξει στις πολυεθνικές που τροφοδοτούν τα τελικά σημεία πώλησης καταστημάτων τροφίμων. Σχεδόν όλο το παιχνίδι, λοιπόν, σε όλη την εφοδιαστική αλυσίδα, στην παγκόσμια διατροφική κυριαρχία ελέγχεται από ελάχιστες εταιρίες, συνολικά μονοψήφιες στον αριθμό.

Όσο μεγαλύτερη είναι η εξάρτηση μας από τις εταιρείες, στο ζήτημα της τροφής, τόσο μεγαλύτερες θα είναι και οι αναταράξεις που τεχνητά θα δημιουργούνται. Αν θεωρήσουμε, ότι επέρχεται γενικευμένη επισιτιστική κρίση ως προς το σκέλος της επάρκειας, γεγονός που θεωρούμε πολύ πιθανό, διότι ορισμένες χώρες μεγάλες πληθυσμιακά τροφοδοτούνταν από την Ουκρανία μέχρι πέρσι σε μια σειρά αγαθών, τότε η λύση που θα προσφερθεί για την καταπολέμηση της πείνας θα είναι μεταφορά κρατικής βοήθειας μεταλλαγμένων τροφίμων. Το Κράτος θα εμφανιστεί ως εγγυητής της διατροφικής επάρκειας και όλοι θα είναι χαρούμενοι. Κράτος και Επιχειρήσεις. Η **Ουκρανία από το 2013 εισάγει μεταλλαγμένους σπόρους από τις ΗΠΑ** και τους καλλιεργεί συνάμα. Τι, λοιπόν, θα γίνει με την είσοδο της στην ΕΕ; Θα αποτελεί την επίσημη πρώτη ευρωπαϊκή χώρα όπου τα μεταλλαγμένα διακινούνται και καλλιεργούνται ελεύθερα;

Η βιομηχανοποίηση και εντατικοποίηση της γεωργίας, ένα μοντέλο εντάσεως τεχνολογίας και κεφαλαίου με μεγάλες στρεμματικές κατοχές, είναι εκείνο που επιβαρύνει την ανθρώπινη υγεία, το περιβάλλον, το έδαφος και τον υδροφόρο ορίζοντα. Είναι το δυτικό πρότυπο, τύπου ΗΠΑ και Ολλανδίας, εντατικής χημικής χρήσης άμεσα συνδεδεμένης με τις εταιρείες. Ένα μοντέλο που παράγει για τις εταιρείες και τα κέρδη τους και όχι για τον άνθρωπο. Ένα μοντέλο που μπορεί να παράγει περισσότερες ποσότητες αλλά, ταυτόχρονα, να επικρατεί επισιτιστική ανασφάλεια, αφού, τα πάντα, αποτελούν

τους πεινάνε, και ακριβώς το ίδιο γεγονός θα συμβαίνει στις ιδιωτικές γαίες που θα παράγουν και θα φορτώνουν την παραγωγή τους για άλλα λιμάνια και για άλλες πολιτείες.

Η επίθεση του ρωσικού στρατού στην Ουκρανία έφερε στο προσκήνιο όλο αυτό το οποίο ονομάζεται επισιτιστική κρίση ή επισιτιστική ασφάλεια. Εκτόξευση των τιμών παντού και εμφανείς ελλείψεις τροφίμων σε ορισμένες περιπτώσεις. Το πρόβλημα είχε φανεί από το 2021, αλλά η ρωσική επίθεση το ενέτεινε διεθνώς. Έτσι, μπορεί μεν σε παγκόσμιο επίπεδο να υπάρχει επαρκής παραγωγή Α προϊόντος, αλλά αυτό να μην φθάσει ποτέ στους δυνητικούς πελάτες-καταναλωτές του, διότι η εφοδιαστική αλυσίδα βρίσκεται σε απορρύθμιση. Κάτι που δεν θα συνέβαινε ποτέ στο μοντέλο γεωργίας τοπικής εμβέλειας. Αντίθετα σήμερα, εν έτει 2022, το ¼ των Βρετανών έχει μειώσει τα γεύματα του, καθώς οι πληθωριστικές πιέσεις και η επιδείνωση της επισιτιστικής κρίσης έχουν κάνει γερά την εμφάνιση τους στην βρετανική αγορά. Την ίδια ώρα, μεγάλη εταιρεία catering δήλωσε, ότι τα **σχολεία** αντιμετωπίζουν τώρα τη «δύσκολη απόφαση» ως προς το αν **θα μειώσουν τις μερίδες των γευμάτων** ή θα χρησιμοποιήσουν προϊόντα χαμηλότερης ποιότητας. Παράλληλα, οι τιμές του σιταριού αυξήθηκαν σημαντικά μετά την πρόσφατη απόφαση της Ινδίας να επιβάλει απαγόρευση στις εξαγωγές. Η Ινδία, ο δεύτερος μεγαλύτερος παραγωγός σιταριού στον κόσμο μετά την Κίνα, είχε καλύψει ένα κενό στις αγορές, από τη μείωση στις σοδειές σιταριού άλλων χωρών. Η απαγόρευση των εξαγωγών ανακοινώθηκε λίγες μέρες μετά την πρόβλεψη του Υπουργείου Γεωργίας των ΗΠΑ, ότι **η παγκόσμια παραγωγή σιταριού** την περίοδο 2022-23 **θα μειωθεί για πρώτη φορά εδώ και τέσσερα χρόνια**. Ενώ νωπή είναι ακόμη η δήλωση του ινδού πρωθυπουργού **Ναρέντρα Μόντι**, ότι η Ινδία ήταν ***«έτοιμη για να θρέψει ολόκληρο τον πλανήτη»***. Ασφαλώς και αυτή η δήλωση ήταν υπερβολική, αλλά τι μεσολάβησε από τότε που ο ινδός πρωθυπουργός διαβεβαίωνε, όπως το ίδιο έπρατταν και άλλα ανώτατα στελέχη του ινδικού υπουργείου Εμπορίου, μέχρι την απαγόρευση εξαγωγών; **Τι πιέσεις ασκή-**

από ό,τι πριν από την πανδημία. Την ίδια στιγμή, η πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ursula von der Leyen, στην ομιλία της στο Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ του Νταβός, αναφερόμενη στην απειλή για την παγκόσμια επισιτιστική ασφάλεια, σημείωσε ότι, ***«η Ρωσία χρησιμοποιεί τα τρόφιμα ως όπλο, όπως έχει κάνει και με την ενέργεια, δεσμεύοντας τα ουκρανικά σιτηρά και αποκλείοντας λιμένες καίριας σημασίας. Η ΕΕ καταβάλλει προσπάθειες για τη μεταφορά των σιτηρών στις παγκόσμιες αγορές, ανοίγοντας λωρίδες αλληλεγγύης, που συνδέουν τα σύνορα της Ουκρανίας με τους ευρωπαϊκούς λιμένες»***. Πρόσθεσε ακόμη, ότι *«οι εύθραυστες χώρες και οι ευάλωτοι πληθυσμοί είναι αυτοί που υποφέρουν περισσότερο. Οι τιμές του ψωμιού στον Λίβανο αυξήθηκαν κατά 70%, ενώ οι αποστολές τροφίμων από την Οδησσό δεν μπορούσαν να φτάσουν στην Σομαλία. Και την ίδια στιγμή, η Ρωσία συσσωρεύει τις δικές της εξαγωγές τροφίμων ως μια μορφή εκβιασμού – εμποδίζει τις προμήθειες, για να αυξηθούν οι διεθνείς τιμές, ή* ***εμπορεύεται σιτάρι με αντάλλαγμα την πολιτική υποστήριξη. Ουσιαστικά, χρησιμοποιεί την πείνα και τα σιτηρά για την άσκηση εξουσίας»***. Ό,τι γίνεται πάντα και ανέκαθεν από τους ισχυρούς, θα προσθέταμε εμείς.



Μέχρι πριν από λίγες ημέρες, 20 εκατ. τόνοι σίτου ήταν εγκλωβισμένοι στην Ουκρανία. Από τη συνήθη εξαγωγή των 5 εκατ. τόνων σιταριού τον μήνα, ο όγκος έχει μειωθεί σε επίπεδα 200.000 έως 1 εκατ. τόνους. Επίσης, σύμφωνα με στοιχεία του Εθνικού Ινστιτούτου Στατιστικής της Πορτογαλίας, την περίοδο 2020/2021, η **παραγωγή σιταριού στην Πορτογαλία κάλυψε μόλις το 6,3% των εγχώριων αναγκών** της, με αποτέλεσμα την εισαγωγή της υπολειπόμενης ποσότητας, όπως συνέβη και με την παραγωγή αραβοσίτου, η οποία εγγυάται την αυτάρκεια της χώρας σε ποσοστό 23,7% των αναγκών της. Πρόσφατα, οι Υπουργοί Οικονομίας και Γεωργίας παραδέχθηκαν ότι οι καταναλωτές θα έρθουν αντιμέτωποι με αναπόφευκτη αύξηση κόστους των δημητριακών, και συγκεκριμένα

αποκατασταθεί». Πόση είναι η επάρκεια κατά τις δηλώσεις του υπουργού; ***«Έχουμε επάρκεια για πάνω από δύο μήνες, χωρίς να υπολογίζουμε και την εγχώρια παραγωγή…»***. Εδώ δεν μιλάμε για ασχετοσύνη εδώ μιλάμε για επικινδυνότητα. Ποια εγχώρια παραγωγή; Αυτή που είναι τουλάχιστον 50% κάτω από το 1991; Ποια επάρκεια δύο μηνών; Χαρακτηρίζονται οι δυο μήνες ασφαλές επισιτιστικό όριο στο σιτάρι; Είναι άκρως επικίνδυνοι, για ακόμη μια φορά. Όλος ο εξουσιαστικός συρφετός.

Και εμείς, που ξέραμε από τις ιστορίες των παππούδων και γιαγιάδων, ότι φυλάγανε το λάδι και το στάρι της χρονιάς μέχρι την επόμενη σοδειά! Διαφορετικά ένιωθαν ανασφάλεια… Αλλά τι ξέρανε αυτοί;

ζεις που τεχνητά θα δημιουργούνται. Αν θεωρήσουμε, ότι επέρχεται γενικευμένη επισιτιστική κρίση ως προς το σκέλος της επάρκειας, γεγονός που θεωρούμε πολύ πιθανό, διότι ορισμένες χώρες μεγάλες πληθυσμιακά τροφοδοτούνταν από την Ουκρανία μέχρι πέρσι σε μια σειρά αγαθών, τότε η λύση που θα προσφερθεί για την καταπολέμηση της πείνας θα είναι μεταφορά κρατικής βοήθειας μεταλλαγμένων τροφίμων. Το Κράτος θα εμφανιστεί ως εγγυητής της διατροφικής επάρκειας και όλοι θα είναι χαρούμενοι. Κράτος και Επιχειρήσεις. Η **Ουκρανία από το 2013 εισάγει μεταλλαγμένους σπόρους από τις ΗΠΑ** και τους καλλιεργεί συνάμα. Τι, λοιπόν, θα γίνει με την είσοδο της στην ΕΕ; Θα αποτελεί την επίσημη πρώτη ευρωπαϊκή χώρα όπου τα μεταλλαγμένα διακινούνται και καλλιεργούνται ελεύθερα;

Η βιομηχανοποίηση και εντατικοποίηση της γεωργίας, ένα μοντέλο εντάσεως τεχνολογίας και κεφαλαίου με μεγάλες στρεμματικές κατοχές, είναι εκείνο που επιβαρύνει την ανθρώπινη υγεία, το περιβάλλον, το έδαφος και τον υδροφόρο ορίζοντα. Είναι το δυτικό πρότυπο, τύπου ΗΠΑ και Ολλανδίας, εντατικής χημικής χρήσης άμεσα συνδεδεμένης με τις εταιρείες. Ένα μοντέλο που παράγει για τις εταιρείες και τα κέρδη τους και όχι για τον άνθρωπο. Ένα μοντέλο που μπορεί να παράγει περισσότερες ποσότητες αλλά, ταυτόχρονα, να επικρατεί επισιτιστική ανασφάλεια, αφού, τα πάντα, αποτελούν μια αλυσίδα και ο κάθε κρίκος είναι αναντικατάστατος. Κι αυτό σε αντιδιαστολή με την ανάπτυξη μιας γεωργίας που δίνει έμφαση στην τοπικότητα και τη διατήρηση διατροφικών πολιτιστικών συνηθειών στον τόπο που παράγεται το καθετί, που κρατούνται ντόπιοι και παραδοσιακοί σπόροι για την επόμενη σοδειά, που τα πρότυπα καλλιέργειας είναι σύμφωνα με το μικροκλίμα της περιοχής, που η αυτάρκεια αποτελεί την τοπική και ουσιαστική προτεραιότητα. Αλλά αυτή η οικολογική γεωργία, που ακόμη και ο FAO, σε τεχνική έκθεση του το 2019, την χαρακτή-

νέβαινε ποτέ στο μοντέλο γεωργίας τοπικής εμβέλειας. Αντίθετα σήμερα, εν έτει 2022, το ¼ των Βρετανών έχει μειώσει τα γεύματα του, καθώς οι πληθωριστικές πιέσεις και η επιδείνωση της επισιτιστικής κρίσης έχουν κάνει γερά την εμφάνιση τους στην βρετανική αγορά. Την ίδια ώρα, μεγάλη εταιρεία catering δήλωσε, ότι τα **σχολεία** αντιμετωπίζουν τώρα τη «δύσκολη απόφαση» ως προς το αν **θα μειώσουν τις μερίδες των γευμάτων** ή θα χρησιμοποιήσουν προϊόντα χαμηλότερης ποιότητας. Παράλληλα, οι τιμές του σιταριού αυξήθηκαν σημαντικά μετά την πρόσφατη απόφαση της Ινδίας να επιβάλει απαγόρευση στις εξαγωγές. Η Ινδία, ο δεύτερος μεγαλύτερος παραγωγός σιταριού στον κόσμο μετά την Κίνα, είχε καλύψει ένα κενό στις αγορές, από τη μείωση στις σοδειές σιταριού άλλων χωρών. Η απαγόρευση των εξαγωγών ανακοινώθηκε λίγες μέρες μετά την πρόβλεψη του Υπουργείου Γεωργίας των ΗΠΑ, ότι **η παγκόσμια παραγωγή σιταριού** την περίοδο 2022-23 **θα μειωθεί για πρώτη φορά εδώ και τέσσερα χρόνια**. Ενώ νωπή είναι ακόμη η δήλωση του ινδού πρωθυπουργού **Ναρέντρα Μόντι**, ότι η Ινδία ήταν ***«έτοιμη για να θρέψει ολόκληρο τον πλανήτη»***. Ασφαλώς και αυτή η δήλωση ήταν υπερβολική, αλλά τι μεσολάβησε από τότε που ο ινδός πρωθυπουργός διαβεβαίωνε, όπως το ίδιο έπρατταν και άλλα ανώτατα στελέχη του ινδικού υπουργείου Εμπορίου, μέχρι την απαγόρευση εξαγωγών; **Τι πιέσεις ασκήθηκαν και από ποιους; Τι άλλαξε τη θέση του; Μπορούμε να υποθέσουμε δυο βασικούς λόγους: Ο ένας είναι ότι πράγματι ασκήθηκαν πιέσεις από τα γνωστά καρτέλ των κολοσσών και ο δεύτερος ότι η πολεμική ή οι πολεμικές συρράξεις θα έχουν διάρκεια. Οπότε αποθεματοποιεί τις παραγωγές του.** Ο λύκος στην αναμπουμπούλα χαίρεται και προφανώς κάποιοι προσπαθούν αυτή η αναταραχή να διαρκέσει όσο χρειάζεται για να πετύχουν αυτά που έχουν από καιρό σχεδιαστεί.

τοι που υποφέρουν περισσότερο. Οι τιμές του ψωμιού στον Λίβανο αυξήθηκαν κατά 70%, ενώ οι αποστολές τροφίμων από την Οδησσό δεν μπορούσαν να φτάσουν στην Σομαλία. Και την ίδια στιγμή, η Ρωσία συσσωρεύει τις δικές της εξαγωγές τροφίμων ως μια μορφή εκβιασμού – εμποδίζει τις προμήθειες, για να αυξηθούν οι διεθνείς τιμές, ή ***εμπορεύεται σιτάρι με αντάλλαγμα την πολιτική υποστήριξη. Ουσιαστικά, χρησιμοποιεί την πείνα και τα σιτηρά για την άσκηση εξουσίας»***. Ό,τι γίνεται πάντα και ανέκαθεν από τους ισχυρούς, θα προσθέταμε εμείς.



Μέχρι πριν από λίγες ημέρες, 20 εκατ. τόνοι σίτου ήταν εγκλωβισμένοι στην Ουκρανία. Από τη συνήθη εξαγωγή των 5 εκατ. τόνων σιταριού τον μήνα, ο όγκος έχει μειωθεί σε επίπεδα 200.000 έως 1 εκατ. τόνους. Επίσης, σύμφωνα με στοιχεία του Εθνικού Ινστιτούτου Στατιστικής της Πορτογαλίας, την περίοδο 2020/2021, η **παραγωγή σιταριού στην Πορτογαλία κάλυψε μόλις το 6,3% των εγχώριων αναγκών** της, με αποτέλεσμα την εισαγωγή της υπολειπόμενης ποσότητας, όπως συνέβη και με την παραγωγή αραβοσίτου, η οποία εγγυάται την αυτάρκεια της χώρας σε ποσοστό 23,7% των αναγκών της. Πρόσφατα, οι Υπουργοί Οικονομίας και Γεωργίας παραδέχθηκαν ότι οι καταναλωτές θα έρθουν αντιμέτωποι με αναπόφευκτη αύξηση κόστους των δημητριακών, και συγκεκριμένα αυτών που προορίζονται για ζωοτροφές, του σιταριού για ανθρώπινη κατανάλωση και των ελαιούχων σπόρων, αμπελώνων και βοσκότοπων για τα ζώα, ιδίως τα βοοειδή.

Σε δηλώσεις, όμως, σε ελληνικά μμε, ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Γιώργος Γεωργαντάς, εμφανίστηκε καθησυχαστικός και ξεκαθάρισε πως δεν τίθεται θέμα επισιτιστικής κρίσης στη χώρα. *«Η Ελλάδα έχει επάρκεια και τα όποια μικροπροβλήματα στην τροφοδοσία έχουν αποκατασταθεί»*. Πόση είναι η επάρκεια κατά τις δηλώσεις του υπουργού; ***«Έχουμε επάρκεια για πάνω από δύο μήνες, χωρίς να υπολογίζουμε και την εγχώρια παραγωγή...»***. Εδώ δεν μιλάμε για ασχετοσύνη εδώ μιλάμε για επικινδυνότητα. Ποια εγχώρια παραγωγή; Αυτή που είναι τουλάχιστον 50% κάτω από το 1991; Ποια επάρκεια δύο μηνών; Χαρακτηρίζονται οι δυο μήνες ασφαλές επισιτιστικό όριο στο σιτάρι; Είναι άκρως επικίνδυνοι, για ακόμη μια φορά. Όλος ο εξουσιαστικός συρφετός.

Και εμείς, που ξέραμε από τις ιστορίες των παππούδων και γιαγιάδων, ότι φυλάγανε το λάδι και το στάρι της χρονιάς μέχρι την επόμενη σοδειά! Διαφορετικά ένιωθαν ανασφάλεια... Αλλά τι ξέρανε αυτοί; Αγράμματοι άνθρωποι ήτανε! Όχι επιστήμονες και προφέσορες! Ενώ, την ώρα που η πείνα έχει ήδη προβάλλει, αυτοί καθησυχάζουν και ταυτόχρονα δίνουν άδειες για φωτοβολταϊκά σε 3.000 στρέμματα στα Φάρσαλα σε γεωργική περιοχή, ικανοποιώντας τα «αφεντικά» τους.

Αλλά για τα ελλαδικά αγροτικά και επισιτιστικά ζητήματα θα ασχοληθούμε στο επόμενο κείμενο. Είναι άλλωστε τόσο πολλά!

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

Η καταστολή του ρωσικού κράτους σε αντιπολεμικές δράσεις

ΟΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ στη Ρωσία ήταν ήδη σημαντικά περιορισμένες πριν από την πανδημία και τα τελευταία δύο χρόνια, από τον Μάρτιο του 2020 έως τη ρωσική επίθεση στην Ουκρανία, οι διαδηλώσεις στους δρόμους έχουν απαγορευτεί με το πρόσχημα της πανδημίας του Covid. Με την έναρξη του πολέμου, οι Ρώσοι διαμαρτύρονταν με κάθε διαθέσιμο μέσο, είτε με μαζικές διαδηλώσεις στους δρόμους, είτε με ατομικές διαμαρτυρίες, ακόμα και βάζοντας μηνύματα σε παράθυρα και μπαλκόνια ή τυπώνοντας αντιπολεμικές στάμπες σε ρούχα και με μεμονωμένες πικετοφορίες. Δεκάδες επαγγελματικοί φορείς συγκέντρωσαν δεκάδες χιλιάδες υπογραφές ενάντια στον πόλεμο. Όμως, το κράτος εφάρμοσε νέα κατασταλτικά μέτρα για να συντρίψει τη διαμαρτυρία: σύντομες ποινές φυλάκισης, πρόστιμα και υποθέσεις κακουργημάτων άνοιξαν με τους πιο γελοίους λόγους. Τον Μάρτιο, τα μεγαλύτερα αντιπολιτευτικά μέσα έκλεισαν και επιβλήθηκε λογοκρισία στα περιφερειακά ΜΜΕ. Τα εναπομείναντα μέσα ενημέρωσης απειλούνται με εκκαθάριση, επομένως σταματούν την κάλυψη του πολέμου ή αναπαράγουν την κρατική προπαγάνδα.

Μεταξύ 24 και 28 Φεβρουαρίου, περισσότερα από 6.440 άτομα συνελήφθησαν σε αντιπολεμικές ενέργειες. Μερικοί από τους συλληφθέντες ήταν περαστικοί, οι οποίοι έτυχε να βρεθούν στο σημείο των διαδηλώσεων και συνελήφθησαν. Τα δικαστήρια λαμβάνουν αποφάσεις με συνοπτικές διαδικασίες για υποθέσεις πλημμελημάτων μέσα σε 3 ή 10 λεπτά συμπληρώνοντας απλά τα στοιχεία των κατηγορουμένων στα έντυπα. Κατά τον πρώτο μήνα των διαμαρτυριών, περισσότεροι από 15.000 κρατήθηκαν και τα δικαστήρια εξακολουθούν να χειρίζονται τις υποθέσεις.

Από τις 5 Μαρτίου έχει τεθεί σε ισχύ ο αποκαλούμενος «πόλεμος κατά των ψευδών ειδήσεων». Αυτός ο νόμος απαγορεύει τη «διάδοση ψευδών πληροφοριών», την «απαξίωση του ρωσικού στρατού» και την «έκκληση για οικονομικές κυρώσεις». Πιθανές συνέπειες είναι πρόστιμα από 100.000 έως 1,5 εκατομμύριο ρούβλια (1.000 – 15.000 ευρώ) ή ποινή φυλάκισης έως 3 ετών ή ακόμη και 10 ετών, σε περίπτωση που η δραστηριότητα αυτή θεωρείται πολιτικά υποκινούμενη. Σύμφωνα με αυτό τον νόμο, διώκονται αρκετοί δημοσιογράφοι, ακτιβιστές και τυχαίοι πολίτες που δημοσιεύουν ειδήσεις για τον πόλεμο. Ακόμα, απαγγέλλονται κατηγορίες για «βανδαλισμό» για γκράφιτι, που μπορεί να επισύρουν ποινή φυλάκισης έως και 3 ετών. Για



δυνατόν να δηλωθεί στο δικαστήριο, ότι «το έκανα, αλλά δεν το θεωρώ έγκλημα και δεν ομολογώ τον εαυτό μου ως ένοχο». Εξαιτίας αυτού, οι ακτιβιστές αρνούνται πάντα να ομολογήσουν, όποτε είναι δυνατόν.

Στο Κασίμοφ της περιοχής Ριαζάν, ένας δημοσιογράφος από τη Μόσχα και ένας ντόπιος κάτοικος κατηγορούνται για βανδαλισμό επειδή έγραψαν με σπρέι σε τοίχο «Πούτιν φύγε» σε ένα άγαλμα του Λένιν. Οι συλληφθέντες βασανίστηκαν για να τους αναγκάσουν να ομολογήσουν. Οι ντόπιοι κομμουνιστές δεν διαμαρτυρήθηκαν για τα γκράφιτι. Στην αστυνομική ανάκριση, οι ύποπτοι σχολίασαν ότι το γκράφιτι που έκαναν είναι τέχνη του δρόμου και είναι καθαρή φαντασία της αστυνομίας ότι θα είχε ανατρεπτικό περιεχόμενο.

Στα τέλη Μαρτίου, λόγω της αυξανόμενης καταστολής, οι συλλογικές αντιπολεμικές δράσεις έγιναν όλο και πιο ισχνές. Τώρα άρχισαν να κυριαρχούν μεμονωμένες μορφές διαμαρτυρίας, όπως γκράφιτι σε τοίχους και φράχτες, και άλλες καλλιτεχνικές μορφές διαμαρτυρίας. Οι έρευνες για κακούργημα εξακολουθούν να ανοίγουν λόγω «ψευδών πληροφοριών» για τις πιο ασήμαντες υποθέσεις, και υπάρχει τεράστια έλλειψη δικηγόρων για τα ανθρώπινα δικαιώματα που να είναι πρόθυμοι και ικανοί για να συνεργαστούν σε τέτοιες υποθέσεις.

Κατά τη διάρκεια των τελευταίων διαδηλώσεων, άνθρωποι συνελήφθησαν απλώς γιατί κρατούσαν πλακάτ που έγραφαν «Ειρήνη», «Όχι». Μέσα από όλον αυτόν τον παραλογισμό, η αστυνομία κατέθεσε πρωτόκολλα για «απαξίωση του ρωσικού στρατού». Οι κρατήσεις κατέληξαν σε πρόστιμα ή σύντομες ποινές φυλάκισης. Από τις 16 έως τις 18 Απριλίου, σε διάφορες πόλεις της Ρωσίας, συνελή-

ετοιμασία τρομοκρατικής ενέργειας» και ενδέχεται να καταδικαστεί σε φυλάκιση έως και 10 ετών. Βρίσκεται στη διαβόητη φυλακή Butyrka της Μόσχας.

– Ο Zakhar Tatuyko καταδικάστηκε σε 1 χρόνο και 4 μήνες φυλακή για επίθεση σε αστυνομικό σε αντιπολεμική συγκέντρωση στην Αγία Πετρούπολη.
– Ο Valeriy Valerevich Dubenyuk κατηγορήθηκε ότι έσπρωξε έναν αστυνομικό σε μια αντιπολεμική δράση στην Αγία Πετρούπολη και καταδικάστηκε σε ένα χρόνο φυλακή.
– Ο Igor Aleksandrovich Maltsev κατηγορείται για συμμετοχή σε δράση όπου κάηκε ομοίωμα στρατιώτη στην Αγία Πετρούπολη.
– Η Alexandra (Sasha) Skochilenko είναι καλλιτέχνιδα. Γράφει τραγούδια, δημιουργεί κόμικς και κινούμενα σχέδια και οργανώνει συναυλίες. Έγραψε, επίσης, ένα γνωστό βιβλίο που αφορά την κατάθλιψη, συμβάλλοντας, έτσι, στον αποστιγματισμό των ψυχικών διαταραχών. Κατηγορείται για «διασπορά ψευδών πληροφοριών σχετικά



με τη χρήση των ρωσικών ένοπλων δυνάμεων». Στο κατηγορητήριο αναφέρεται ότι επικολλούσε αυτοκόλλητα σε ετικέτες τιμών σούπερ-μάρκετ που ενημέρωναν για την καταστροφή στην Ουκρανία. Αντιμετωπίζει ποινή φυλάκισης από 5 έως 10 χρόνια.
– Οι Vladimir Kara-Murza, Richard Rouz, Mariya Ponomarenko, Mikhail Afanasev, Altan Ochipov, Aleksandr Nozdrinov, Sergey Mikhaylov, Saylaevich Shumekov, Olga Smirnova, Viktoriya Petrova, Boris Romanov και πολλοί άλλοι, κατηγορούνται για «διάδοση ψευδών ειδήσεων σχετικά με τη χρήση των ρωσικών ένοπλων δυνάμεων».
– Ο Kirill Martyushev, σύμφωνα με την εισαγγελία, διατήρησε ένα τηλεγραφικό κανάλι με αρνητική αξιολόγηση για την «ειδική στρατιωτική επιχείρηση» στην Ουκρανία

κετοφορίες. Δεκάδες επαγγελματικοί φορείς συγκέντρωσαν δεκάδες χιλιάδες υπογραφές ενάντια στον πόλεμο. Όμως, το κράτος εφάρμοσε νέα κατασταλτικά μέτρα για να συντρίψει τη διαμαρτυρία: σύντομες ποινές φυλάκισης, πρόστιμα και υποθέσεις κακουργημάτων άνοιξαν με τους πιο γελοίους λόγους. Τον Μάρτιο, τα μεγαλύτερα αντιπολιτευτικά μέσα έκλεισαν και επιβλήθηκε λογοκρισία στα περιφερειακά ΜΜΕ. Τα εναπομείναντα μέσα ενημέρωσης απειλούνται με εκκαθάριση, επομένως σταματούν την κάλυψη του πολέμου ή αναπαράγουν την κρατική προπαγάνδα.

Μεταξύ 24 και 28 Φεβρουαρίου, περισσότερα από 6.440 άτομα συνελήφθησαν σε αντιπολεμικές ενέργειες. Μερικοί από τους συλληφθέντες ήταν περαστικοί, οι οποίοι έτυχε να βρεθούν στο σημείο των διαδηλώσεων και συνελήφθησαν. Τα δικαστήρια λαμβάνουν αποφάσεις με συνοπτικές διαδικασίες για υποθέσεις πλημμελημάτων μέσα σε 3 ή 10 λεπτά συμπληρώνοντας απλά τα στοιχεία των κατηγορουμένων στα έντυπα. Κατά τον πρώτο μήνα των διαμαρτυριών, περισσότεροι από 15.000 κρατήθηκαν και τα δικαστήρια εξακολουθούν να χειρίζονται τις υποθέσεις.

Από τις 5 Μαρτίου έχει τεθεί σε ισχύ ο αποκαλούμενος «πόλεμος κατά των ψευδών ειδήσεων». Αυτός ο νόμος απαγορεύει τη «διάδοση ψευδών πληροφοριών», την «απαξίωση του ρωσικού στρατού» και την «έκκληση για οικονομικές κυρώσεις». Πιθανές συνέπειες είναι πρόστιμα από 100.000 έως 1,5 εκατομμύριο ρούβλια (1.000 – 15.000 ευρώ) ή ποινή φυλάκισης έως 3 ετών ή ακόμη και 10 ετών, σε περίπτωση που η δραστηριότητα αυτή θεωρείται πολιτικά υποκινούμενη. Σύμφωνα με αυτό τον νόμο, διώκονται αρκετοί δημοσιογράφοι, ακτιβιστές και τυχαίοι πολίτες που δημοσιεύουν ειδήσεις για τον πόλεμο. Ακόμα, απαγγέλλονται κατηγορίες για «βανδαλισμό» για γκράφιτι, που μπορεί να επισύρουν ποινή φυλάκισης έως και 3 ετών. Για επαναλαμβανόμενες συλλήψεις σε δράση διαμαρτυρίας επιβάλλεται πρόστιμο 300.000 ρούβλια (3.000 ευρώ), που είναι περίπου 3 φορές ο μέσος μισθός στη Μόσχα, όπου οι μισθοί είναι σημαντικά υψηλότεροι από ό,τι σε άλλες περιοχές.

Στα σχολεία, οι δάσκαλοι αντιμετωπίζουν πρωτοφανή πίεση λόγω θεμάτων που σχετίζονται με τον πόλεμο και οι συζητήσεις με τους μαθητές πρέπει να είναι υπέρ του πολέμου. Τον Φεβρουάριο- Μάρτιο τα σχολεία λάμβαναν κατά μέσο όρο δύο ή τρία προπαγανδιστικά υλικά σχετικά με τον πόλεμο, τα οποία το διδακτικό προσωπικό θα έπρεπε να το αναπαράγουν στην τάξη. Αρκετοί δάσκαλοι που αρνήθηκαν να οργανώσουν αυτά τα μαθήματα ή εξέφρασαν αντιπολεμικές ιδέες, απολύθηκαν ή αναγκάστηκαν να παραιτηθούν. Κάποιοι χρειάστηκε να μετακομίσουν στο εξωτερικό λόγω απειλών για ποινικές υποθέσεις. Ένας δάσκαλος από την Πένζα αντιμετωπίζει κατηγορίες κακουρ-



δυνατόν να δηλωθεί στο δικαστήριο, ότι «το έκανα, αλλά δεν το θεωρώ έγκλημα και δεν ομολογώ τον εαυτό μου ως ένοχο». Εξαιτίας αυτού, οι ακτιβιστές αρνούνται πάντα να ομολογήσουν, όποτε είναι δυνατόν.

Στο Κασίμοφ της περιοχής Ριαζάν, ένας δημοσιογράφος από τη Μόσχα και ένας ντόπιος κάτοικος κατηγορούνται για βανδαλισμό επειδή έγραψαν με σπρέι σε τοίχο «Πούτιν φύγε» σε ένα άγαλμα του Λένιν. Οι συλληφθέντες βασανίστηκαν για να τους αναγκάσουν να ομολογήσουν. Οι ντόπιοι κομμουνιστές δεν διαμαρτυρήθηκαν για τα γκράφιτι. Στην αστυνομική ανάκριση, οι ύποπτοι σχολίασαν ότι το γκράφιτι που έκαναν είναι τέχνη του δρόμου και είναι καθαρή φαντασία της αστυνομίας ότι θα είχε ανατρεπτικό περιεχόμενο.

Στα τέλη Μαρτίου, λόγω της αυξανόμενης καταστολής, οι συλλογικές αντιπολεμικές δράσεις έγιναν όλο και πιο ισχνές. Τώρα άρχισαν να κυριαρχούν μεμονωμένες μορφές διαμαρτυρίας, όπως γκράφιτι σε τοίχους και φράχτες, και άλλες καλλιτεχνικές μορφές διαμαρτυρίας. Οι έρευνες για κακούργημα εξακολουθούν να ανοίγουν λόγω «ψευδών πληροφοριών» για τις πιο ασήμαντες υποθέσεις, και υπάρχει τεράστια έλλειψη δικηγόρων για τα ανθρώπινα δικαιώματα που να είναι πρόθυμοι και ικανοί για να συνεργαστούν σε τέτοιες υποθέσεις.

Κατά τη διάρκεια των τελευταίων διαδηλώσεων, άνθρωποι συνελήφθησαν απλώς γιατί κρατούσαν πλακάτ που έγραφαν «Ειρήνη», «Όχι». Μέσα από όλον αυτόν τον παραλογισμό, η αστυνομία κατέθεσε πρωτόκολλα για «απαξίωση του ρωσικού στρατού». Οι κρατήσεις κατέληξαν σε πρόστιμα ή σύντομες ποινές φυλάκισης. Από τις 16 έως τις 18 Απριλίου, σε διάφορες πόλεις της Ρωσίας, συνελήφθησαν περισσότερα από 100 άτομα που συμμετείχαν σε μοναχικές πικετοφορίες.

Ενέργειες, όπως η αλλαγή των τιμών σε ένα κατάστημα σε πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό των νεκρών στην Ουκρανία, μπορεί να οδηγήσουν σε πλημμέλημα ή κακούργημα. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν πληροφορίες για δύο τέτοιες έρευνες κακουργημάτων.

Μερικές περιπτώσεις ανθρώπων στη Ρωσία που βρίσκονται στις φυλακές για αντιπολεμική δράση:

– Η Anastasiya Levashova είναι μια φοιτήτρια που την πρώτη μέρα του πολέμου, στις 24 Φεβρουαρίου, συμμετείχε στην αντιπολεμική διαμαρτυρία και πέταξε μια βόμβα μολότωφ κατά της αστυνομίας. Καταδικάστηκε σε δύο χρόνια φυλάκιση με την κατηγορία της άσκησης

– Ο Igor Aleksandrovich Maltsev κατηγορείται για συμμετοχή σε δράση όπου κάηκε ομοίωμα στρατιώτη στην Αγία Πετρούπολη.

– Η Alexandra (Sasha) Skochilenko είναι καλλιτέχνιδα. Γράφει τραγούδια, δημιουργεί κόμικς και κινούμενα σχέδια και οργανώνει συναυλίες. Έγραψε, επίσης, ένα γνωστό βιβλίο που αφορά την κατάθλιψη, συμβάλλοντας, έτσι, στον αποστιγματισμό των ψυχικών διαταραχών. Κατηγορείται για «διασπορά ψευδών πληροφοριών σχετικά



με τη χρήση των ρωσικών ενόπλων δυνάμεων». Στο κατηγορητήριο αναφέρεται ότι επικολλούσε αυτοκόλλητα σε ετικέτες τιμών σούπερ-μάρκετ που ενημέρωναν για την καταστροφή στην Ουκρανία. Αντιμετωπίζει ποινή φυλάκισης από 5 έως 10 χρόνια.

– Οι Vladimir Kara-Murza, Richard Rouz, Mariya Ponomarenko, Mikhail Afanasev, Altan Ochipov, Aleksandr Nozdrinov, Sergey Mikhaylov, Saylaevich Shumekov, Olga Smirnova, Viktoriya Petrova, Boris Romanov και πολλοί άλλοι, κατηγορούνται για «διάδοση ψευδών ειδήσεων σχετικά με τη χρήση των ρωσικών ενόπλων δυνάμεων».

– Ο Kirill Martyushev, σύμφωνα με την εισαγγελία, διατήρησε ένα τηλεγραφικό κανάλι με αρνητική αξιολόγηση για την «ειδική στρατιωτική επιχείρηση» στην Ουκρανία και κάλεσε τους κατοίκους της Tyumen να βγουν στους δρόμους. Κατηγορείται για «κλήσεις σε εξτρεμιστικές δραστηριότητες».

– Ο Andrey Boyarshinov είναι ακτιβιστής από το Καζάν. Σύμφωνα με ακτιβιστές ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κατηγορείται για «κλήσεις σε τρομοκρατικές δραστηριότητες» στο τηλεγραφικό κανάλι «Διαμαρτυρόμενος Καζάν».

– Ο Alexey Rozhkov κατηγορείται για ρίψη μολότωφ σε στρατιωτικό κέντρο κλήσης σε προάστιο του Αικατερινούμπουργκ και κατηγορείται για «απόπειρα ανθρωποκτονίας».

– Ο Aleksey Nechushkin κατηγορείται ότι έριξε ένα αυτοκίνητο στον φράχτη της αστυνομίας σε μια αντιπολεμική διαμαρτυρία στις 27 Φεβρουαρίου και στη συνέχεια πυρπόλησε το αυτοκίνητο. Το αυτοκίνητο ήταν βαμμένο με τις λέξεις «Άνθρωποι, σηκωθείτε» και «Αυτό είναι πό-

νοπτικές διαδικασίες για υποθέσεις πλημμελημάτων μέσα σε 3 ή 10 λεπτά συμπληρώνοντας απλά τα στοιχεία των κατηγορουμένων στα έντυπα. Κατά τον πρώτο μήνα των διαμαρτυριών, περισσότεροι από 15.000 κρατήθηκαν και τα δικαστήρια εξακολουθούν να χειρίζονται τις υποθέσεις.

Από τις 5 Μαρτίου έχει τεθεί σε ισχύ ο αποκαλούμενος «πόλεμος κατά των ψευδών ειδήσεων». Αυτός ο νόμος απαγορεύει τη «διάδοση ψευδών πληροφοριών», την «απαξίωση του ρωσικού στρατού» και την «έκκληση για οικονομικές κυρώσεις». Πιθανές συνέπειες είναι πρόστιμα από 100.000 έως 1,5 εκατομμύριο ρούβλια (1.000 – 15.000 ευρώ) ή ποινή φυλάκισης έως 3 ετών ή ακόμη και 10 ετών, σε περίπτωση που η δραστηριότητα αυτή θεωρείται πολιτικά υποκινούμενη. Σύμφωνα με αυτό τον νόμο, διώκονται αρκετοί δημοσιογράφοι, ακτιβιστές και τυχαίοι πολίτες που δημοσιεύουν ειδήσεις για τον πόλεμο. Ακόμα, απαγγέλλονται κατηγορίες για «βανδαλισμό» για γκράφιτι, που μπορεί να επισύρουν ποινή φυλάκισης έως και 3 ετών. Για επαναλαμβανόμενες συλλήψεις σε δράση διαμαρτυρίας επιβάλλεται πρόστιμο 300.000 ρούβλια (3.000 ευρώ), που είναι περίπου 3 φορές ο μέσος μισθός στη Μόσχα, όπου οι μισθοί είναι σημαντικά υψηλότεροι από ό,τι σε άλλες περιοχές.

Στα σχολεία, οι δάσκαλοι αντιμετωπίζουν πρωτοφανή πίεση λόγω θεμάτων που σχετίζονται με τον πόλεμο και οι συζητήσεις με τους μαθητές πρέπει να είναι υπέρ του πολέμου. Τον Φεβρουάριο- Μάρτιο τα σχολεία λάμβαναν κατά μέσο όρο δύο ή τρία προπαγανδιστικά υλικά σχετικά με τον πόλεμο, τα οποία το διδακτικό προσωπικό θα έπρεπε να τα αναπαράγουν στην τάξη. Αρκετοί δάσκαλοι που αρνήθηκαν να οργανώσουν αυτά τα μαθήματα ή εξέφρασαν αντιπολεμικές ιδέες, απολύθηκαν ή αναγκάστηκαν να παραιτηθούν. Κάποιοι χρειάστηκε να μετακομίσουν στο εξωτερικό λόγω απειλών για ποινικές υποθέσεις. Ένας δάσκαλος από την Πένζα αντιμετωπίζει κατηγορίες κακουργήματος λόγω «απαξίωσης του ρωσικού στρατού», καθώς και συναισθηματικών σχολίων στην τάξη με αφορμή τις οικονομικές κυρώσεις κατά της Ρωσίας.

Στα μέσα Μαρτίου, δύο νοσοκόμοι συνελήφθησαν για ένα γκράφιτι, που έλεγε πως: «Ο πόλεμος είναι ρέκβιεμ της κοινής λογικής». Οι ακτιβιστές βρίσκονται σε κατ' οίκον περιορισμό. Μετά από απειλές κατά των συγγενών τους, αμφότεροι ομολόγησαν. Στη Ρωσία, δεν είναι δυνατό να δηλώσεις συμμετοχή σε δράση διαμαρτυρίας χωρίς να ομολογήσεις ένα έγκλημα. Στη ρωσική δικαστική πρακτική, δεν είναι δυνατόν να αναλάβει κάποιος την ευθύνη χωρίς ομολογία και «μετάνοια». Δηλαδή, δεν είναι καθαρή φαντασία της αστυνομίας ότι θα είχε ανατρεπτικό περιεχόμενο.

Στα τέλη Μαρτίου, λόγω της αυξανόμενης καταστολής, οι συλλογικές αντιπολεμικές δράσεις έγιναν όλο και πιο ισχνές. Τώρα άρχισαν να κυριαρχούν μεμονωμένες μορφές διαμαρτυρίας, όπως γκράφιτι σε τοίχους και φράχτες, και άλλες καλλιτεχνικές μορφές διαμαρτυρίας. Οι έρευνες για κακούργημα εξακολουθούν να ανοίγουν λόγω «ψευδών πληροφοριών» για τις πιο ασήμαντες υποθέσεις, και υπάρχει τεράστια έλλειψη δικηγόρων για τα ανθρώπινα δικαιώματα που να είναι πρόθυμοι και ικανοί για να συνεργαστούν σε τέτοιες υποθέσεις.

Κατά τη διάρκεια των τελευταίων διαδηλώσεων, άνθρωποι συνελήφθησαν απλώς γιατί κρατούσαν πλακάτ που έγραφαν «Ειρήνη», «Όχι». Μέσα από όλον αυτόν τον παραλογισμό, η αστυνομία κατέθεσε πρωτόκολλα για «απαξίωση του ρωσικού στρατού». Οι κρατήσεις κατέληξαν σε πρόστιμα ή σύντομες ποινές φυλάκισης. Από τις 16 έως τις 18 Απριλίου, σε διάφορες πόλεις της Ρωσίας, συνελήφθησαν περισσότερα από 100 άτομα που συμμετείχαν σε μοναχικές πικετοφορίες.

Ενέργειες, όπως η αλλαγή των τιμών σε ένα κατάστημα σε πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό των νεκρών στην Ουκρανία, μπορεί να οδηγήσουν σε πλημμέλημα ή κακούργημα. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν πληροφορίες για δύο τέτοιες έρευνες κακουργημάτων.

Μερικές περιπτώσεις ανθρώπων στη Ρωσία που βρίσκονται στις φυλακές για αντιπολεμική δράση:

– Η Anastasiya Levashova είναι μια φοιτήτρια που την πρώτη μέρα του πολέμου, στις 24 Φεβρουαρίου, συμμετείχε στην αντιπολεμική διαμαρτυρία και πέταξε μια βόμβα μολότωφ κατά της αστυνομίας. Καταδικάστηκε σε δύο χρόνια φυλάκιση με την κατηγορία της άσκησης βίας κατά κρατικών εκπροσώπων. Δεν έχει μεταφερθεί ακόμη σε φυλακές.

– Ο Vladimir Sergeev και ο Anton Zhuchkov συνελήφθησαν σε αντιπολεμική ενέργεια στις 6 Μαρτίου 2022. Στο σακίδιο του ενός ανακαλύφθηκαν μολότωφ. Κατά τη διάρκεια της κράτησής του, ο Βλαντιμίρ έκανε μια απόπειρα αυτοκτονίας με μια θανατηφόρα δόση μεθαδόνης. Η αστυνομία τον μετέφερε γρήγορα στο νοσοκομείο και τελικά ανάρρωσε, μετά από αρκετές μέρες σε κώμα. Αφού ξύπνησε από το κώμα κατηγορήθηκε για «προετοιμασία χουλιγκανισμού» και συνελήφθη εκ νέου. Τώρα προστέθηκαν, επίσης, κατηγορίες για «προ-



με τη χρήση των ρωσικών ενόπλων δυνάμεων». Στο κατηγορητήριο αναφέρεται ότι επικολλούσε αυτοκόλλητα σε ετικέτες τιμών σούπερ-μάρκετ που ενημέρωναν για την καταστροφή στην Ουκρανία. Αντιμετωπίζει ποινή φυλάκισης από 5 έως 10 χρόνια.

– Οι Vladimir Kara-Murza, Richard Rouz, Mariya Ponomarenko, Mikhail Afanasev, Altan Ochipov, Aleksandr Nozdrinov, Sergey Mikhaylov, Saylaevich Shumekov, Olga Smirnova, Viktoriya Petrova, Boris Romanov και πολλοί άλλοι, κατηγορούνται για «διάδοση ψευδών ειδήσεων σχετικά με τη χρήση των ρωσικών ενόπλων δυνάμεων».

– Ο Kirill Martyushev, σύμφωνα με την εισαγγελία, διατήρησε ένα τηλεγραφικό κανάλι με αρνητική αξιολόγηση για την «ειδική στρατιωτική επιχείρηση» στην Ουκρανία και κάλεσε τους κατοίκους της Tyumen να βγουν στους δρόμους. Κατηγορείται για «κλήσεις σε εξτρεμιστικές δραστηριότητες».

– Ο Andrey Boyarshinov είναι ακτιβιστής από το Καζάν. Σύμφωνα με ακτιβιστές ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κατηγορείται για «κλήσεις σε τρομοκρατικές δραστηριότητες» στο τηλεγραφικό κανάλι «Διαμαρτυρόμενος Καζάν».

– Ο Alexey Rozhkov κατηγορείται για ρίψη μολότωφ σε στρατιωτικό κέντρο κλήσης σε προάστιο του Αικατερινούμπουργκ και κατηγορείται για «απόπειρα ανθρωποκτονίας».

– Ο Aleksey Nechushkin κατηγορείται ότι έριξε ένα αυτοκίνητο στον φράχτη της αστυνομίας σε μια αντιπολεμική διαμαρτυρία στις 27 Φεβρουαρίου και στη συνέχεια πυρπόλησε το αυτοκίνητο. Το αυτοκίνητο ήταν βαμμένο με τις λέξεις «Άνθρωποι, σηκωθείτε» και «Αυτό είναι πόλεμος». Κατηγορείται για «χουλιγκανισμό». Τώρα κρατείται στη φυλακή Butyrka της Μόσχας.

– Ο Vitali Koltsov κατηγορείται για ρίψη μολότωφ προς αυτοκίνητο της αστυνομίας και κατηγορείται για «απόπειρα κατά της ζωής αξιωματούχου επιβολής του νόμου».

Πληροφορίες αντλήθηκαν από τις ιστοσελίδες: https://avtonom.org/en/news/support-russian-anti-war-prisoners και https://avtonom.org/en/news/moscow-anarchist-black-cross-updates-may-2022

Ελευθερόκοκκος



Πρακτορολογίας το ανάγνωσμα

Ένα από τα βασικά μαθήματα στους χώρους της αριστεράς είναι η αποστήθιση του «ευαγγελίου της πρακτορολογίας». Σύμφωνα μ' αυτό, οι συγκρούσεις και οι εξεγέρσεις ξεκινούν από ένα συνονθύλευμα πρακτόρων, ασφαλιτών και προβοκατόρων. Αν στην πορεία μεταμορφώνονται σε τίμιους αγώνες των λαϊκών στρωμάτων, είναι γιατί στο τελευταίο κεφάλαιο του ιερού ευαγγελίου, ξεπετάγεται ο καθοδηγητής και προβαίνει σε αναγκαστική λοβοτόμηση του αναγνώστη. Με την πρακτορολογία, οι συγκρούσεις και οι εξεγέρσεις που ξεφεύγουν από τον στενό κομματικό σωλήνα υποβιβάζονται και λοιδορούνται.



Το πιο πρόσφατο παράδειγμα που επιβεβαιώνει τα παραπάνω είναι τα γεγονότα που έγιναν στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης στις αρχές Μαΐου. Για την αριστερά, η επίθεση των μπάτσων στους φοιτητές που διαμαρτύρονταν για την αστυνομία στο πανεπιστήμιο, έγινε γιατί ένας τραπεζικός υπάλληλος διαπληκτίστηκε με τους μπάτσους και στην συνέχεια συλλήφθη-

ακοή του και από τύχη δεν έχασε την ζωή του. Σ' αυτή την περίπτωση, δεν υπήρχε κάποιος «προβοκάτορας» που προκάλεσε την δολοφονική μανία των μπάτσων. Τελικά οι μπάτσοι, τα παιδιά του λαού, χτυπάνε και δολοφονούν ακόμα και αν δεν υπάρχει «προβοκάτορας» που πρέπει να τους προκαλέσει, «τα παιδιά του λαού» όσο και αν η κομματική λογική θέλει να τα χαϊδέψει ως μεροκαματιάρηδες που βγάζουν το ψωμί τους και επιτίθενται μόνο όταν τους προκαλούν, παραμένουν μπάτσοι που εξυπηρετούν και προασπίζονται το κράτος, το κεφάλαιο και την εξουσία και παραμένουν πάντα εχθροί, όπως και οι κομματικές λογικές περί πρακτόρων και ασφαλιτών, που τους καλύπτουν και που όταν μπορούν θάβουν κάθε σύγκρουση και εξέγερση.

Γουατεμάλα: Οικογένειες που εκτοπίστηκαν κατά τη διάρκεια της ένοπλης σύγκρουσης μεταξύ 1982-1984, επιδιώκουν να ανακτήσουν τα προγονικά τους εδάφη

Η πιο αιματηρή ιστορία της Εσωτερικής Ένοπλης Σύγκρουσης (CAI) που διήρκεσε 36 χρόνια στη Γουατεμάλα, σημειώθηκε μεταξύ 1982 και 1984. Εκείνη την εποχή χιλιάδες οικογένειες γουατεμαλών, για να σωθούν, αναγκάστηκαν να μετακομίσουν στην γειτονική χώρα του Μεξικό. Άφησαν τη γη, τα σπίτια, τις καλλιέργειες και τα ζώα τους, υπό τον φόβο του στρατού της Γουατεμάλας.

Έχουν περάσει περίπου 40 χρόνια από τότε που συνέβη αυτό το γεγονός. Παρά το μεγάλο χρονικό διάστημα εγκατάλειψης, στις 30 Απριλίου, περισσότερες από 130 οικογένειες των Μάγια Q'anjob'al, συμπεριλαμβανομένων γυναικών, ανηλίκων και ενηλίκων, που αυτοπροσδιορίζονται ως επιζώντες του πολέμου και απόγονοι εκτοπισμένων, επέστρεψαν στο Kumatz II και Sargentos, δύο



του 1980 από τον στρατό και συμπλήρωσε ότι στο καταφύγιο, στους Μεξικανούς ejidos, έζησαν δύσκολες στιγμές για να επιβιώσουν.

«Φύγαμε εξαιτίας του πολέμου, και τώρα γυρίσαμε! Όσοι μπορούμε, αγοράζουμε λίγη γη για να ζήσουμε, αλλά δεν είναι πολύ, ξέρουμε ότι σε αυτούς τους καιρούς δεν είμαστε ικανοί να αγοράσουμε γη», είπε.

Μεταξύ των σκοπών της επιστροφής είναι και να ανακτηθούν τα λείψανα των αγαπημένων τους που σφαγιάστηκαν και που θα μπορούσαν να βρίσκονται σε μυστικά νεκροταφεία, ανάμεσα σε βοσκοτόπια ή σε άλλα μέρη της Γουατεμάλας.

Η γη που εγκατέλειψαν και ανέκτησαν πριν από 15 ημέρες έχει έκταση περίπου 36 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Με άλλα λόγια, εκείνη την εποχή είχαν εκδιωχθεί από τα χωριά Sargentos, Kumatz I και Kumatz II, όπως περιγράφει ένας από τους ανθρώπους που επέστρεψαν.

Αυτά τα εδάφη, τα οποία έχουν πλέον ιδιοκτήτες, βρίσκονται στις όχθες του χωριού Río Espiritu, στο 570ο χιλιόμετρο της Βόρειας Εγκάρσιας Λωρίδας (FTN), που χωρίζει το Barillas από τη διαδρομή προς την Playa Grande Ixcán, Quiché.

Καθώς οι παλιννοστούντες καταλαμβάνουν τη γη τους, αντιμετωπίζουν μια άλλη θλίψη, την οποία τώρα πρέπει να αντιμετωπίσουν. Άνθρωποι του στενού περιβάλλοντος των αγροτών του Barillas δεν τους έχουν αφήσει ήσυχους από τότε που έφτασαν. Λένε ότι, συχνά, κάποιοι πλησιάζουν και πυροβολούν με πυροβόλα όπλα κοντά στα στρατόπεδα τη νύχτα. Έχουν, επίσης, λάβει απειλές έξωσης από τον στρατό και την Εθνική Πολιτική Αστυνομία (PNC), σύμφωνα με τον κ. Víctor Juan Andrés.

Γυναίκες στο Αφγανιστάν διαμαρτύρονται ενάντια στην καταπίεση των Ταλιμπάν.





ψωμί τους και επιτίθενται μόνο όταν τους προκαλούν, παραμένουν μπάτσοι που εξυπηρετούν και προασπίζονται το κράτος, το κεφάλαιο και την εξουσία και παραμένουν πάντα εχθροί, όπως και οι κομματικές λογικές περί πρακτόρων και ασφαλιτών, που τους καλύπτουν και που όταν μπορούν θάβουν κάθε σύγκρουση και εξέγερση.

Πρακτορολογίας το ανάγνωσμα

Ένα από τα βασικά μαθήματα στους χώρους της αριστεράς είναι η αποστήθιση του «ευαγγελίου της πρακτορολογίας». Σύμφωνα μ' αυτό, οι συγκρούσεις και οι εξεγέρσεις ξεκινούν από ένα συνονθύλευμα πρακτόρων, ασφαλιτών και προβοκατόρων. Αν στην πορεία μεταμορφώνονται σε τίμιους αγώνες των λαϊκών στρωμάτων, είναι γιατί στο τελευταίο κεφάλαιο του ιερού ευαγγελίου, ξεπετάγεται ο καθοδηγητής και προβαίνει σε αναγκαστική λοβοτόμηση του αναγνώστη. Με την πρακτορολογία, οι συγκρούσεις και οι εξεγέρσεις που ξεφεύγουν από τον στενό κομματικό σωλήνα υποβιβάζονται και λοιδορούνται.



Το πιο πρόσφατο παράδειγμα που επιβεβαιώνει τα παραπάνω είναι τα γεγονότα που έγιναν στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης στις αρχές Μαΐου. Για την αριστερά, η επίθεση των μπάτσων στους φοιτητές που διαμαρτύρονταν για την αστυνομία στο πανεπιστήμιο, έγινε γιατί ένας τραπεζικός υπάλληλος διαπληκτίστηκε με τους μπάτσους και στην συνέχεια συλλήφθηκε. Η φωτογραφία του ανθρώπου διαδόθηκε παντού ως ασφαλίτη, πράκτορα και προβοκάτορα, ζητώντας ουσιαστικά το κεφάλι του επί πίνακι. Η αρχική τοποθέτηση και στοχοποίηση του ατόμου από το ΚΚΕ έδωσε γραμμή όχι μόνο εντός του κόμματος αλλά και σε άλλους δορυφόρους, όπως ο Βαξεβάνης, ο οποίος ζητούσε πληροφορίες για το εν λόγω άτομο (ναι, καλά ακούσατε, ο Βαξεβάνης που παρουσιάζεται από τους αριστερούς ως «ο μέγας ξετρυπωτής» των σκανδάλων, ΔΕΝ γνώριζε, μια μέρα μετά και ενώ είχε συλληφθεί, ποιο είναι το άτομο που είχε συλληφθεί από την αστυνομία). Ακόμα και όταν έγινε γνωστή η ιδιότητα του ατόμου, τα αριστερά κομματικά τρολ των διαδικτύων και όλοι οι ένθερμοι ηλίθιοι υποστηριχτές, συνέχισαν το ίδιο μοτίβο της πρακτορολογίας. Φαίνεται πως ο τραπεζικός υπάλληλος, είτε με αυτή την ιδιότητα, είτε με οποιαδήποτε άλλη ιδιότητα, θα ήταν σίγουρα πράκτορας, αφού το είπε το κόμμα. Σαφώς πρό-

Γουατεμάλα: Οικογένειες που εκτοπίστηκαν κατά τη διάρκεια της ένοπλης σύγκρουσης μεταξύ 1982-1984, επιδιώκουν να ανακτήσουν τα προγονικά τους εδάφη

Η πιο αιματηρή ιστορία της Εσωτερικής Ένοπλης Σύγκρουσης (CAI) που διήρκεσε 36 χρόνια στη Γουατεμάλα, σημειώθηκε μεταξύ 1982 και 1984. Εκείνη την εποχή χιλιάδες οικογένειες γουατεμαλών, για να σωθούν, αναγκάστηκαν να μετακομίσουν στην γειτονική χώρα του Μεξικό. Άφησαν τη γη, τα σπίτια, τις καλλιέργειες και τα ζώα τους, υπό τον φόβο του στρατού της Γουατεμάλας.

Έχουν περάσει περίπου 40 χρόνια από τότε που συνέβη αυτό το γεγονός. Παρά το μεγάλο χρονικό διάστημα εγκατάλειψης, στις 30 Απριλίου, περισσότερες από 130 οικογένειες των Μάγια Q'anjob'al, συμπεριλαμβανομένων γυναικών, ανηλίκων και ενηλίκων, που αυτοπροσδιορίζονται ως επιζώντες του πολέμου και απόγονοι εκτοπισμένων, επέστρεψαν στο Kumatz II και Sargentos, δύο



μέρη που βρίσκονται στον δήμο Barillas, Huehuetenango, για να ανακτήσουν τα προγονικά εδάφη τους και τα λείψανα των θυμάτων τους, τα οποία εγκατέλειψαν αφού κατέφυγαν στο Μεξικό.

Από αυτές τις οικογένειες, περίπου 500 άτομα προέρχονται από τις πολιτείες Chiapas, Quintana Roo και Campeche. Άλλα 500 άτομα είναι καθ' οδόν και θα μπορούσαν να φτάσουν σταδιακά μέχρι τα μέσα του Ιουνί-

νεκροταφεία, ανάμεσα σε βοσκοτόπια ή σε άλλα μέρη της Γουατεμάλας.

Η γη που εγκατέλειψαν και ανέκτησαν πριν από 15 ημέρες έχει έκταση περίπου 36 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Με άλλα λόγια, εκείνη την εποχή είχαν εκδιωχθεί από τα χωριά Sargentos, Kumatz I και Kumatz II, όπως περιγράφει ένας από τους ανθρώπους που επέστρεψαν.

Αυτά τα εδάφη, τα οποία έχουν πλέον ιδιοκτήτες, βρίσκονται στις όχθες του χωριού Río Espiritu, στο 570ο χιλιόμετρο της Βόρειας Εγκάρσιας Λωρίδας (FTN), που χωρίζει το Barillas από τη διαδρομή προς την Playa Grande Ixcán, Quiché.

Καθώς οι παλιννοστούντες καταλαμβάνουν τη γη τους, αντιμετωπίζουν μια άλλη θλίψη, την οποία τώρα πρέπει να αντιμετωπίσουν. Άνθρωποι του στενού περιβάλλοντος των αγροτών του Barillas δεν τους έχουν αφήσει ήσυχους από τότε που έφτασαν. Λένε ότι, συχνά, κάποιοι πλησιάζουν και πυροβολούν με πυροβόλα όπλα κοντά στα στρατόπεδα τη νύχτα. Έχουν, επίσης, λάβει απειλές έξωσης από τον στρατό και την Εθνική Πολιτική Αστυνομία (PNC), σύμφωνα με τον κ. Víctor Juan Andrés.

Γυναίκες στο Αφγανιστάν διαμαρτύρονται ενάντια στην καταπίεση των Ταλιμπάν.



Στις 26 Μαΐου, ομάδα γυναικών βγήκε στους δρόμους της Καμπούλ, διαδηλώνοντας ενάντια στην τυραννία των Ταλιμπάν. Οι γυναίκες αυτές έχουν κάνει μια σειρά από διαμαρτυρίες ενάντια στο καθεστώς των Ταλιμπάν ζητώντας, επίσης, όπως οι ίδιες λένε, «ψωμί και εκπαίδευση».





φωνονται σε τίμιους αγώνες των λαϊκών στρωμάτων, είναι γιατί στο τελευταίο κεφάλαιο του ιερού ευαγγελίου, ξεπετάγεται ο καθοδηγητής και προβαίνει σε αναγκαστική λοβοτόμηση του αναγνώστη. Με την πρακτορολογία, οι συγκρούσεις και οι εξεγέρσεις που ξεφεύγουν από τον στενό κομματικό σωλήνα υποβιβάζονται και λοιδορούνται.

Το πιο πρόσφατο παράδειγμα που επιβεβαιώνει τα παραπάνω είναι τα γεγονότα που έγιναν στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης στις αρχές Μαΐου. Για την αριστερά, η επίθεση των μπάτσων στους φοιτητές που διαμαρτύρονταν για την αστυνομία στο πανεπιστήμιο, έγινε γιατί ένας τραπεζικός υπάλληλος διαπληκτίστηκε με τους μπάτσους και στην συνέχεια συλλήφθηκε. Η φωτογραφία του ανθρώπου διαδόθηκε παντού ως ασφαλίτη, πράκτορα και προβοκάτορα, ζητώντας ουσιαστικά το κεφάλι του επί πίνακι. Η αρχική τοποθέτηση και στοχοποίηση του ατόμου από το ΚΚΕ έδωσε γραμμή όχι μόνο εντός του κόμματος αλλά και σε άλλους δορυφόρους, όπως ο Βαξεβάνης, ο οποίος ζητούσε πληροφορίες για το εν λόγω άτομο (ναι, καλά ακούσατε, ο Βαξεβάνης που παρουσιάζεται από τους αριστερούς ως «ο μέγας ξετρυπωτής» των σκανδάλων, ΔΕΝ γνώριζε, μια μέρα μετά και ενώ είχε συλληφθεί, ποιο είναι το άτομο που είχε συλληφθεί από την αστυνομία). Ακόμα και όταν έγινε γνωστή η ιδιότητα του ατόμου, τα αριστερά κομματικά τρολ των διαδικτύων και όλοι οι ένθερμοι ηλίθιοι υποστηριχτές, συνέχισαν το ίδιο μοτίβο της πρακτορολογίας. Φαίνεται πως ο τραπεζικός υπάλληλος, είτε με αυτή την ιδιότητα, είτε με οποιαδήποτε άλλη ιδιότητα, θα ήταν σίγουρα πράκτορας, αφού το είπε το κόμμα. Σαφώς πρόκειται για μια τεράστια ιδεολογική νίκη του ΚΚΕ, καθώς η γραμμή του, περί πρακτόρων κλπ, διαδόθηκε και υιοθετήθηκε πέρα από το εσωτερικό του κόμματος. Εδώ να υπενθυμίσουμε, πως το ΚΚΕ έχει μέλη του κόμματος και υποστηριχτές του στην αστυνομία και στην ΕΥΠ, οπότε είναι γελοίο να κατηγορεί άλλους χώρους και άτομα για πράκτορες, ασφαλίτες κλπ.

Δύο βδομάδες μετά το παραπάνω γεγονός, οι μπάτσοι στον ίδιο χώρο, στο ΑΠΘ, επιτίθενται σε φοιτητές και μάλιστα χτυπούν φοιτητή με πιστόλι κρότου λάμψης σε ευθεία βολή στο κεφάλι, όπου χάνει τα δόντια και την

λα, σημειώθηκε μεταξύ 1982 και 1984. Εκείνη την εποχή χιλιάδες οικογένειες γουατεμαλών, για να σωθούν, αναγκάστηκαν να μετακομίσουν στην γειτονική χώρα του Μεξικό. Άφησαν τη γη, τα σπίτια, τις καλλιέργειες και τα ζώα τους, υπό τον φόβο του στρατού της Γουατεμάλας.

Έχουν περάσει περίπου 40 χρόνια από τότε που συνέβη αυτό το γεγονός. Παρά το μεγάλο χρονικό διάστημα εγκατάλειψης, στις 30 Απριλίου, περισσότερες από 130 οικογένειες των Μάγια Q'anjob'al, συμπεριλαμβανομένων γυναικών, ανηλίκων και ενηλίκων, που αυτοπροσδιορίζονται ως επιζώντες του πολέμου και απόγονοι εκτοπισμένων, επέστρεψαν στο Kumatz II και Sargentos, δύο



μέρη που βρίσκονται στον δήμο Barillas, Huehuetenango, για να ανακτήσουν τα προγονικά εδάφη τους και τα λείψανα των θυμάτων τους, τα οποία εγκατέλειψαν αφού κατέφυγαν στο Μεξικό.

Από αυτές τις οικογένειες, περίπου 500 άτομα προέρχονται από τις πολιτείες Chiapas, Quintana Roo και Campeche. Άλλα 500 άτομα είναι καθ' οδόν και θα μπορούσαν να φτάσουν σταδιακά μέχρι τα μέσα του Ιουνίου, δήλωσε ο Ντανιέλ Χουάν Φρανσίσκο Μάρκος, μέλος των εκτοπισμένων οικογενειών.

Ανάμεσα στο πλήθος υπάρχουν και μερικοί ηλικιωμένοι, που επιβεβαίωσαν ότι τα ονόματά τους είναι καταχωρημένα στους τίτλους ιδιοκτησίας της γης. Αυτός ήταν ο λόγος που τους παρακίνησε να επιστρέψουν.

Ο λόγος της επιστροφής αυτών των εποίκων, σύμφωνα με τον κ. Mateo Gaspar Juan, ήταν για να ανακτήσουν τα εδάφη των προγόνων τους, τα οποία άφησαν πίσω τους κατά τη διάρκεια της ένοπλης σύγκρουσης. Ο Ματέο θυμάται ότι το χωριό Kumatz II καταστράφηκε τη δεκαετία

ήσυχους από τότε που έφτασαν. Λένε ότι, συχνά, κάποιοι πλησιάζουν και πυροβολούν με πυροβόλα όπλα κοντά στα στρατόπεδα τη νύχτα. Έχουν, επίσης, λάβει απειλές έξωσης από τον στρατό και την Εθνική Πολιτική Αστυνομία (PNC), σύμφωνα με τον κ. Víctor Juan Andrés.

Γυναίκες στο Αφγανιστάν διαμαρτύρονται ενάντια στην καταπίεση των Ταλιμπάν.

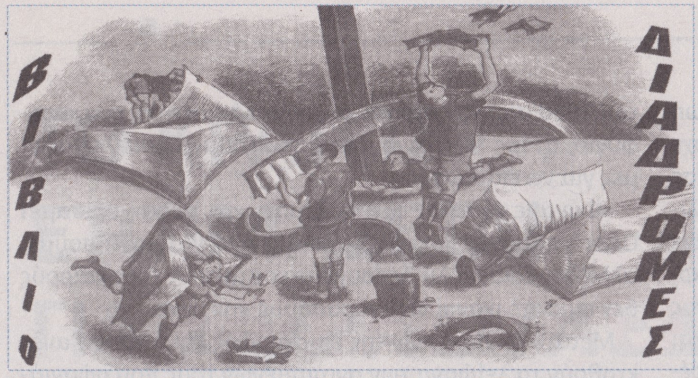


Στις 26 Μαΐου, ομάδα γυναικών βγήκε στους δρόμους της Καμπούλ, διαδηλώνοντας ενάντια στην τυραννία των Ταλιμπάν. Οι γυναίκες αυτές έχουν κάνει μια σειρά από διαμαρτυρίες ενάντια στο καθεστώς των Ταλιμπάν ζητώντας, επίσης, όπως οι ίδιες λένε, «ψωμί και εκπαίδευση».



Οι συγκεκριμένες γυναίκες δείχνουν με την στάση τους ότι δεν δέχονται την καταπίεση, την τυραννία και το έμφυλο απαρτχάιντ και αγωνίζονται για ένα καλύτερο μέλλον.

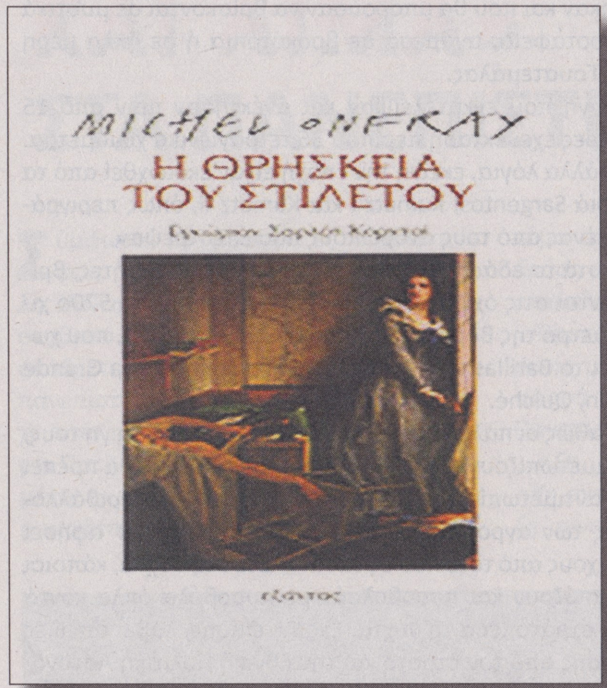
Ε·



MICHEL ONFRAY

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΟΥ ΣΤΙΛΕΤΟΥ

Εγκώμιον Σαρλότ Κορνταί



Εκδόσεις Εξάντας / σελ. 89
Μτφ-σημειώσεις: Σαμφώ-Διαμαντή
Αθήνα 2011

«Ποια ήταν η Μαρί-Αν-Σαρλότ ντε Κορνταί ντ' Αρμόν, *η γυναίκα που δολοφόνησε τον Ζαν-Πωλ* Μαρά μαχαιρώνοντάς τον μέσα στην μπανιέρα του. Οι περισσότεροι τη γνωρίζουν μόνο από τις απεικονίσεις του θανάτου του Μαρά... *Ποια ήταν αυτή η* εικοσιτετράχρονη καλλιεργημένη Νορμανδή που πήγε στο Παρίσι μόνο και μόνο για να

ενδεών, μείωση του όγκου των θεσμικών αδικιών, κατάργηση των προνομίων, αποχριστιανισμός των νοοτροπιών, τότε το ''1789'' θα ήταν μια στιγμή αμιγούς ιστορικής και πολιτικής ευτυχίας».

Κι όμως, το επαναστατικό ιδεώδες εκείνης και κάθε εποχής δίνει την ευκαιρία να μεταμφιεστούν συναισθήματα ποταπά, να κρυφτούν μηχανορραφίες στενόμυαλων, να ξεκινήσει ένα πανηγύρι θλιβερών παθών και χαμερπών συναισθημάτων: «Η Μαντάμ Ρολάν γράφει μια επιστολή στον Μπανκάλ ντε Ισάρ στις 7 Σεπτεμβρίου 1792, όπου διευκρινίζει ότι ''κάποιες γυναίκες ακολουθούσαν το στρατό και καμάρωναν τρώγοντας ανθρώπινη σάρκα'' [...] Μάρτυρες των σφαγών του Σεπτεμβρίου αναφέρουν, επίσης, τσιμπούσια με ανθρώπινη σάρκα. Στα πόδια της λαιμητόμου κάποιες γυναίκες θα σκουπίσουν το αίμα των καταδίκων με τα βατιστένια μαντιλάκια τους. Όταν ο Θάνατος κάνει κουμάντο στην πολιτική...».

Ο συγγραφέας υπενθυμίζει το βιογραφικό του Μαρά: ψευδοδιπλωματούχος αγγλικών πανεπιστημίων, τσαρλατάνος γιατρός, συντάκτης κάποιων γενικά και αορίστως επιστημονικών πονημάτων περί ... της θεραπευτικής χρήσης του ηλεκτρισμού και εμπνευστής μιας θεωρίας σχετικά με την καταγωγή του φωτός, της θερμότητας, της φωτιάς και του ηλεκτρισμού, που παράγονται κατ' αυτόν από ...«αόρατους χυμούς», αποτυχημένος συγγραφέας... Επιζητά μανιωδώς, αλλά ματαίως, καθηγητική έδρα από την Ακαδημία Επιστημών.

Επιζητά, επίσης, εναγωνίως την είσοδό του στην τάξη των ευγενών ικετεύοντας τις αρμόδιες αρχές: «Ευελπιστώ ότι δεν θα μου αρνηθείτε τον θυρεό μου, λαμβάνοντας υπ' όψιν το πως διασφαλίζεται η ευγενής κατάστασις της οικογενείας μου τόσον εις τας Ισπανίας όσο και εις την Γαλλίαν. *Η* θέσις την οποίαν κατέχω επί του παρόντος,

βασιζόμενην εις έγγραφα συγκεκριμένα, όπως εκείνα τα οποία δεν έχω παραλείψει να υποβάλλω».

Το αίτημα δεν ευοδώνεται. Αργότερα, ο Μαρά θα προτείνει οι αριστοκράτες να φέρουν εμφανώς τους τίτλους τους, όπως οι Εβραίοι το κίτρινο αστέρι, ώστε να μπορεί κάποιος να τους αναγνωρίζει εύκολα και να τους αρνείται την ιδιότητα

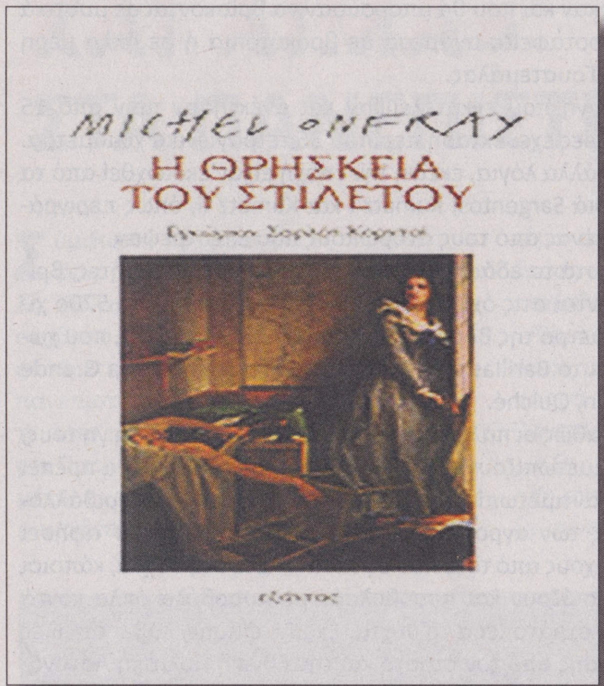


Ζαν-Ζακ Χάουερ – Σαρλότ Κορνταί **(1793).**
Photo credit: Musée Lambinet

του πατριώτη: «Τον βλέπουμε να δέχεται χρήματα από τον Φίλιππο της Ορλεάνης· όποτε μπορεί ο Μαρά κλέβει, ιδίως από το Ασμόλειο Μουσείο της Οξφόρδης –θα φυλακιστεί, καταδικασμένος σε καταναγκαστικά έργα, και θα δραπετεύσει. Και ακόμη καμία επιτυχία στον ορίζοντα,



Εγκώμιον Σαρλότ Κορνταί



Εκδόσεις Εξάντας / σελ. 89
Μτφ-σημειώσεις: Σαμφώ-Διαμαντή
Αθήνα 2011

«Ποια ήταν η Μαρί-Αν-Σαρλότ ντε Κορνταί ντ' Αρμόν, *η γυναίκα που δολοφόνησε τον Ζαν-Πωλ* Μαρά μαχαιρώνοντάς τον μέσα στην μπανιέρα του. Οι περισσότεροι τη γνωρίζουν μόνο από τις απεικονίσεις του θανάτου του Μαρά... *Ποια ήταν αυτή η* εικοσιτετράχρονη καλλιεργημένη Νορμανδή που πήγε στο Παρίσι μόνο και μόνο για να σκοτώσει μια εμβληματική προσωπικότητα της Γαλλικής Επανάστασης; Ή μήπως τα πράγματα δεν έχουν ακριβώς έτσι;

Η Σαρλότ Κορνταί αποτελεί μια από τις πλέον παραγνωρισμένες, αλλά και μια από τις πιο φωτεινές μορφές του Αιώνα των Φώτων: ενσαρκώνει την τυρρανοκτονία, *και η πράξη της θεμελιώνει τη «θρησκεία του στιλέτου»*.

Το νέο βιβλίο του ρηξικέλευθου Γάλλου φιλοσόφου εξετάζει υπό νέο πρίσμα τους ηγέτες του 1789 και υποχρεώνει σε αναθεώρηση των όσων θεωρούνταν μέχρι τώρα δεδομένα γύρω από τις μορφές της Γαλλικής Επανάστασης».

ενδεών, μείωση του όγκου των θεσμικών αδικιών, κατάργηση των προνομίων, αποχριστιανισμός των νοοτροπιών, τότε το ''1789'' θα ήταν μια στιγμή αμιγούς ιστορικής και πολιτικής ευτυχίας».

Κι όμως, το επαναστατικό ιδεώδες εκείνης και κάθε εποχής δίνει την ευκαιρία να μεταμφιεστούν συναισθήματα ποταπά, να κρυφτούν μηχανορραφίες στενόμυαλων, να ξεκινήσει ένα πανηγύρι θλιβερών παθών και χαμερπών συναισθημάτων: «Η Μαντάμ Ρολάν γράφει μια επιστολή στον Μπανκάλ ντε Ισάρ στις 7 Σεπτεμβρίου 1792, όπου διευκρινίζει ότι ''κάποιες γυναίκες ακολουθούσαν το στρατό και καμάρωναν τρώγοντας ανθρώπινη σάρκα'' [...] Μάρτυρες των σφαγών του Σεπτεμβρίου αναφέρουν, επίσης, τσιμπούσια με ανθρώπινη σάρκα. Στα πόδια της λαιμητόμου κάποιες γυναίκες θα σκουπίσουν το αίμα των καταδίκων με τα βατιστένια μαντιλάκια τους. Όταν ο Θάνατος κάνει κουμάντο στην πολιτική...».

Ο συγγραφέας υπενθυμίζει το βιογραφικό του Μαρά: ψευδοδιπλωματούχος αγγλικών πανεπιστημίων, τσαρλατάνος γιατρός, συντάκτης κάποιων γενικά και αορίστως επιστημονικών πονημάτων περί ... της θεραπευτικής χρήσης του ηλεκτρισμού και εμπνευστής μιας θεωρίας σχετικά με την καταγωγή του φωτός, της θερμότητας, της φωτιάς και του ηλεκτρισμού, που παράγονται κατ' αυτόν από ...«αόρατους χυμούς», αποτυχημένος συγγραφέας... Επιζητά μανιωδώς, αλλά ματαίως, καθηγητική έδρα από την Ακαδημία Επιστημών.

Επιζητά, επίσης, εναγωνίως την είσοδό του στην τάξη των ευγενών ικετεύοντας τις αρμόδιες αρχές: «Ευελπιστώ ότι δεν θα μου αρνηθείτε τον θυρεό μου, λαμβάνοντας υπ' όψιν το πως διασφαλίζεται η ευγενής κατάστασις της οικογενείας μου τόσον εις τας Ισπανίας όσο και εις την Γαλλίαν. *Η* θέσις την οποίαν κατέχω επί του παρόντος, ιατρός των σωματοφυλάκων του κόμητος του Αρτουά, *η οποία δύναται μόνον να καταστεί* σημαντικότερα ένεκα της εμπιστοσύνης την οποία μαρτυρεί έναντι μου ο Εξοχότατος, καθιστά την υπόθεσιν αυτήν ζήτημα ενδιαφέροντος της Κοινωνίας. Αποτελεί τιμήν δια το Έθνος το γεγονός εις υπηρέτης των Πριγκίπων να διαθέτει καταγωγήν



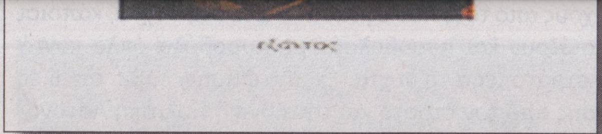
Το αίτημα δεν ευοδώνεται. Αργότερα, ο Μαρά θα προτείνει οι αριστοκράτες να φέρουν εμφανώς τους τίτλους τους, όπως οι Εβραίοι το κίτρινο αστέρι, ώστε να μπορεί κάποιος να τους αναγνωρίζει εύκολα και να τους αρνείται την ιδιότητα



Ζαν-Ζακ Χάουερ – Σαρλότ Κορνταί **(1793).**
Photo credit: Musée Lambinet

του πατριώτη: «Τον βλέπουμε να δέχεται χρήματα από τον Φίλιππο της Ορλεάνης· όποτε μπορεί ο Μαρά κλέβει, ιδίως από το Ασμόλειο Μουσείο της Οξφόρδης –θα φυλακιστεί, καταδικασμένος σε καταναγκαστικά έργα, και θα δραπετεύσει. Και ακόμη καμία επιτυχία στον ορίζοντα, ενώ κοντεύει τα πενήντα. Σύντομα θα γράψει ''θα επιθυμούσα ολόκληρο το ανθρώπινο γένος να βρεθεί ενός μιας βόμβας την οποία θα πυροδοτούσα προκειμένου να την ανατινάξω''».

Τον Σεπτέμβριο του 1789 κυκλοφορεί ο Φίλος του Λαού, με τον Μαρά να προσκαλεί σε μαζικές δολοφονίες, για τον λόγο αυτό συλλαμβάνεται, φυλακίζεται για λίγες ημέρες και στην συνέχεια φεύγει στην εξορία για να αποφύγει τις διώξεις, ενώ αμετανόητος γράφει τον



Εκδόσεις Εξάντας / σελ. 89
Μτφ-σημειώσεις: Σαμφώ-Διαμαντή
Αθήνα 2011

«Ποια ήταν η Μαρί-Αν-Σαρλότ ντε Κορνταί ντ' Αρμόν, *η γυναίκα που δολοφόνησε τον Ζαν-Πωλ* Μαρά μαχαιρώνοντάς τον μέσα στην μπανιέρα του. Οι περισσότεροι τη γνωρίζουν μόνο από τις απεικονίσεις του θανάτου του Μαρά... *Ποια ήταν αυτή η* εικοσιτετράχρονη καλλιεργημένη Νορμανδή που πήγε στο Παρίσι μόνο και μόνο για να σκοτώσει μια εμβληματική προσωπικότητα της Γαλλικής Επανάστασης; Ή μήπως τα πράγματα δεν έχουν ακριβώς έτσι;

Η Σαρλότ Κορνταί αποτελεί μια από τις πλέον παραγνωρισμένες, αλλά και μια από τις πιο φωτεινές μορφές του Αιώνα των Φώτων: ενσαρκώνει την τυρρανοκτονία, *και η πράξη της θεμελιώνει τη «θρησκεία του στιλέτου».*

Το νέο βιβλίο του ρηξικέλευθου Γάλλου φιλοσόφου εξετάζει υπό νέο πρίσμα τους ηγέτες του 1789 και υποχρεώνει σε αναθεώρηση των όσων θεωρούνταν μέχρι τώρα δεδομένα γύρω από τις μορφές της Γαλλικής Επανάστασης».

(Από το εξώφυλλο της έκδοσης)

Οι επαναστάσεις δεν ξεσπούν, παρατηρεί ο συγγραφέας, με την ανάγνωση του Κοινωνικού Συμβολαίου του Ρουσσώ, του Πνεύματος των νόμων του Μοντεσκιέ, και ακόμα λιγότερο, της Ηθικοκρατίας του βαρόνου Ντ' Ολμπάκ... Οι επαναστάσεις αναδύονται από την ανώνυμη βουή του πλήθους, όταν οι εξαθλιωμένοι, εξαναγκασμένοι λόγω της κατάστασής τους, δεν έχουν πλέον άλλη διέξοδο παρά να αξιώσουν τον τερματισμό της δυστυχίας τους, με οποιοδήποτε τίμημα, με οποιοδήποτε μέσο. Ο ***Michel Onfray*** ξεκαθαρίζει ότι, παρ' ότι σκέφτεται τα καλύτερα για την Γαλλική επανάσταση, θεωρεί ότι υπήρξε, επίσης, μια μεγάλη στιγμή αχαλίνωτης μνησικακίας: «Αν υπήρξε μόνο αντιπαράθεση ιδεών, θρίαμβος της Λογικής, πρόοδος της ευφυΐας, βελτίωση της κατάστασης των πλέον

Ο συγγραφέας υπενθυμίζει το βιογραφικό του Μαρά: ψευδοδιπλωματούχος αγγλικών πανεπιστημίων, τσαρλατάνος γιατρός, συντάκτης κάποιων γενικά και αορίστως επιστημονικών πονημάτων περί ... της θεραπευτικής χρήσης του ηλεκτρισμού και εμπνευστής μιας θεωρίας σχετικά με την καταγωγή του φωτός, της θερμότητας, της φωτιάς και του ηλεκτρισμού, που παράγονται κατ' αυτόν από ...«αόρατους χυμούς», αποτυχημένος συγγραφέας... Επιζητά μανιωδώς, αλλά ματαίως, καθηγητική έδρα από την Ακαδημία Επιστημών.

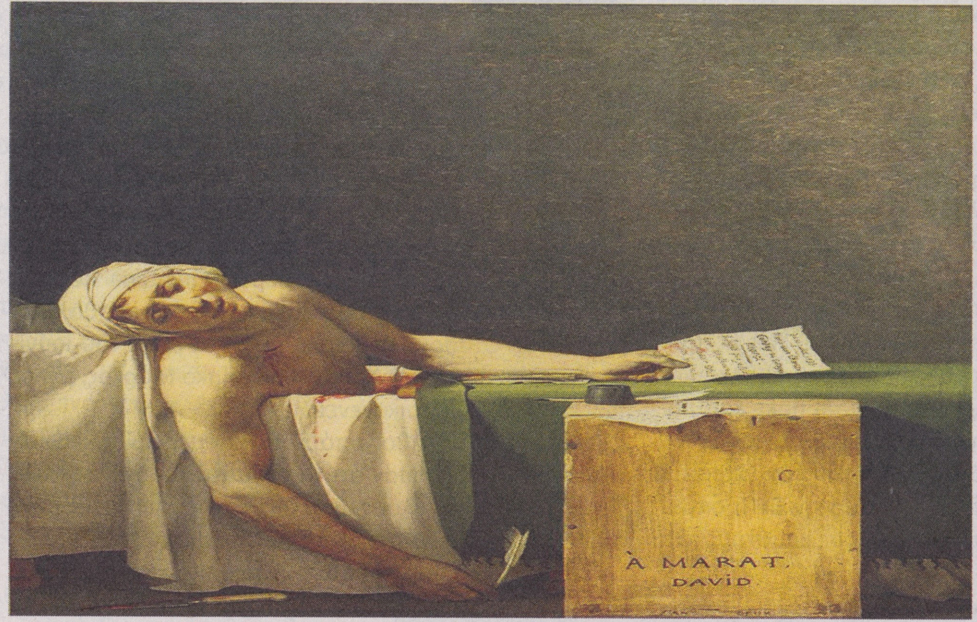
Επιζητά, επίσης, εναγωνίως την είσοδό του στην τάξη των ευγενών ικετεύοντας τις αρμόδιες αρχές: «Ευελπιστώ ότι δεν θα μου αρνηθείτε τον θυρεό μου, λαμβάνοντας υπ' όψιν το πως διασφαλίζεται η ευγενής κατάστασις της οικογενείας μου τόσον εις τας Ισπανίας όσο και εις την Γαλλίαν. *Η* θέσις την οποίαν κατέχω επί του παρόντος, ιατρός των σωματοφυλάκων του κόμητος του Αρτουά, *η οποία δύναται μόνον να καταστεί* σημαντικοτέρα ένεκα της εμπιστοσύνης την οποία μαρτυρεί έναντί μου ο Εξοχότατος, καθιστά την υπόθεσιν αυτήν ζήτημα ενδιαφέροντος της Κοινωνίας. Αποτελεί τιμήν δια το Έθνος το γεγονός εις υπηρέτης των Πριγκίπων να διαθέτει καταγωγήν



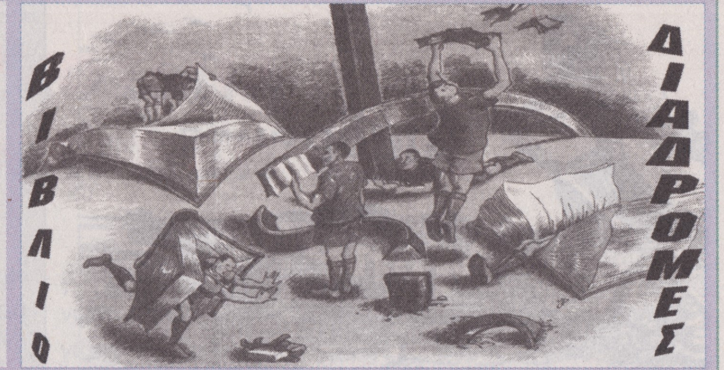
Ζαν-Ζακ Χάουερ – Σαρλότ Κορνταί **(1793).**
Photo credit: Musée Lambinet

του πατριώτη: «Τον βλέπουμε να δέχεται χρήματα από τον Φίλιππο της Ορλεάνης· όποτε μπορεί ο Μαρά κλέβει, ιδίως από το Ασμόλειο Μουσείο της Οξφόρδης –θα φυλακιστεί, καταδικασμένος σε καταναγκαστικά έργα, και θα δραπετεύσει. Και ακόμη καμία επιτυχία στον ορίζοντα, ενώ κοντεύει τα πενήντα. Σύντομα θα γράψει ''θα επιθυμούσα ολόκληρο το ανθρώπινο γένος να βρεθεί ενός μιας βόμβας την οποία θα πυροδοτούσα προκειμένου να την ανατινάξω''».

Τον Σεπτέμβριο του 1789 κυκλοφορεί ο Φίλος του Λαού, με τον Μαρά να προσκαλεί σε μαζικές δολοφονίες, για τον λόγο αυτό συλλαμβάνεται, φυλακίζεται για λίγες ημέρες και στην συνέχεια φεύγει στην εξορία για να αποφύγει τις διώξεις, ενώ αμετανόητος γράφει τον Δεκέμβριο του 1790: «Προ ενός έτους, πεντακόσια-εξακόσια κομμένα κεφάλια θα σας είχαν κάνει ελεύθερους και ευτυχισμένους. Σήμερον, θα χρειαζόταν να κόψουμε δέκα χιλιάδες. Εντός μερικών μηνών θα κόψετε ίσως εκατό χιλιάδες, και θα πράξετε άριστα: διότι δεν θα υπάρχει ουδεμία γαλήνη δι' εσάς, εάν δεν έχετε εξοντώσει, έως το τελευταίο τους βλαστάρι, τους αμείλικτους εχθρούς της πατρίδος». Μετά τα γεγονότα που ακολούθησαν



Ζακ-Λουί Νταβίντ, **Ο θάνατος του Μαρά, (1793).**
Photo credit: Les Musées royaux des Beaux-Arts de Belgique



MICHELA ZUCCA

ΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΡΙΕΣ ΓΕΝΟΥΣ ΘΗΛΥΚΟΥ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΟΥΝΩΝ

«ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΩΝ ΜΑΓΙΣΣΩΝ υπήρξε ένα πανίσχυρο όπλο ενάντια σε κάθε μορφή κοινωνικής ανυπακοής. Υπάρχουν κάθε άλλο παρά περίεργες συμπτώσεις μεταξύ της επανεμφάνισης των διώξεων κατά των γυναικών του κυνηγιού των αιρετικών και της έκρηξης των μεγάλων εξεγέρσεων, τόσο των αστικών όσο και των αγροτικών, που έβαλαν φωτιά στην Ευρώπη για σχεδόν τρεις αιώνες».
(Από το οπισθόφυλλο της έκδοσης)

Το κείμενο της ***Michela Zucca*** «Αιρετικές επαναστάτριες γένους θηλυκού: Γυναίκες των δασών και των βουνών» [*L'eresia delle femmine ribelli: Donne delle foreste e delle montagne*] γράφτηκε στα ιταλικά και αρχικά δημοσιεύθηκε από τις εκδόσεις ***Derive Approdi*** της Ρώμης, το 2004, στο συλλογικό έργο «*Eretici dimenticati. Dal Medioevo alla modernità*» [Λησμονημένοι αιρετικοί. Από τον Μεσαίωνα στη σύγχρονη εποχή] το οποίο επιμελήθηκαν οι Corrado Mornese και Gustavo Buratti. Λίγα χρόνια μετά, τον Σεπτέμβριο του 2007, συμπεριλήφθηκε, επίσης, σε μια μπροσούρα, η οποία κυκλοφόρησε στο Βαλ ντι Σούσα του Πιεμόντε της Ιταλίας, στο πλαίσιο τριήμερης εκδήλωσης με θέμα «*L' eresia e la rivolta*» [Αίρεση και εξέγερση] του κινήματος «***No Tav*** στο ***Venaus***» (Τορίνο), κίνημα που δραστηριοποιείται ενάντια στην κατασκευή υπερσιδηρόδρομου στην εκεί κοιλάδα, εξαιτίας των καταστρεπτικών συνεπειών, σε οικολογικό, κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο, για τις κοινότητες της περιοχής.

Από τον Ιούνιο του 2010, η μπροσούρα αυτή, διατίθεται τόσο σε έντυπη όσο και σε ηλεκτρονική μορφή από το κέντρο πληροφόρησης και εκδόσεων *Porfido* του Τορίνο.

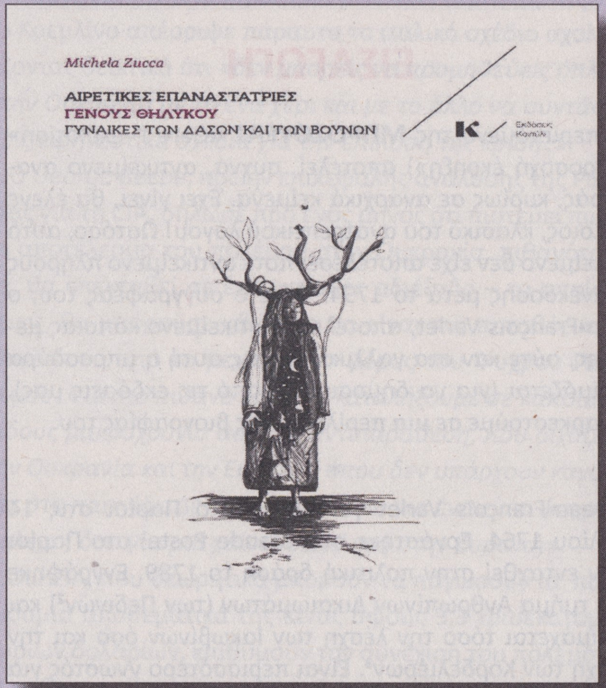
Στην παρούσα έκδοση, η οποία είναι και η πρώτη στην ελληνική γλώσσα, η μετάφραση ακολουθεί την έκδοση του ***Porfido*** του 2010, λαμβάνοντας όμως υπ' όψη της και την αρχική του 2004. Οι σημειώσεις τέλους ανήκουν στην μεταφράστρια, όπως και οι σημειώσεις εντός αγκυλών σε όλη την έκδοση. Η εικονογράφηση είναι πρωτότυπη και έγινε αποκλειστικά για την ελληνική έκδοση.

Η συγγραφέας μνημονεύει την προσπάθεια των λαών των Άλπεων στον Μεσαίωνα να αντισταθούν στην πολιτισμική ομογενοποίηση και στον αφανισμό των κοινοτικών παραδόσεων τους στα αχανή δάση, όπου υπήρχαν διάσπαρτοι μικροί οικισμοί που επιβίωναν με το κυνήγι και την συλλογή καρπών. Εκτός της νέας φεουδαρχικής και θρησκευτικής τάξης που συγκροτούνταν, στις κοινότητες αυτές ζούσαν οι εξόριστοι, οι παράφρονες, οι εραστές, οι ληστές, οι φυγάδες, οι απροσάρμοστοι, οι ερημίτες, οι άγιοι, οι λεπροί, οι επαναστατημένοι, οι αιρετικοί, οι διωκόμενοι, οι μάγισσες, οι παραστρατημένες γυναίκες, αλλά και οι επιζώντες κάτοικοι πόλεων, που καταστρέφονταν μετά από βίαιες επιδρομές ξένων λαών. Τα σχεδόν απροσπέλαστα δάση αποτέλεσαν τα τελευταία προπύργια της παγανιστικής λατρείας: «Τη νύχτα λίγο έξω από τις πόλεις, τις στενά πολιορκημένες από το ατέλειωτο δάσος, οι μάγισσες τελούσαν τα τελετουργικά τους. Αρχαίοι δαίμονες, νεράιδες και πνεύματα της φύσης τριγυρνούσαν ανάμεσα στα δένδρα και ο λαός του δάσους συντηρούσε και ανέπτυσσε τους παραδοσιακούς δεσμούς με το παγανιστικό παρελθόν. Η καταστροφή των δασών δεν σήμαινε απλώς και μόνο πως αμέτρητοι αιώνες φυσικής ανάπτυξης γίνανε στάχτη, αλλά κυρίως ότι η πολιτισμική μνήμη του κόσμου, που κατοικούσε τα δάση αυτά ισοπεδώθηκε συθέμελα».

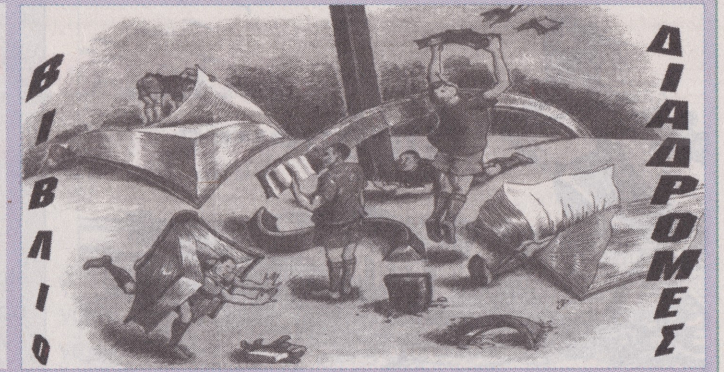
Στα μάτια των διωκτών της, η γυναίκα-μάγισσα είναι το σύμβολο της «σκοτεινής πλευράς» της φύσης, ανεξέλεγκτη, άτακτη και βίαιη. Όπως γράφει η ***Michela Zucca***, «οι ίδιες οι τελετουργίες που τις καταλόγιζαν ως μαγικές, επικεντρώνονταν όλες στο ζήτημα της μεταστροφής (η λειτουργία τελούνταν αντίστροφα και οι χοροί χορεύονταν αντίθετα από την φορά του ρολογιού) και αποτελούσαν συμπτωματολογία της ταυτότητας που οροθετούνταν ανάμεσα στην μαγεία και την επανάσταση».

Η συγγραφέας τονίζει, λοιπόν, τις στενές σχέσεις βουνού, μαγισσών, και αιρετικών, με δεδομένη την έντονη παρουσία των γυναικών στα αιρετικά κινήματα, όπως οι Καθαροί και όχι μόνον, την ομοιότητα των ποινών και των κατηγοριών βάσει των οποίων διώκονταν μάγισσες και αιρετικοί, αλλά και των δεσμών φυσικής αλληλεγγύης που αναπτύσσονταν ενάντια στην εξουσία.

Συσπείρωση Αναρχικών



Μτφ/εισαγωγή: Βαρβάρα Κυριλλίδου
Εκδόσεις Κοντύλι / σελ. 75
Μάρτιος 2022, Πινακάτες Πηλίου



MICHELA ZUCCA

ΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΡΙΕΣ ΓΕΝΟΥΣ ΘΗΛΥΚΟΥ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΟΥΝΩΝ

«ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΩΝ ΜΑΓΙΣΣΩΝ υπήρξε ένα πανίσχυρο όπλο ενάντια σε κάθε μορφή κοινωνικής ανυπακοής. Υπάρχουν κάθε άλλο παρά περίεργες συμπτώσεις μεταξύ της επανεμφάνισης των διώξεων κατά των γυναικών του κυνηγιού των αιρετικών και της έκρηξης των μεγάλων εξεγέρσεων, τόσο των αστικών όσο και των αγροτικών, που έβαλαν φωτιά στην Ευρώπη για σχεδόν τρεις αιώνες».
(Από το οπισθόφυλλο της έκδοσης)

Το κείμενο της ***Michela Zucca*** «Αιρετικές επαναστάτριες γένους θηλυκού: Γυναίκες των δασών και των βουνών» [*L'eresia delle femmine ribelli: Donne delle foreste e delle montagne*] γράφτηκε στα ιταλικά και αρχικά δημοσιεύθηκε από τις εκδόσεις ***Derive Approdi*** της Ρώμης, το 2004, στο συλλογικό έργο «*Eretici dimenticati. Dal Medioevo alla modernità*» [Λησμονημένοι αιρετικοί. Από τον Μεσαίωνα στη σύγχρονη εποχή] το οποίο επιμελήθηκαν οι Corrado Mornese και Gustavo Buratti. Λίγα χρόνια μετά, τον Σεπτέμβριο του 2007, συμπεριλήφθηκε, επίσης, σε μια μπροσούρα, η οποία κυκλοφόρησε στο Βαλ ντι Σούσα του Πιεμόντε της Ιταλίας, στο πλαίσιο τριήμερης εκδήλωσης με θέμα «*L' eresia e la rivolta*» [Αίρεση και εξέγερση] του κινήματος «***No Tav*** στο ***Venaus***» (Τορίνο), κίνημα που δραστηριοποιείται ενάντια στην κατασκευή υπερσιδηρόδρομου στην εκεί κοιλάδα, εξαιτίας των καταστρεπτικών συνεπειών, σε οικολογικό, κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο, για τις κοινότητες της περιοχής.

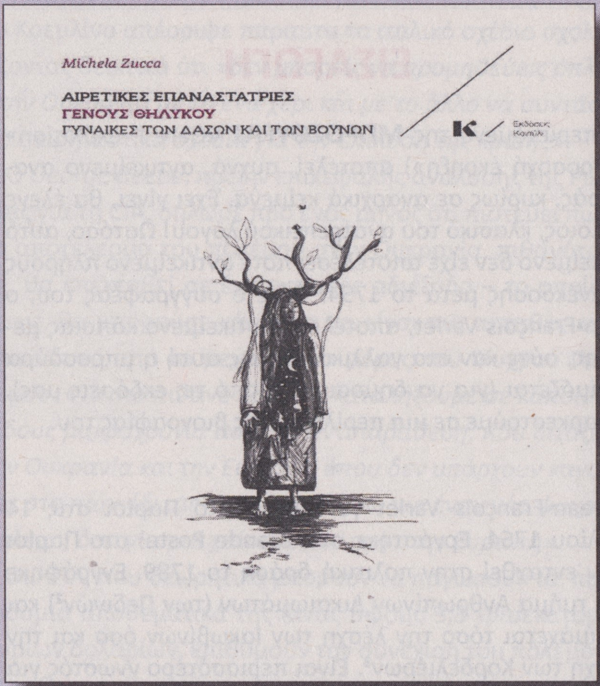
Από τον Ιούνιο του 2010, η μπροσούρα αυτή, διατίθεται τόσο σε έντυπη όσο και σε ηλεκτρονική μορφή από το κέντρο πληροφόρησης και εκδόσεων *Porfido* του Τορίνο.

Στην παρούσα έκδοση, η οποία είναι και η πρώτη στην ελληνική γλώσσα, η μετάφραση ακολουθεί την έκδοση του ***Porfido*** του 2010, λαμβάνοντας όμως υπ' όψη της και την αρχική του 2004. Οι σημειώσεις τέλους ανήκουν στην μεταφράστρια, όπως και οι σημειώσεις εντός αγκυλών σε όλη την έκδοση. Η εικονογράφηση είναι πρωτότυπη και έγινε αποκλειστικά για την ελληνική έκδοση.

Η συγγραφέας μνημονεύει την προσπάθεια των λαών των Άλπεων στον Μεσαίωνα να αντισταθούν στην πολιτισμική ομογενοποίηση και στον αφανισμό των κοινοτικών παραδόσεων τους στα αχανή δάση, όπου υπήρχαν διάσπαρτοι μικροί οικισμοί που επιβίωναν με το κυνήγι και την συλλογή καρπών. Εκτός της νέας φεουδαρχικής και θρησκευτικής τάξης που συγκροτούνταν, στις κοινότητες αυτές ζούσαν οι εξόριστοι, οι παράφρονες, οι εραστές, οι ληστές, οι φυγάδες, οι απροσάρμοστοι, οι ερημίτες, οι άγιοι, οι λεπροί, οι επαναστατημένοι, οι αιρετικοί, οι διωκόμενοι, οι μάγισσες, οι παραστρατημένες γυναίκες, αλλά και οι επιζώντες κάτοικοι πόλεων, που καταστρέφονταν μετά από βίαιες επιδρομές ξένων λαών. Τα σχεδόν απροσπέλαστα δάση αποτέλεσαν τα τελευταία προπύργια της παγανιστικής λατρείας: «Τη νύχτα λίγο έξω από τις πόλεις, τις στενά πολιορκημένες από το ατέλειωτο δάσος, οι μάγισσες τελούσαν τα τελετουργικά τους. Αρχαίοι δαίμονες, νεράιδες και πνεύματα της φύσης τριγυρνούσαν ανάμεσα στα δένδρα και ο λαός του δάσους συντηρούσε και ανέπτυσσε τους παραδοσιακούς δεσμούς με το παγανιστικό παρελθόν. Η καταστροφή των δασών δεν σήμαινε απλώς και μόνο πως αμέτρητοι αιώνες φυσικής ανάπτυξης γίνανε στάχτη, αλλά κυρίως ότι η πολιτισμική μνήμη του κόσμου, που κατοικούσε τα δάση αυτά ισοπεδώθηκε συθέμελα».

Στα μάτια των διωκτών της, η γυναίκα-μάγισσα είναι το σύμβολο της «σκοτεινής πλευράς» της φύσης, ανεξέλεγκτη, άτακτη και βίαιη. Όπως γράφει η ***Michela Zucca***, «οι ίδιες οι τελετουργίες που τις καταλόγιζαν ως μαγικές, επικεντρώνονταν όλες στο ζήτημα της μεταστροφής (η λειτουργία τελούνταν αντίστροφα και οι χοροί χορεύονταν αντίθετα από την φορά του ρολογιού) και αποτελούσαν συμπτωματολογία της ταυτότητας που οροθετούνταν ανάμεσα στην μαγεία και την επανάσταση».

Η συγγραφέας τονίζει, λοιπόν, τις στενές σχέσεις βουνού, μαγισσών, και αιρετικών, με δεδομένη την έντονη παρουσία των γυναικών στα αιρετικά κινήματα, όπως οι Καθαροί και όχι μόνον, την ομοιότητα των ποινών και των κατηγοριών βάσει των οποίων διώκονταν μάγισσες και αιρετικοί, αλλά και των δεσμών φυσικής αλληλεγγύης που αναπτύσσονταν ενάντια στην εξουσία.



Μτφ/εισαγωγή: Βαρβάρα Κυριλλίδου
Εκδόσεις Κοντύλι / σελ. 75
Μάρτιος 2022, Πινακάτες Πηλίου

Συσπείρωση Αναρχικών

του κινήματος «No Tav στο Venaus» (Τορίνο), κίνημα που δραστηριοποιείται ενάντια στην κατασκευή υπερσιδηρόδρομου στην εκεί κοιλάδα, εξαιτίας των καταστρεπτικών συνεπειών, σε οικολογικό, κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο, για τις κοινότητες της περιοχής.

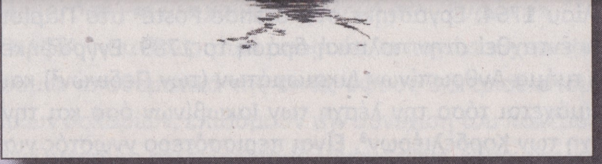
Από τον Ιούνιο του 2010, η μπροσούρα αυτή, διατίθεται τόσο σε έντυπη όσο και σε ηλεκτρονική μορφή από το κέντρο πληροφόρησης και εκδόσεων *Porfido* του Τορίνο.

Στην παρούσα έκδοση, η οποία είναι και η πρώτη στην ελληνική γλώσσα, η μετάφραση ακολουθεί την έκδοση του ***Porfido*** του 2010, λαμβάνοντας όμως υπ' όψη της και την αρχική του 2004. Οι σημειώσεις τέλους ανήκουν στην μεταφράστρια, όπως και οι σημειώσεις εντός αγκυλών σε όλη την έκδοση. Η εικονογράφηση είναι πρωτότυπη και έγινε αποκλειστικά για την ελληνική έκδοση.

Η συγγραφέας μνημονεύει την προσπάθεια των λαών των Άλπεων στον Μεσαίωνα να αντισταθούν στην πολιτισμική ... σης τριγυρνούσαν ανάμεσα στα δένδρα και ο λαός του δάσους συντηρούσε και ανέπτυσσε τους παραδοσιακούς δεσμούς με το παγανιστικό παρελθόν. Η καταστροφή των δασών δεν σήμαινε απλώς και μόνο πως αμέτρητοι αιώνες φυσικής ανάπτυξης γίνανε στάχτη, αλλά κυρίως ότι η πολιτισμική μνήμη του κόσμου, που κατοικούσε τα δάση αυτά ισοπεδώθηκε συθέμελα».

Στα μάτια των διωκτών της, η γυναίκα-μάγισσα είναι το σύμβολο της «σκοτεινής πλευράς» της φύσης, ανεξέλεγκτη, άτακτη και βίαιη. Όπως γράφει η ***Michela Zucca***, «οι ίδιες οι τελετουργίες που τις καταλόγιζαν ως μαγικές, επικεντρώνονταν όλες στο ζήτημα της μεταστροφής (η λειτουργία τελούνταν αντίστροφα και οι χοροί χορεύονταν αντίθετα από την φορά του ρολογιού) και αποτελούσαν συμπτωματολογία της ταυτότητας που οροθετούνταν ανάμεσα στην μαγεία και την επανάσταση».

Η συγγραφέας τονίζει, λοιπόν, τις στενές σχέσεις βουνού, μαγισσών, και αιρετικών, με δεδομένη την έντονη



Μτφ/εισαγωγή: Βαρβάρα Κυριλλίδου
Εκδόσεις Κοντύλι / σελ. 75
Μάρτιος 2022, Πινακάτες Πηλίου

παρουσία των γυναικών στα αιρετικά κινήματα, όπως οι Καθαροί και όχι μόνον, την ομοιότητα των ποινών και των κατηγοριών βάσει των οποίων διώκονταν μάγισσες και αιρετικοί, αλλά και των δεσμών φυσικής αλληλεγγύης που αναπτύσσονταν ενάντια στην εξουσία.

Συσπείρωση Αναρχικών

την εξέγερση της 10ης Αυγούστου 1792 και την εισβολή του πρωσικού στρατού στην ανατολική Γαλλία, φάνηκε ότι είχε έρθει η ώρα του Μαρά, που απευθύνεται στα πλήθη προειδοποιώντας ότι θα πρέπει να τρέμουν εάν τους παρασύρει η «ψευδολύπησις» ζητώντας την σφαγή των πάντων: «το πλήθος ακολουθεί διψασμένο για αίμα, απολιθωμένο από το μίσος [...] Στις 2 και 3 Σεπτεμβρίου περίπου χίλιοι τετρακόσιοι κρατούμενοι θανατώνονται μέσα στα κελιά τους, σφαγμένοι ή αποκεφαλισμένοι εν ψυχρώ. Εκατόν πενήντα μακελάρηδες τελετουργούν στην ουρά».

Την ίδια στιγμή η Μαρί-Αν-Σαρλότ ντε Κορνταί ντ' Αρμόν συνεχίζει να διαβάζει πολύ, οι πραγματικοί της φίλοι ήταν τα βιβλία, ενώ παρακολουθεί με τρόμο τις εξελίξεις. Γράφει σε μια φίλη της στις 23 Ιανουαρίου 1793: «Τρέμω από φρίκη και αγανάκτηση. Ό,τι πιο τρομερό μπορεί κανείς να φανταστεί βρίσκεται στο μέλλον που μας ετοιμάζουν παρόμοια γεγονότα [...] Όλοι αυτοί οι άνθρωποι που έπρεπε να μας χαρίσουν την ελευθερία τη δολοφόνησαν».

Η Σαρλότ ντε Κορνταί μια γυναίκα γενναία, ελευθερόφρων, όπως την χαρακτηρίζει ο συγγραφέας, που αρνιόταν να σηκώσει το ποτήρι προς υγείαν του βασιλιά, που χαρωπά συνήθιζε να λέει ότι δεν θα παντρευτεί, διότι δεν έχει γεννηθεί ο άντρας που θα γίνει ο αφέντης της, ξεκαθαρίζοντας ότι θα παραιτηθεί από την προσφιλή της ελευθερία για να χρισθεί «Κυρία», αυτή η γυναίκα έχει πάρει την απόφασή της, θα προσπαθήσει με την πράξη της να ακινητοποιήσει μια θανατηφόρα πολιτική μηχανή, που βαδίζει προς την άβυσσο, θα σκοτώσει έναν άνθρωπο, όπως με παρρησία δήλωσε ενώπιον του Δικαστηρίου για να σώσει εκατό χιλιάδες...

Στην ερώτηση του Δικαστηρίου, εάν πιστεύει ότι σκότωσε άπαντες τους Μαρά, εκείνη αποκρίθηκε, ότι αφού πέθανε αυτός, οι άλλοι, ίσως, θα φοβηθούν...

Δεν συνέβη, όμως, έτσι. «Μέσα στο κελί της, εκείνη θα δει πως δεν κουνιέται φύλλο, πως κανείς δεν αδράχνει την σπίθα της πράξης της για να βάλει φωτιά στον κάμπο, *όπου θρασομανούν οι αγχόνες, οι φούρκες, οι λαιμητόμοι, τα ικριώματα, οι κύφωνες, και όπου σαπίζουν τα ακρωτηριασμένα, πετσοκομμένα, σφαγιασμένα πτώματα. Μετά το σάλο και τη φρενίτιδα της πράξης της, η σιωπή των δειλών, το εκκωφαντικό πανδαιμόνιο, που προκαλεί η σιωπή των δειλών*».

Συσπείρωση Αναρχικών

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:
Η παρουσίαση των εκάστοτε βιβλίων γίνεται στην βάση επιλογών του Κύκλου Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, χωρίς κάποια συνεννόηση με τον συγγραφέα ή τον εκδοτικό οίκο.
Η επιλογή των βιβλίων αφορά την συμβολή στον εμπλουτισμό, τον προβληματισμό και την ανάπτυξη και εξέλιξη των απελευθερωτικών ιδεών.
Είναι προφανές ότι τα βιβλία αυτά μπορεί να τα προμηθεύεται κάποιος, εφ' όσον το επιθυμεί, από τους εκδοτικούς οίκους και τα βιβλιοπωλεία και ΟΧΙ από την ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ, όπου διατίθενται ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΜΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ.



Α' ΜΕΡΟΣ

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΚΡΗΞΗ!!!

«Gare l' explosion»

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το περιεχόμενο της **ΜΠΡΟΣΟΥΡΑΣ** «Gare l' explosion» («Προσοχή έκρηξη») αποτελεί, συχνά, αντικείμενο αναφοράς, κυρίως σε αναρχικά κείμενα. Έχει γίνει, θα έλεγε κάποιος, κλασικό του ανατρεπτικού λόγου! Ωστόσο, αυτό το κείμενο δεν είχε αποτελέσει ποτέ αντικείμενο πλήρους επανέκδοσης μετά το 1794. Ούτε ο συγγραφέας του, ο Jean-François Varlet, αποτέλεσε αντικείμενο κάποιας μελέτης, ούτε καν στα γαλλικά. Καθώς αυτή η μπροσούρα ετοιμάζεται (για να δημοσιευθεί από τις εκδόσεις μας), θα αρκεστούμε σε μια περίληψη της βιογραφίας του.

* *

Ο Jean-François Varlet γεννήθηκε στο Παρίσι στις 14 Ιουλίου 1764. Εργάστηκε στα Grande Poste[1] στο Παρίσι πριν ενταχθεί στην πολιτική δράση το 1789. Εγγράφηκε στο τμήμα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (των Πεδινών[2]) και αντιμάχεται τόσο την λέσχη των Ιακωβίνων όσο και την λέσχη των Κορδελιέρων[3]. Είναι περισσότερο γνωστός για τις δημηγορίες του στην κατάμεστη συνέλευση· σκαρφαλωμένος σε μια κινούμενη εξέδρα, ο Varlet προπαγανδίζει συνθήματα κατά της βασιλείας αλλά και εναντίον των κερδοσκόπων.

Το 1792, ο Varlet τάσσεται υπέρ της επιτακτικής εντολής, ζητώντας αυστηρό έλεγχο των βουλευτών. Η επιρροή αυτού του αγωνιστή αυξάνεται στις αρχές του 1793. Η νεαρή δημοκρατία βυθίζεται σε έναν καταστροφικό πόλεμο. Ο πληθωρισμός και η κερδοσκοπία προκαλούν αύξηση των τιμών των τροφίμων. Ως αντίδραση στο υψηλό κόστος ζωής, προέκυψε ένα πολιτικό ρεύμα που ονομάστηκε ***οι Λυσσασμένοι*** (les Enragés)[4]. Οι Jacques Roux, Jean-François Varlet, Claire Lacombe και έπειτα ο Leclerc ρή πρόθεση να κάνουν αυτούς τους αστούς να πληρώσουν με συνοπτικές διαδικασίες! Ήταν ο αγώνας για τις σωστές θέσεις που έβαλε στο περιθώριο αυτόν τον ειλικρινή και ανιδιοτελή αγωνιστή.

Η δράση των Λυσσασμένων δεν σταματά εκεί. Το καλοκαίρι του 1793, εντείνουν την προπαγάνδα τους. Η επιρροή τους δημιουργεί ανησυχία στο καθεστώς των Ιακωβίνων, το οποίο και αποδέχεται κάποια οικονομικά μέτρα. Αλλά για να δημιουργηθεί η ελεγχόμενη κρατικά οικονομία, είναι απαραίτητο να εξουδετερωθούν οι *Λυσσασμένοι*. Μεταξύ Σεπτεμβρίου και Νοεμβρίου του 1793, κατεστάλησαν με μαζικές συλλήψεις. Ο Varlet συνελήφθη στις 18 Σεπτεμβρίου 1793 επειδή οδήγησε την πλειοψηφία των τμημάτων να διαμαρτυρηθούν ενάντια στη μείωση των λαϊκών συνελεύσεων, καθώς και κατά των προσλήψεων αγωνιστών από το δημόσιο: «Σε μια ελεύθερη χώρα, ο λαός δεν μπορεί να πληρώνει τον εαυτό του για να ασκεί τα δικαιώματά του». Ωστόσο, η σύλληψή του προκαλεί μεγάλο σάλο. Πραγματοποιείται μια μεγάλη εκστρατεία συμπαράστασης, στην οποία προσχωρεί και η Κομμούνα. Αφήνεται ελεύθερος δύο μήνες αργότερα, αλλά θα πρέπει να υποσχεθεί ότι θα σταματήσει την προπαγάνδα του. Πράγματι, ο Varlet θα παραμείνει ήσυχος μέχρι την 9η Θερμιδώρ του έτους ΙΙ (27 Ιουλίου 1794), ημερομηνία κατά την οποία ο Ροβεσπιέρος ανατρέπεται.

Ο θάνατος του Αδιάφθορου αφήνει πίσω του μια ασταθή κατάσταση. Εκείνοι που ένωσαν τις δυνάμεις τους για να τον εξουδετερώσουν, τώρα αλληλοτρώγονται για να ορίσουν το νέο καθεστώς. Από τη μία πλευρά, οι «αριστεροί» Θερμιδωριανοί, δηλαδή τα μέλη επιτροπών, όπως ο Billaud-Varenne, ο Collot d' Herbois ή ο Barère, ήταν υπέρ της διατήρησης της δικτατορίας και του Τρόμου. Για αυτούς, η εξαφάνιση του Ροβεσπιέρου σημαίνει, απλά,



Jean-François Varlet

λευθερισμό. Γύρω από τον Legray, βρίσκουμε τους Αβράκωτους Joseph Bodson και Babeuf[9], οι οποίοι εκείνη την εποχή ηγούνταν μιας εκστρατείας ενάντια στην ιδεολογία του Ροβεσπιέρου (αρκετά ακραίας παρεμπιπτόντως). Ο Babeuf διευθύνει την εφημερίδα Journal de la liberté de la presse[10], η οποία παρέχει αδιάκοπη υποστήριξη στην λέσχη του Électoral. Ο Varlet συμμετέχει, επίσης, στην έκδοση και παρεμβαίνει σε αρκετές συνελεύσεις.

Η ιδεολογία της Λέσχης είναι πάνω από όλα αντιεξουσιαστική. Διεκδικεί «την απεριόριστη ελευθερία του Τύπου και την εκλογή των δημοσίων λειτουργών από τις συνελεύσεις του λαού». Η Λέσχη απαιτεί, επίσης, την θέσπιση του Συντάγματος του 1793, του πιο δημοκρατικού στην ιστορία μας και το οποίο περιείχε, κυρίως, το δικαίωμα στην εξέγερση. Πολύ γρήγορα η Λέσχη του Électoral αποκτά μεγαλύτερο κοινό, πλήθος κόσμου συρρέει στις συνεδριάσεις της. Στο απόγειό της, στις αρχές Οκτωβρίου 1794, ένα από τα αιτήματα της έλαβε την έγκριση δεκατεσσάρων τμημάτων και η δυναμική της σταθεροποιείται. Αυτή η προεκλογική εκστρατεία αποτυπώνεται στην

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το περιεχόμενο της **ΜΠΡΟΣΟΥΡΑΣ** «Gare l' explosion» («Προσοχή έκρηξη») αποτελεί, συχνά, αντικείμενο αναφοράς, κυρίως σε αναρχικά κείμενα. Έχει γίνει, θα έλεγε κάποιος, κλασικό του ανατρεπτικού λόγου! Ωστόσο, αυτό το κείμενο δεν είχε αποτελέσει ποτέ αντικείμενο πλήρους επανέκδοσης μετά το 1794. Ούτε ο συγγραφέας του, ο Jean-François Varlet, αποτέλεσε αντικείμενο κάποιας μελέτης, ούτε καν στα γαλλικά. Καθώς αυτή η μπροσούρα ετοιμάζεται (για να δημοσιευθεί από τις εκδόσεις μας), θα αρκεστούμε σε μια περίληψη της βιογραφίας του.

* *

Ο Jean-François Varlet γεννήθηκε στο Παρίσι στις 14 Ιουλίου 1764. Εργάστηκε στα Grande Poste[1] στο Παρίσι πριν ενταχθεί στην πολιτική δράση το 1789. Εγγράφηκε στο τμήμα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (των Πεδινών[2]) και αντιμάχεται τόσο την λέσχη των Ιακωβίνων όσο και την λέσχη των Κορδελιέρων[3]. Είναι περισσότερο γνωστός για τις δημηγορίες του στην κατάμεστη συνέλευση· σκαρφαλωμένος σε μια κινούμενη εξέδρα, ο Varlet προπαγανδίζει συνθήματα κατά της βασιλείας αλλά και εναντίον των κερδοσκόπων.

Το 1792, ο Varlet τάσσεται υπέρ της επιτακτικής εντολής, ζητώντας αυστηρό έλεγχο των βουλευτών. Η επιρροή αυτού του αγωνιστή αυξάνεται στις αρχές του 1793. Η νεαρή δημοκρατία βυθίζεται σε έναν καταστροφικό πόλεμο. Ο πληθωρισμός και η κερδοσκοπία προκαλούν αύξηση των τιμών των τροφίμων. Ως αντίδραση στο υψηλό κόστος ζωής, προέκυψε ένα πολιτικό ρεύμα που ονομάστηκε ***οι Λυσσασμένοι*** (les Enragés)[4]. Οι Jacques Roux, Jean-François Varlet, Claire Lacombe και έπειτα ο Leclerc προπαγανδίζουν συνθήματα κατά των κερδοσκόπων, απαιτώντας να αποκτήσει ο λαός έλεγχο στο εμπόριο. Γρήγορα, η προπαγάνδα τους αγγίζει τους Αβράκωτους (les Sans-culottes)[5] και οι ταραχές για τα τρόφιμα εντείνονται από τον Φεβρουάριο του 1793.

Ο Varlet συμμετέχει ενεργά στην εξέγερση της 31ης Μαΐου 1793, κατά την οποία οι Αβράκωτοι ανέτρεψαν το καθεστώς των Γιρονδίνων. Παρ' όλα αυτά, οι Ιακωβίνοι θα ξαναπάρουν αμέσως την εξουσία! Ο Varlet αναφέρεται στην συγκεκριμένη μπροσούρα για αυτή του την δράση. Αν και πρόεδρος της εξεγερτικής επιτροπής, μένει μακριά από κάθε ευθύνη μετά τη νίκη. Όπως γράφει: «Ήμουν πολύ ειλικρινής για να με μυήσουν· και με παρέκαμψαν». Να σημειωθεί, ότι ο Varlet έχει αποβληθεί από την λέσχη των Ιακωβίνων ήδη από τον Απρίλιο για «υπέρμετρη πολιτική ευσυνειδησία»! Αυτό δείχνει, ότι το έντυπο *ο Λυσσασμένος* (l' Enragé)[6] εξωραΐζει λίγο την εικόνα λέγοντας ρή πρόθεση να κάνουν αυτούς τους αστούς να πληρώσουν με συνοπτικές διαδικασίες! Ήταν ο αγώνας για τις σωστές θέσεις που έβαλε στο περιθώριο αυτόν τον ειλικρινή και ανιδιοτελή αγωνιστή.

Η δράση των Λυσσασμένων δεν σταματά εκεί. Το καλοκαίρι του 1793, εντείνουν την προπαγάνδα τους. Η επιρροή τους δημιουργεί ανησυχία στο καθεστώς των Ιακωβίνων, το οποίο και αποδέχεται κάποια οικονομικά μέτρα. Αλλά για να δημιουργηθεί η ελεγχόμενη κρατικά οικονομία, είναι απαραίτητο να εξουδετερωθούν οι *Λυσσασμένοι*. Μεταξύ Σεπτεμβρίου και Νοεμβρίου του 1793, κατεστάλησαν με μαζικές συλλήψεις. Ο Varlet συνελήφθη στις 18 Σεπτεμβρίου 1793 επειδή οδήγησε την πλειοψηφία των τμημάτων να διαμαρτυρηθούν ενάντια στη μείωση των λαϊκών συνελεύσεων, καθώς και κατά των προσλήψεων αγωνιστών από το δημόσιο: «Σε μια ελεύθερη χώρα, ο λαός δεν μπορεί να πληρώνει τον εαυτό του για να ασκεί τα δικαιώματά του». Ωστόσο, η σύλληψή του προκαλεί μεγάλο σάλο. Πραγματοποιείται μια μεγάλη εκστρατεία συμπαράστασης, στην οποία προσχωρεί και η Κομμούνα. Αφήνεται ελεύθερος δύο μήνες αργότερα, αλλά θα πρέπει να υποσχεθεί ότι θα σταματήσει την προπαγάνδα του. Πράγματι, ο Varlet θα παραμείνει ήσυχος μέχρι την 9η Θερμιδώρ του έτους ΙΙ (27 Ιουλίου 1794), ημερομηνία κατά την οποία ο Ροβεσπιέρος ανατρέπεται.

Ο θάνατος του Αδιάφθορου αφήνει πίσω του μια ασταθή κατάσταση. Εκείνοι που ένωσαν τις δυνάμεις τους για να τον εξουδετερώσουν, τώρα αλληλοτρώγονται για να ορίσουν το νέο καθεστώς. Από τη μία πλευρά, οι «αριστεροί» Θερμιδωριανοί, δηλαδή τα μέλη επιτροπών, όπως ο Billaud-Varenne, ο Collot d' Herbois ή ο Barère, ήταν υπέρ της διατήρησης της δικτατορίας και του Τρόμου. Για αυτούς, η εξαφάνιση του Ροβεσπιέρου σημαίνει, απλά, αλλαγή προσώπου. Αυτή είναι η άποψη της λέσχης των Ιακωβίνων, η οποία αναδιοργανώθηκε από τον απαίσιο Carrier, αλλά και των τμημάτων που την υποστηρίζουν. Από την άλλη πλευρά, οι Θερμιδωριανοί της «δεξιάς» αποτελούνται από πρώην οπαδούς του Δαντών[7], καλούς αστούς, όπως ο Lecointre, καθώς και από «σάπιους», τους Tallien, Fréron, Fouché, Barras, πρώην αδηφάγους τρομοκράτες που θέλουν να απολαύσουν τα πλούτη από την κερδοσκοπία τους. Όλοι επιθυμούν την επιστροφή στον φιλελευθερισμό, τόσο από προσωπικό συμφέρον όσο και από πολιτική πεποίθηση.

Και ο λαός; Είχε παραμείνει παθητικός στην διάρκεια την κρίσης της 9ης Θερμιδώρ, έχοντας χάσει κάθε πολιτική αυτονομία. Ωστόσο, η πρωτοβουλία λίγων υποκινητών θα του ξαναδώσει ελπίδες. Πρόκειται, πρώτα από όλα, για τον Φρανσουά Λεγκρέ (François Vincent Legray)[8]. Αυτός ο πρώην Εμπερτιστής είχε το θάρρος να επικρίνει τον



Jean-François Varlet

λευθερισμό. Γύρω από τον Legray, βρίσκουμε τους Αβράκωτους Joseph Bodson και Babeuf[9], οι οποίοι εκείνη την εποχή ηγούνταν μιας εκστρατείας ενάντια στην ιδεολογία του Ροβεσπιέρου (αρκετά ακραίας παρεμπιπτόντως). Ο Babeuf διευθύνει την εφημερίδα Journal de la liberté de la presse[10], η οποία παρέχει αδιάκοπη υποστήριξη στην λέσχη του Électoral. Ο Varlet συμμετέχει, επίσης, στην έκδοση και παρεμβαίνει σε αρκετές συνελεύσεις.

Η ιδεολογία της Λέσχης είναι πάνω από όλα αντιεξουσιαστική. Διεκδικεί «την απεριόριστη ελευθερία του Τύπου και την εκλογή των δημοσίων λειτουργών από τις συνελεύσεις του λαού». Η Λέσχη απαιτεί, επίσης, την θέσπιση του Συντάγματος του 1793, του πιο δημοκρατικού στην ιστορία μας και το οποίο περιείχε, κυρίως, το δικαίωμα στην εξέγερση. Πολύ γρήγορα η Λέσχη του Électoral αποκτά μεγαλύτερο κοινό, πλήθος κόσμου συρρέει στις συνεδριάσεις της. Στο απόγειό της, στις αρχές Οκτωβρίου 1794, ένα από τα αιτήματα της έλαβε την έγκριση δεκατεσσάρων τμημάτων και η δυναμική της σταθεροποιείται. Αυτή η προεκλογική εκστρατεία αποτυπώνεται στην μπροσούρα του Varlet. Η μπροσούρα εκδόθηκε στις 10 Βεντεμιέρ του Έτους ΙΙΙ (1 Οκτωβρίου 1794) με τον τίτλο «L' explosion». Επανεκδόθηκε στις 15 Βεντεμιέρ, αυτήν τη φορά με τον τίτλο «Gare l' explosion», όπου αλλάζει μόνο ο τίτλος. Ο Varlet αναφέρει, επίσης, την λέσχη του Électoral στην αρχή του κειμένου και εξηγεί την πολιτική κατάσταση. Είναι απαραίτητο, λέει, να ολοκληρωθεί ο αφανισμός της επαναστατικής κυβέρνησης και να εκδιωχθούν οι Ιακωβίνοι από την εξουσία. Γιατί, αν και ο Ροβεσπιέρος είναι νεκρός, «το φρικτό σύστημά του επιζεί». Αυτό το σύστημα είναι η δικτατορία, και είναι φυσικό οι επιθέσεις των εκλογέων να συγκλίνουν με αυτές των «δεξιών» Θερμιδωριανών. Ο Varlet επαινεί μερικούς από αυτούς τακτικά. Αναφέρει, για παράδειγμα, τον Tallien. Αλλά σε αυτήν την ημερομηνία, ο πρώην επιστάτης τυπογραφείου δεν έχει γίνει ακόμη ο σατράπης που θα μετατρέψει την εξουσία σε οργανωμένη συμμορία (στμ. στο πρωτότυπο

Ιουλίου 1764. Εργάστηκε στα Grande Poste[1] στο Παρίσι πριν ενταχθεί στην πολιτική δράση το 1789. Εγγράφηκε στο τμήμα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (των Πεδινών[2]) και αντιμάχεται τόσο την λέσχη των Ιακωβίνων όσο και την λέσχη των Κορδελιέρων[3]. Είναι περισσότερο γνωστός για τις δημηγορίες του στην κατάμεστη συνέλευση· σκαρφαλωμένος σε μια κινούμενη εξέδρα, ο Varlet προπαγανδίζει συνθήματα κατά της βασιλείας αλλά και εναντίον των κερδοσκόπων.

Το 1792, ο Varlet τάσσεται υπέρ της επιτακτικής εντολής, ζητώντας αυστηρό έλεγχο των βουλευτών. Η επιρροή αυτού του αγωνιστή αυξάνεται στις αρχές του 1793. Η νεαρή δημοκρατία βυθίζεται σε έναν καταστροφικό πόλεμο. Ο πληθωρισμός και η κερδοσκοπία προκαλούν αύξηση των τιμών των τροφίμων. Ως αντίδραση στο υψηλό κόστος ζωής, προέκυψε ένα πολιτικό ρεύμα που ονομάστηκε ***οι Λυσσασμένοι*** (les Enragés)[4]. Οι Jacques Roux, Jean-François Varlet, Claire Lacombe και έπειτα ο Leclerc προπαγανδίζουν συνθήματα κατά των κερδοσκόπων, απαιτώντας να αποκτήσει ο λαός έλεγχο στο εμπόριο. Γρήγορα, η προπαγάνδα τους αγγίζει τους Αβράκωτους (les Sans-culottes)[5] και οι ταραχές για τα τρόφιμα εντείνονται από τον Φεβρουάριο του 1793.

Ο Varlet συμμετέχει ενεργά στην εξέγερση της 31ης Μαΐου 1793, κατά την οποία οι Αβράκωτοι ανέτρεψαν το καθεστώς των Γιρονδίνων. Παρ' όλα αυτά, οι Ιακωβίνοι θα ξαναπάρουν αμέσως την εξουσία! Ο Varlet αναφέρεται στην συγκεκριμένη μπροσούρα για αυτή του την δράση. Αν και πρόεδρος της εξεγερτικής επιτροπής, μένει μακριά από κάθε ευθύνη μετά τη νίκη. Όπως γράφει: «Ήμουν πολύ ειλικρινής για να με μυήσουν· και με παρέκαμψαν». Να σημειωθεί, ότι ο Varlet έχει αποβληθεί από την λέσχη των Ιακωβίνων ήδη από τον Απρίλιο για «υπέρμετρη πολιτική ευσυνειδησία»! Αυτό δείχνει, ότι το έντυπο *ο Λυσσασμένος* (l' Enragé)[6] εξωραΐζει λίγο την εικόνα λέγοντας ότι ήταν η σύλληψη των βουλευτών των Γιρονδίνων που τον έκανε να απομακρυνθεί από τα καθήκοντά του. Στην πραγματικότητα, οι εξεγερμένοι είχαν αναμφίβολα ισχυών αγωνιστών από το δημόσιο: «Σε μια ελεύθερη χώρα, ο λαός δεν μπορεί να πληρώνει τον εαυτό του για να ασκεί τα δικαιώματά του». Ωστόσο, η σύλληψή του προκαλεί μεγάλο σάλο. Πραγματοποιείται μια μεγάλη εκστρατεία συμπαράστασης, στην οποία προσχωρεί και η Κομμούνα. Αφήνεται ελεύθερος δύο μήνες αργότερα, αλλά θα πρέπει να υποσχεθεί ότι θα σταματήσει την προπαγάνδα του. Πράγματι, ο Varlet θα παραμείνει ήσυχος μέχρι την 9η Θερμιδώρ του έτους II (27 Ιουλίου 1794), ημερομηνία κατά την οποία ο Ροβεσπιέρος ανατρέπεται.

Ο θάνατος του Αδιάφθορου αφήνει πίσω του μια ασταθή κατάσταση. Εκείνοι που ένωσαν τις δυνάμεις τους για να τον εξουδετερώσουν, τώρα αλληλοτρώγονται για να ορίσουν το νέο καθεστώς. Από τη μία πλευρά, οι «αριστεροί» Θερμιδωριανοί, δηλαδή τα μέλη επιτροπών, όπως ο Billaud-Varenne, ο Collot d' Herbois ή ο Barère, ήταν υπέρ της διατήρησης της δικτατορίας και του Τρόμου. Για αυτούς, η εξαφάνιση του Ροβεσπιέρου σημαίνει, απλά, αλλαγή προσώπου. Αυτή είναι η άποψη της λέσχης των Ιακωβίνων, η οποία αναδιοργανώθηκε από τον απαίσιο Carrier, αλλά και των τμημάτων που την υποστηρίζουν. Από την άλλη πλευρά, οι Θερμιδωριανοί της «δεξιάς» αποτελούνται από πρώην οπαδούς του Δαντών[7], καλούς αστούς, όπως ο Lecointre, καθώς και από «σάπιους», τους Tallien, Fréron, Fouché, Barras, πρώην αδηφάγους τρομοκράτες που θέλουν να απολαύσουν τα πλούτη από την κερδοσκοπία τους. Όλοι επιθυμούν την επιστροφή στον φιλελευθερισμό, τόσο από προσωπικό συμφέρον όσο και από πολιτική πεποίθηση.

Και ο λαός; Είχε παραμείνει παθητικός στην διάρκεια την κρίσης της 9ης Θερμιδώρ, έχοντας χάσει κάθε πολιτική αυτονομία. Ωστόσο, η πρωτοβουλία λίγων υποκινητών θα του ξαναδώσει ελπίδες. Πρόκειται, πρώτα από όλα, για τον Φρανσουά Λεγκρέ (François Vincent Legray)[8]. Αυτός ο πρώην Εμπερτιστής είχε το θάρρος να επικρίνει τον Τρόμο που εγκαθιδρύθηκε υπό τον Ροβεσπιέρο. Αφ' ότου σώθηκε κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή από τη γκιλοτίνα, ο Legray συνέχισε την προπαγάνδα του στο τμήμα του Μουσείου. Αυτό το τμήμα το εποπτεύει η Λέσχη του Électoral, μια λέσχη που ιδρύθηκε από την αρχή της Επανάστασης και που είχε αδρανήσει. Η Λέσχη μετατρέπεται σε σημείο συνεύρεσης για όσους δεν ταυτίζονται ούτε με τη δικτατορία των Ιακωβίνων, ούτε με τον φιλε-

εποχή ηγούνταν μιας εκστρατείας ενάντια στην ιδεολογία του Ροβεσπιέρου (αρκετά ακραίας παρεμπιπτόντως). Ο Babeuf διευθύνει την εφημερίδα Journal de la liberté de la presse[10], η οποία παρέχει αδιάκοπη υποστήριξη στην λέσχη του Électoral. Ο Varlet συμμετέχει, επίσης, στην έκδοση και παρεμβαίνει σε αρκετές συνελεύσεις.

Η ιδεολογία της Λέσχης είναι πάνω από όλα αντιεξουσιαστική. Διεκδικεί «την απεριόριστη ελευθερία του Τύπου και την εκλογή των δημοσίων λειτουργών από τις συνελεύσεις του λαού». Η Λέσχη απαιτεί, επίσης, την θέσπιση του Συντάγματος του 1793, του πιο δημοκρατικού στην ιστορία μας και το οποίο περιείχε, κυρίως, το δικαίωμα στην εξέγερση. Πολύ γρήγορα η Λέσχη του Électoral αποκτά μεγαλύτερο κοινό, πλήθος κόσμου συρρέει στις συνεδριάσεις της. Στο απόγειό της, στις αρχές Οκτωβρίου 1794, ένα από τα αιτήματα της έλαβε την έγκριση δεκατεσσάρων τμημάτων και η δυναμική της σταθεροποιείται. Αυτή η προεκλογική εκστρατεία αποτυπώνεται στην μπροσούρα του Varlet. Η μπροσούρα εκδόθηκε στις 10 Βεντεμιέρ του Έτους III (1 Οκτωβρίου 1794) με τον τίτλο «L' explosion». Επανεκδόθηκε στις 15 Βεντεμιέρ, αυτήν τη φορά με τον τίτλο «Gare l' explosion», όπου αλλάζει μόνο ο τίτλος. Ο Varlet αναφέρει, επίσης, την λέσχη του Électoral στην αρχή του κειμένου και εξηγεί την πολιτική κατάσταση. Είναι απαραίτητο, λέει, να ολοκληρωθεί ο αφανισμός της επαναστατικής κυβέρνησης και να εκδιωχθούν οι Ιακωβίνοι από την εξουσία. Γιατί, αν και ο Ροβεσπιέρος είναι νεκρός, «το φρικτό σύστημά του επιζεί». Αυτό το σύστημα είναι η δικτατορία, και είναι φυσικό οι επιθέσεις των εκλογέων να συγκλίνουν με αυτές των «δεξιών» Θερμιδωριανών. Ο Varlet επαινεί μερικούς από αυτούς τακτικά. Αναφέρει, για παράδειγμα, τον Tallien. Αλλά σε αυτήν την ημερομηνία, ο πρώην επιστάτης τυπογραφείου δεν έχει γίνει ακόμη ο σατράπης που θα μετατρέψει την εξουσία σε οργανωμένη συμμορία (στμ. στο πρωτότυπο Αυλή των Θαυμάτων)[11]. Ο Tallien απαίτησε την ελευθερία του Τύπου και ο Varlet δεν μπορούσε παρά να συγχαρεί τον εαυτό του για ένα αίτημα που ήταν εκ μέρους των φίλων του. Η εφημερίδα L' Enragé επαινεί, επίσης, τον Laurent Lecointre. Αυτός ο μετριοπαθής αστός, πρώην Ιακωβίνος, ήταν ωστόσο ένας έντιμος και μάλλον αδέξιος άνθρωπος. Επιχείρησε μια μεμονωμένη ενέργεια στις 29 Αυγούστου 1794: απαίτησε να κατηγορηθούν οι «αρι-

1. (Στμ.) Γαλλικά Ταχυδρομεία, κεντρικό υποκατάστημα του Λούβρου. https://fr.wikipedia.org/wiki/Poste_centrale_du_Louvre
2. (Στμ.) https://en.wikipedia.org/wiki/The_Plain
3. (Στμ.) https://el.wikipedia.org/wiki/Λέσχη_των_Κορδελιέρων
4. (Στμ.) https://en.wikipedia.org/wiki/Enrag%C3%A9s
5. (Στμ.) https://fr.wikipedia.org/wiki/Sans-culottes
6. (Στμ.) Έντυπο https://fr.wikipedia.org/wiki/L%E2%80% 99Enrag%C3%A9
7. (Στμ.) https://fr.wikipedia.org/wiki/Georges_Jacques_Danton
8. (Στμ.) http://www.parisrevolutionnaire.com/spip.php?arti cle3241
9. (Στμ.) https://en.wikipedia.org/wiki/François-Noël_Babeuf
10. https://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k6453g.texteImage
11. (Στμ.) https://fr.wikipedia.org/wiki/Cour_des_Miracles

στεροί» Θερμιδωριανοί. Η πρότασή του απορρίφθηκε επειδή, στην Συμβατική Εθνοσυνέλευση, οι εκατέρωθεν πλευρές δεν ήταν ακόμη έτοιμες να αντιπαρατεθούν η μία την άλλη εκείνη τη στιγμή. Ο Varlet αφιερώνει ένα μεγάλο απόσπασμα σε αυτή την προσπάθεια του Lecointre, αλλά δεν επιδοκιμάζει, ωστόσο, το φιλελεύθερο σύστημα. Σε όσους εξιδανικεύουν το ύστερο καθεστώς των Γιρονδίνων ανταπαντά: «η φρικτή δικτατορία του Ροβεσπιέρου δεν δικαιολογεί τη δικτατορία του Brissot». Επίσης, δεν παραλείπει να υπενθυμίσει ότι ήταν θύμα της Επιτροπής των Δώδεκα, η οποία είχε συλλάβει τον Varlet για τις ομιλίες του προς τον λαό το 1793, προτού εξασφαλίσει την απελευθέρωσή του από τον λαό. Ο Varlet αυτοαποκαλείται ειρωνικά «μετριοπαθής», ακόμη και «αντεπαναστάτης», ενώ διασκεδάζει με την κριτική που εξαπολύουν εναντίον του οι Ιακωβίνοι. Και πάλι, υπενθυμίζει ειρωνικά την ευγενή καταγωγή ορισμένων Ιακωβίνων, όπως ο Barère ή επινοεί ψευδείς τίτλους για άλλους.

Αυτό που επιθυμεί ο Varlet είναι η λαϊκή εξουσία, όχι διαμέσου αυθαίρετης εκπροσώπησης αλλά με εκλεγμένους από το λαό αντιπροσώπους. Είναι υποστηρικτής της επιτακτικής εντολής, χρειάζεται να σας το υπενθυμίσουμε; Και αν οι επιθέσεις των ψηφοφόρων έπαιξαν το παιχνίδι των «δεξιών» Θερμιδωριανών, οι Ιακωβίνοι έδρασαν με τον χειρότερο δυνατό τρόπο. Όλες οι φατρίες της Συνέλευσης συνενώθηκαν πολύ γρήγορα για να αποτρέψουν την καθιέρωση του Συντάγματος του 1793. Αυτό θα είχε θέσει τέλος στην εξουσία της εκλεγμένης ολιγαρχίας η οποία εξουσίασε στην πραγματικότητα ως το 1799. Γι' αυτό και το καθεστώς των Ιακωβίνων, κοντά στην εξάρθρωση, αφιέρωσε τις τελευταίες του προσπάθειες όχι στην αποκατάσταση της εξουσίας των Αβράκωτων, αλλά στην καταστολή της Λέσχης του Électoral. Και αυτό με τη συνενοχή φυσικά των «αριστερών» Θερμιδωριανών. Η μοίρα του καθεστώτος επρόκειτο να διευθετηθεί στους διαδρόμους της εξουσίας, μεταξύ «ειδικών». Στον Varlet ήταν που δόθηκε το πρώτο χτύπημα. Μετά τη θορυβώδη υποστήριξή του στην λέσχη για την απόπειρα του Lecointre, συνελήφθη και τον έκλεισαν στις φυλακές



Εξώφυλλο της Μπροσούρας

οι νέοι υπεύθυνοι, και κατάσχει όλα τα έντυπα. Είναι το τέλος της λέσχης αυτής και αυτού του εφήμερου τρίτου δρόμου, ούτε τρομοκρατικού, ούτε πλουτοκρατικού. Όσο για τον Varlet, θα μείνει σχεδόν ένα χρόνο στη φυλακή και θα βγει πολύ καταρρακωμένος. Ωστόσο, αναλαμβάνει ξανά μαχητική δράση το 1799. Μετά από μια νέα σιωπή λόγω της ναπολεόντειας δικτατορίας, επανεμφανίζεται στο τέλος της Αυτοκρατορίας και γράφει μερικές μπροσούρες που παραδόξως επαινούσαν τον πολέμαρχο Να-

ΠΡΟΣΟΧΗ, ΕΚΡΗΞΗ!!!

Να πέσει καλύτερα η επαναστατική κυβέρνηση, παρά να εκπέσει μια αρχή.

Την 15η Βεντεμιέρ, Έτος ΙΙΙ της,
μιας και αδιαίρετης,
Γαλλικής Δημοκρατίας.

Δημοκράτες,

Υπάρχει **περιφρόνηση**, **παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων**, όταν ένας κάτοικος της πόλης θάβεται στα μπουντρούμια επειδή υπερασπίστηκε τις αρχές της λαϊκής κυριαρχίας.

Πενθούμε την χώρα, όταν οι τύραννοι που την καταπιέζουν θριαμβεύουν· όταν οι καλοί πολίτες που την υπερασπίζονται στενάζουν.

Όσοι αγαπούν τη χώρα δέχονται καταπίεση, όταν κάποιο θύμα του Λα Φαγιέτ[15], της επιτροπής των Δώδεκα[16], της επαναστατικής Ιεράς Εξέτασης[17], αφήνεται στα νύχια των φιλόδοξων.

Δημοκράτες, θα το ανεχθείτε αυτό; Ξεχάστε τα άτομα, σκεφτείτε, όμως, τις αρχές τις οποίες διέδωσαν, και ειδικά όταν με τον ανιδιοτελή ζήλο τους έκαναν το καλό για χάρη του ιδίου του καλού.

Μην αμφιβάλλετε καθόλου, οι αρχές αυτές είναι η ωμή αλήθεια που ξεστόμισα από το βήμα της λέσχης του Électoral[18] που είχε ως συνέπεια τη νέα παραμονή μου στις **Φυλακές Plessis**[19]. Αν από τα βάθη του μπουντρουμιού η σκέψη μου μπορεί ακόμα να αγγίξει τους ανθρώπους, αυτό με χαροποιεί· οι τύραννοι θα με έχουν καταδιώξει μάταια· απλώς θα έχουν καταφέρει να αυξήσουν το πείσμα μου, και ουδόλως να το καταστήσουν ανίσχυρο.

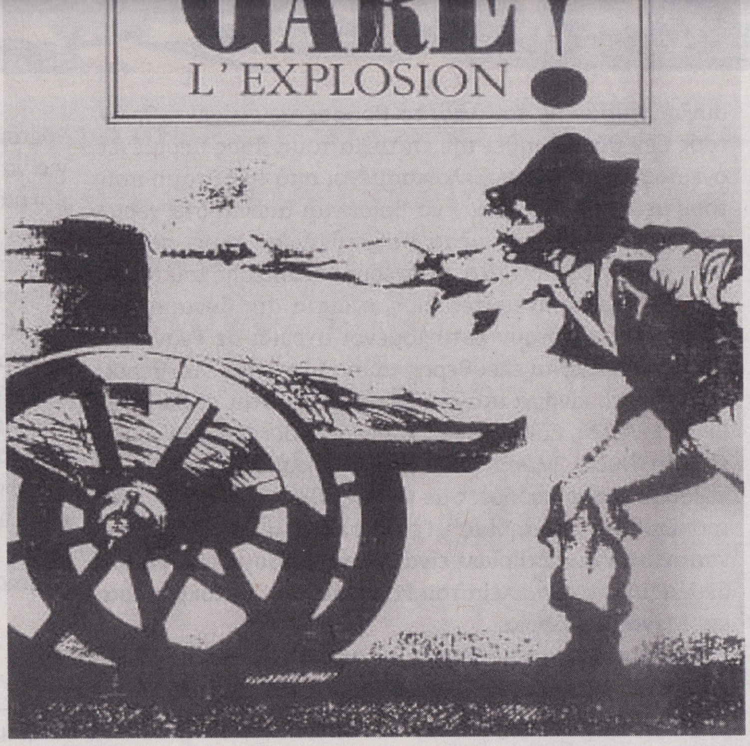
Καταδότες, δικαστικοί επιμελητές, έμμισθοι επόπτες, επανακάμψτε: ραπίζω τους φιλόδοξους. Η ειλικρίνειά μου μπορεί να προσφέρει ένα ευρύ πεδίο καταγγελιών. Οι μαρτυρίες σας θα είναι αδιαμφισβήτητες. Θα έχετε στο χέρι γραπτές αποδείξεις... Βδελυρά υποκείμενα! Δεν υπάκουσα στην άδικη διαταγή της οποίας ήσασταν κομιστές, δεν σας επέτρεψα να παραβιάσετε την ιδιωτικότητά μου, με την ελπίδα ότι θα αντιμετωπιζόμουν ως ίσος με τους τυράννους, τα αφεντικά σας, ενώπιον του δικαστηρίου του λαού.

Με κατηγορούν για αντεπανάσταση. Προσμένω την εμφάνισή μου ενώπιον των δικαστών: η **κατηγορία ευστα-**

συνέχεια στη σελ. 16

Ροβεσπιέρου δεν δικαιολογεί τη δικτατορία του Brissot». Επίσης, δεν παραλείπει να υπενθυμίσει ότι ήταν θύμα της Επιτροπής των Δώδεκα, η οποία είχε συλλάβει τον Varlet για τις ομιλίες του προς τον λαό το 1793, προτού εξασφαλίσει την απελευθέρωσή του από τον λαό. Ο Varlet αυτοαποκαλείται ειρωνικά «μετριοπαθής», ακόμη και «αντεπαναστάτης», ενώ διασκεδάζει με την κριτική που εξαπολύουν εναντίον του οι Ιακωβίνοι. Και πάλι, υπενθυμίζει ειρωνικά την ευγενή καταγωγή ορισμένων Ιακωβίνων, όπως ο Barère ή επινοεί ψευδείς τίτλους για άλλους.

Αυτό που επιθυμεί ο Varlet είναι η λαϊκή εξουσία, όχι διαμέσου αυθαίρετης εκπροσώπησης αλλά με εκλεγμένους από το λαό αντιπροσώπους. Είναι υποστηρικτής της επιτακτικής εντολής, χρειάζεται να σας το υπενθυμίσουμε; Και αν οι επιθέσεις των ψηφοφόρων έπαιξαν το παιχνίδι των «δεξιών» Θερμιδωριανών, οι Ιακωβίνοι έδρασαν με τον χειρότερο δυνατό τρόπο. Όλες οι φατρίες της Συνέλευσης συνενώθηκαν πολύ γρήγορα για να αποτρέψουν την καθιέρωση του Συντάγματος του 1793. Αυτό θα είχε θέσει τέλος στην εξουσία της εκλεγμένης ολιγαρχίας η οποία εξουσίασε στην πραγματικότητα ως το 1799. Γι' αυτό και το καθεστώς των Ιακωβίνων, κοντά στην εξάρθρωση, αφιέρωσε τις τελευταίες του προσπάθειες όχι στην αποκατάσταση της εξουσίας των Αβράκωτων, αλλά στην καταστολή της Λέσχης του Électoral. Και αυτό με τη συνενοχή φυσικά των «αριστερών» Θερμιδωριανών. Η μοίρα του καθεστώτος επρόκειτο να διευθετηθεί στους διαδρόμους της εξουσίας, μεταξύ «ειδικών». Στον Varlet ήταν που δόθηκε το πρώτο χτύπημα. Μετά τη θορυβώδη υποστήριξή του στην λέσχη για την απόπειρα του Lecointre, συνελήφθη και τον έκλεισαν στις φυλακές του Plessis (5 Σεπτεμβρίου 1794), πριν ακόμη κυκλοφορήσει η μπροσούρα «Gare l' explosion»! Το Τμήμα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και η Λέσχη του Électoral διαμαρτυρήθηκαν μάταια. Την επόμενη μέρα, ο Bodson συνελήφθη με τη σειρά του. Όμως, η Λέσχη του Électoral δεν εγκατέλειψε την εκστρατεία της, αντίθετα, γνώρισε μεγαλύτερη απήχηση. Στην συνέχεια, καταφέρνουν να τούς στερήσουν την αίθουσα, διώχνοντάς τους με το πρόσχημα της δημιουργίας νοσοκομείου. Παρ' όλα αυτά, οι συνελεύσεις συνεχίζονται αλλού. Το πλέον αφερέγγυο έντυπο, το Republican Courrier, βεβαιώνει στο τεύχος του της 8ης Οκτωβρίου 1794: «Η Λέσχη του Électoral συνεχίζει να διογκώνει τον αριθμό των υποστηρικτών της. Στην χθεσινή συνεδρίαση ανάγνωσαν ένα κείμενο με τον τίτλο "Προσοχή Έκρηξη!"(...) Είναι ο πρώτος συγγραφέας που τόλμησε να δείξει τόσο θράσος. Το έντυπο αυτό είναι προϊόν ενός



Εξώφυλλο της Μπροσούρας

οι νέοι υπεύθυνοι, και κατάσχει όλα τα έντυπα. Είναι το τέλος της λέσχης αυτής και αυτού του εφήμερου τρίτου δρόμου, ούτε τρομοκρατικού, ούτε πλουτοκρατικού. Όσο για τον Varlet, θα μείνει σχεδόν ένα χρόνο στη φυλακή και θα βγει πολύ καταρρακωμένος. Ωστόσο, αναλαμβάνει ξανά μαχητική δράση το 1799. Μετά από μια νέα σιωπή λόγω της ναπολεόντειας δικτατορίας, επανεμφανίζεται στο τέλος της Αυτοκρατορίας και γράφει μερικές μπροσούρες που παραδόξως επαινούσαν τον πολέμαρχο Ναπολέοντα!

Με την Παλινόρθωση[12], ο Varlet, ο οποίος ζει πια στη Νάντη, φλερτάρει με τη Δημοκρατική αντιπολίτευση και ίσως με τον καρμποναρισμό[13]. Η Επανάσταση του 1830 τού επιτρέπει να γράψει πολλές μπροσούρες. Επί Ιουλιανής μοναρχίας[14], συνεχίζει τον παράνομο αγώνα και καθοδηγεί τους εργάτες της Νάντης με τις «άκρως αιμοσταγείς απόψεις του '93» (σύμφωνα με την αστυνομία).

Το 1837, αυτός ο 73χρονος άνδρας εξακολουθεί να καταγράφεται ως επικίνδυνος ταραχοποιός στην περιοχή Corbeil, κοντά στο Παρίσι. Αξιοθαύμαστη δύναμη πίστης ενός αγωνιστή που δεν υποχωρεί ποτέ στην προσωπική φιλοδοξία! Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το «Gare l' explosion», ανεξάρτητα από το ιστορικό του πλαίσιο, εξακολουθεί να είναι, επίσης, μια έγκυρη κριτική της επαναστατικής δικτατορίας. Οι επόμενοι αιώνες θα έπρεπε να

Υπάρχει **περιφρόνηση, παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων**, όταν ένας κάτοικος της πόλης θάβεται στα μπουντρούμια επειδή υπερασπίστηκε τις αρχές της λαϊκής κυριαρχίας.

Πενθούμε την χώρα, όταν οι τύραννοι που την καταπιέζουν θριαμβεύουν· όταν οι καλοί πολίτες που την υπερασπίζονται στενάζουν.

Όσοι αγαπούν τη χώρα δέχονται καταπίεση, όταν κάποιο θύμα του Λα Φαγιέτ[15], της επιτροπής των Δώδεκα[16], της επαναστατικής Ιεράς Εξέτασης[17], αφήνεται στα νύχια των φιλόδοξων.

Δημοκράτες, θα το ανεχθείτε αυτό; Ξεχάστε τα άτομα, σκεφτείτε, όμως, τις αρχές τις οποίες διέδωσαν, και ειδικά όταν με τον ανιδιοτελή ζήλο τους έκαναν το καλό για χάρη του ιδίου του καλού.

Μην αμφιβάλλετε καθόλου, οι αρχές αυτές είναι η ωμή αλήθεια που ξεστόμισα από το βήμα της λέσχης του Électoral[18] που είχε ως συνέπεια τη νέα παραμονή μου στις **Φυλακές Plessis**[19]. Αν από τα βάθη του μπουντρουμιού η σκέψη μου μπορεί ακόμα να αγγίξει τους ανθρώπους, αυτό με χαροποιεί· οι τύραννοι θα με έχουν καταδιώξει μάταια· απλώς θα έχουν καταφέρει να αυξήσουν το πείσμα μου, και ουδόλως να το καταστήσουν ανίσχυρο.

Καταδότες, δικαστικοί επιμελητές, έμμισθοι επόπτες, επανακάμψτε: ραπίζω τους φιλόδοξους. Η ειλικρίνειά μου μπορεί να προσφέρει ένα ευρύ πεδίο καταγγελιών. Οι μαρτυρίες σας θα είναι αδιαμφισβήτητες. Θα έχετε στο χέρι γραπτές αποδείξεις... Βδελυρά υποκείμενα! Δεν υπάκουσα στην άδικη διαταγή της οποίας ήσασταν κομιστές, δεν σας επέτρεψα να παραβιάσετε την ιδιωτικότητά μου, με την ελπίδα ότι θα αντιμετωπιζόμουν ως ίσος με τους τυράννους, τα αφεντικά σας, ενώπιον του δικαστηρίου του λαού.

Με κατηγορούν για αντεπανάσταση. Προσμένω την εμφάνισή μου ενώπιον των δικαστών: η **κατηγορία ευσταθεί**... Θεωρώ ότι έχω αυτές τις πεποιθήσεις, αν με τον όρο αντεπαναστάτης εννοείται η άσκηση αντιπολίτευσης **στην**

συνέχεια στη σελ. 16

15. (Στμ.) Gilbert du Motier de La Fayette (6 Σεπτεμβρίου 1757 - 20 Μαΐου 1734). https://fr.wikipedia.org/wiki/Gilbert_du_Motier_de_La_Fayette
16. (Στμ.) Commission Extraordinaire des Douze, Commission des Douze. Επιτροπή αποτελούμενη κυρίως από Γιρονδίνους, που συστάθηκε μετά από πρόταση του Μπαρέρ (Bertrand Barère). https://fr.wikipedia.org/wiki/Commission_extraordinaire_des_Douze
17. (Στμ.) Ιερά Εξέταση της συγκεκριμένης περιόδου L' inquisition révolutionnaire, sous ses deux formes https://fr.wikisource.org/wiki/Histoire_de_la_Révolution_française_(Michelet)/Livre_XVIII/Chapitre_5.
18. (Στμ.) Λέσχη του Électoral. https://www.toperiodiko.gr/%CE%B3%CE%B1%CE%BB%CE%BB%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CE%B5%CF%80%CE%B1%CE%BD%CE%AC

αν οι επιθέσεις των ψηφοφόρων έπαιξαν το παιχνίδι των «δεξιών» Θερμιδωριανών, οι Ιακωβίνοι έδρασαν με τον χειρότερο δυνατό τρόπο. Όλες οι φατρίες της Συνέλευσης συνενώθηκαν πολύ γρήγορα για να αποτρέψουν την καθιέρωση του Συντάγματος του 1793. Αυτό θα είχε θέσει τέλος στην εξουσία της εκλεγμένης ολιγαρχίας η οποία εξουσίασε στην πραγματικότητα ως το 1799. Γι' αυτό και το καθεστώς των Ιακωβίνων, κοντά στην εξάρθρωση, αφιέρωσε τις τελευταίες του προσπάθειες όχι στην αποκατάσταση της εξουσίας των Αβράκωτων, αλλά στην καταστολή της Λέσχης του Électoral. Και αυτό με τη συνενοχή φυσικά των «αριστερών» Θερμιδωριανών. Η μοίρα του καθεστώτος επρόκειτο να διευθετηθεί στους διαδρόμους της εξουσίας, μεταξύ «ειδικών». Στον Varlet ήταν που δόθηκε το πρώτο χτύπημα. Μετά τη θορυβώδη υποστήριξή του στην λέσχη για την απόπειρα του Lecointre, συνελήφθη και τον έκλεισαν στις φυλακές του Plessis (5 Σεπτεμβρίου 1794), πριν ακόμη κυκλοφορήσει η μπροσούρα «Gare l' explosion»! Το Τμήμα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και η Λέσχη του Électoral διαμαρτυρήθηκαν μάταια. Την επόμενη μέρα, ο Bodson συνελήφθη με τη σειρά του. Όμως, η Λέσχη του Électoral δεν εγκατέλειψε την εκστρατεία της, αντίθετα, γνώρισε μεγαλύτερη απήχηση. Στην συνέχεια, καταφέρνουν να τούς στερήσουν την αίθουσα, διώχνοντάς τους με το πρόσχημα της δημιουργίας νοσοκομείου. Παρ' όλα αυτά, οι συνελεύσεις συνεχίζονται αλλού. Το πλέον αφερέγγυο έντυπο, το Republican Courrier, βεβαιώνει στο τεύχος του της 8ης Οκτωβρίου 1794: «Η Λέσχη του Électoral συνεχίζει να διογκώνει τον αριθμό των υποστηρικτών της. Στην χθεσινή συνεδρίαση ανάγνωσαν ένα κείμενο με τον τίτλο ''Προσοχή Έκρηξη!''(...) Είναι ο πρώτος συγγραφέας που τόλμησε να δείξει τόσο θράσος. Το έντυπο αυτό είναι προϊόν ενός εξαιρετικά βίαιου ατόμου, το οποίο δεν λογαριάζει ούτε τον χρόνο, ούτε τον τόπο». Έτσι, από τα έγκατα της φυλακής του, ο Varlet συνεχίζει να παίζει ρόλο στον αγώνα ενάντια στην «επαναστατική κυβέρνηση». Μπροστά στις λαϊκές πιέσεις, οι Θερμιδωριανοί της «δεξιάς» και της «αριστεράς» συνενώθηκαν και η Συμβατική Εθνοσυνέλευση απέρριψε τα αιτήματα της Λέσχης του Électoral. Στις 12 Οκτωβρίου 1794, συλλαμβάνεται ο Legray. Στις 13 είναι η σειρά του Μπαμπέφ να συλληφθεί. Τότε η Λέσχη αποφασίζει να συνεχίσει να τυπώνει την εφημερίδα χωρίς την συμμετοχή του. Ενοχλημένη η Επιτροπή Γενικής Ασφαλείας αποφασίζει, στις 24 Οκτωβρίου, να συλληφθούν όλοι



Εξώφυλλο της Μπροσούρας

οι νέοι υπεύθυνοι, και κατάσχει όλα τα έντυπα. Είναι το τέλος της λέσχης αυτής και αυτού του εφήμερου τρίτου δρόμου, ούτε τρομοκρατικού, ούτε πλουτοκρατικού. Όσο για τον Varlet, θα μείνει σχεδόν ένα χρόνο στη φυλακή και θα βγει πολύ καταρρακωμένος. Ωστόσο, αναλαμβάνει ξανά μαχητική δράση το 1799. Μετά από μια νέα σιωπή λόγω της ναπολεόντειας δικτατορίας, επανεμφανίζεται στο τέλος της Αυτοκρατορίας και γράφει μερικές μπροσούρες που παραδόξως επαινούσαν τον πολέμαρχο Ναπολέοντα!

Με την Παλινόρθωση[12], ο Varlet, ο οποίος ζει πια στη Νάντη, φλερτάρει με τη Δημοκρατική αντιπολίτευση και ίσως με τον καρμποναρισμό[13]. Η Επανάσταση του 1830 τού επιτρέπει να γράψει πολλές μπροσούρες. Επί Ιουλιανής μοναρχίας[14], συνεχίζει τον παράνομο αγώνα και καθοδηγεί τους εργάτες της Νάντης με τις «άκρως αιμοσταγείς απόψεις του '93» (σύμφωνα με την αστυνομία).

Το 1837, αυτός ο 73χρονος άνδρας εξακολουθεί να καταγράφεται ως επικίνδυνος ταραχοποιός στην περιοχή Corbeil, κοντά στο Παρίσι. Αξιοθαύμαστη δύναμη πίστης ενός αγωνιστή που δεν υποχωρεί ποτέ στην προσωπική φιλοδοξία! Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το «Gare l' explosion», ανεξάρτητα από το ιστορικό του πλαίσιο, εξακολουθεί να είναι, επίσης, μια έγκυρη κριτική της επαναστατικής δικτατορίας. Οι επόμενοι αιώνες θα έπρεπε να εμπνευστούν ώστε απορρίψουν τη δικτατορία μιας μειονότητας, όπως υποστήριξε ο Varlet, αντί να φτάσουμε μέχρι τις εμπειρίες ολοκληρωτικών καθεστώτων!

Για την εκδοτική ομάδα,
Υ.Β.

* *

12. (Στμ.) https://el.wikipedia.org/wiki/Παλινόρθωση_των_Βο%
13. (Στμ.) Γαλλικός Καρμποναρισμός. https://el.wikipedia.org/wiki/Καρμπονάροι
14. (Στμ.) https://fr.wikipedia.org/wiki/Monarchie_de_Juillet

Electoral[18] που είχε ως συνέπεια τη νέα παραμονή μου στις **Φυλακές Plessis**[19]. Αν από τα βάθη του μπουντρουμιού η σκέψη μου μπορεί ακόμα να αγγίξει τους ανθρώπους, αυτό με χαροποιεί· οι τύραννοι θα με έχουν καταδιώξει μάταια· απλώς θα έχουν καταφέρει να αυξήσουν το πείσμα μου, και ουδόλως να το καταστήσουν ανίσχυρο.

Καταδότες, δικαστικοί επιμελητές, έμμισθοι επόπτες, επανακάμψτε: ραπίζω τους φιλόδοξους. Η ειλικρίνειά μου μπορεί να προσφέρει ένα ευρύ πεδίο καταγγελιών. Οι μαρτυρίες σας θα είναι αδιαμφισβήτητες. Θα έχετε στο χέρι γραπτές αποδείξεις... Βδελυρά υποκείμενα! Δεν υπάκουσα στην άδικη διαταγή της οποίας ήσασταν κομιστές, δεν σας επέτρεψα να παραβιάσετε την ιδιωτικότητά μου, με την ελπίδα ότι θα αντιμετωπιζόμουν ως ίσος με τους τυράννους, τα αφεντικά σας, ενώπιον του δικαστηρίου του λαού.

Με κατηγορούν για αντεπανάσταση. Προσμένω την εμφάνισή μου ενώπιον των δικαστών: η **κατηγορία ευσταθεί**... Θεωρώ ότι έχω αυτές τις πεποιθήσεις, αν με τον όρο αντεπαναστάτης εννοείται η άσκηση αντιπολίτευσης **στην**

συνέχεια στη σελ. 16

15. (Στμ.) Gilbert du Motier de La Fayette (6 Σεπτεμβρίου 1757 - 20 Μαΐου 1734). https://fr.wikipedia.org/wiki/Gilbert_du_Motier_de_La_Fayette
16. (Στμ.) Commission Extraordinaire des Douze, Commission des Douze. Επιτροπή αποτελούμενη κυρίως από Γιρονδίνους, που συστάθηκε μετά από πρόταση του Μπαρέρ (Bertrand Barère). https://fr.wikipedia.org/wiki/Commission_extraordinaire_des_Douze
17. (Στμ.) Ιερά Εξέταση της συγκεκριμένης περιόδου L' inquisition révolutionnaire, sous ses deux formes https://fr.wikisource.org/wiki/Histoire_de_la_Révolution_française_(Michelet)/Livre_XVIII/Chapitre_5.
18. (Στμ.) Λέσχη του Électoral. https://www.toperiodiko.gr/%CE%B3%CE%B1%CE%BB%CE%BB%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CE%B5%CF%80%CE%B1%CE%BD%CE%AC%CF%83%CF%84%CE%B1%CF%83%CE%B7-%CE%B7-%CF%87%CF%81%CF%85%CF%83%CE%AE-%CE%BD%CE%B5%CE%BF%CE%BB%CE%B1%CE%AF%CE%B1/#.Yn_MvKhBzIV, https://pdxscholar.library.pdx.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=6812&context=open_access_etds, σελίδα 74 και After Thermidor various former hebertistes and enragés had fomed a body called the Electoral Club https://books.google.gr/books?id=DTwCwAAQBAJ&pg=PA53&lpg=PA53&dq=club+electoral+Babeuf&source=bl&ots=zwk_WRG9W3&sig=ACfU3U0a2AsfpaCCVUlPQTyOJ8DMsvyhbw&hl=el&sa=X&ved=2ahUKEwiU4vyXiN_3AhXYQ_EDHZbMBm4Q6AF6BAgbEAM#v=onepage&q=club%20electoral%20Babeuf&f=false
19. (Στμ.) Φυλακή του Πλεσσί (Plessis). https://www.toperiodiko.gr/γαλλική-επανάσταση-η-χρυσή-νεολαία/#.YpT3SXZBzct

συνέχεια από τη σελ. 15



επαναστατική κυβέρνηση. Υπακούω προσωρινά σε αυτήν την τυραννία· χωρίς να ξεχάνω το μερίδιο της κυριαρχίας μου, εξαιτίας της οξείας κριτικής που όλοι δικαιούμαστε να ασκούμε στα διατάγματα που εκδίδονται. Θα χρησιμοποιήσω τους άτυπους συνήγορους. Θα καταθέσω εναντίον μιας εθνικής κυβέρνησης, για χάρη **της διακήρυξης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων**. Θα είμαι ο μόνος κατήγορος ενάντια σε μια χούφτα φιλόδοξους άντρες, αρκετά δυνατούς ίσως για ν' αψηφήσουν την αλήθεια... Δεν έχει καμία σημασία! Θα την πω.

Θα γίνω θυσία για την ευτυχία της χώρας μου· εκεί όπου υπάρχει ρίσκο για την ίδια σου την ύπαρξη, εκεί ενυπάρχει η αφοσίωση.

Ο **φίλος του λαού**[20] δεν δίστασε· κατονόμασε τους μασκοφόρους· να τον μιμηθούμε.

Ο πιο ξεδιάντροπος από τους εκπροσώπους του λαού, ο κύριος **Billaud-de-Varennes**[21], τοποθετεί μια ομάδα συνωμοτών στη λέσχη του Électoral, η οποία εδρεύει στην περιοχή του· μιλάει με τον **Barère de Vieuzac**[22], με τον **βαρώνο του Montaut**[23], με τους οποίους συνασπίζεται για κοινό σκοπό. Ναι, κύριε, ο **Billaud-de-Varennes** έχει δικιοπρέπει να δει συνωμότες στους πραγματικούς εξεγερμένους της 31ης Μαΐου. Αν όμως, όπως εκείνη την εποχή, συνωμοτήσαν με τον λαό, το θράσος των νέων εχθρών τους δεν θα εγγυηθεί την επιτυχία τους. Τους περιμένει όνειδος και ατίμωση. Ξελογιασμένοι από τη δύναμη που τους μεθάει, τη βλέπουν να βρίσκεται αιώνια στα χέρια τους και προχωρούν μέσα στην τύφλωσή τους, σε σημείο να ξεχνούν ότι όλα τα σχέδια καταπίεσης απέτυχαν μαζί με τους εμπνευστές τους, ενάντια στη δύναμη του λαού. Δεν υπάρχουν ευτυχισμένοι αχρείοι σε έναν λαό που θέλει να είναι ελεύθερος και που θα είναι ελεύθερος παρ' όλο το κίνημα στο οποίο αφοσιώνονται οι Barrère, Billaud, Vadier, Collot, Amar, Voulland, Bourdon-de-l' Oise, Duhem, Ducos, Montaut, Carrier, κλπ, κλπ. Και για να επιτεθούμε στους προδότες με τη μία, όλα τα μέλη των επιτροπών Κοινής Σωτηρίας[24], Γενικής Ασφάλειας[25], των επαναστατικών δικαστηρίων, είναι ένοχα για συμμετοχή ή για δειλία, υπό τη βασιλεία του Ροβεσπιέρου, **αυτοκράτορα και Μέγα Ποντίφικα**.

Δημοκράτες, ας μην ψάχνουμε αλλού έξω από την επαναστατική κυβέρνηση για την πηγή της καταπίεσης, κάτω από την οποία στενάζει η Δημοκρατία, μετά τα αλησμόνητα γεγονότα της 31ης Μαΐου, της 1ης Ιουνίου και της 2ας Ιουνίου. Η εμπιστοσύνη σας σε εκείνη την εποχή με πρότεινε στην επιτροπή εξέγερσης· και καθώς μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα από αυτό το γεγονός πως υπηρέτησα την πιο απεχθή τυραννία, οφείλω μια ειλικρινή εξήγηση, τόσο στον λαό όσο και στον εαυτό μου.

Ανάμεσα στους πολίτες που εκλέχτηκαν για να σώσουν την πατρίδα στην επανάσταση της 31ης Μαΐου, υπήρχαν ειλικρινείς πατριώτες από την Υπόθεση του Περιδεραίου[26], εκλεγμένοι από τον λαό, πατριώτες που είχαν ξεσηκωθεί μαζί του για να υπερασπιστούν τις αρχές και να θεσπίσουν ένα δημοκρατικό σύνταγμα. Υπήρχαν και συνωμότες, απεσταλμένοι των πιο καταστροφικών από τις φατρίες. Αυτός ο συνασπισμός του Καλιγούλα θεώρησε την πτώση των Brissotins[27] απλώς σαν ένα μεγάλο παράθυρο ευκαιρίας για τις δικές του φιλοδοξίες. Η επιτροπή εξέγερσης έκρυβε στα σπλάχνα της τους σπόρους της επαναστατικής διακυβέρνησης, που είχαν επινοηθεί με μυστικότητα εκ των προτέρων. Οι ψεύτικοι εξεγερμένοι αντικατέστησαν εν αγνοία μου τον Brissot με τον Ροβεσπιέρο· την κυριαρχία των φατριών με μια αποκρουστική δικτατορία, μασκαρεμένη με τον τίτλο της Επιτροπής Κοινής Σωτηρίας. Όσο για μένα, ήμουν πολύ ειλικρινής για να με μυήσουν, και με παρακάμψαν.

Μετάφραση - απόδοση Π.

(Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ)

20. (Στμ.) Εννοεί τον Μαρά, Jean-Paul Marat (24 Μαΐου 1743 – 13 Ιουλίου 1793) https://en.wikipedia.org/wiki/Jean-Paul_Marat
21. (Στμ.) Jacques-Nicolas Billaud Varenne https://en.wikipedia.org/wiki/Jacques-Nicolas_Billaud-Varenne
22. (Στμ.) Bertrand Barère ή Barère de Vieuzac (10 Σεπτεμβρίου 1755-13 Ιανουαρίου 1841)https://fr.wikipedia.org/wiki/Bertrand_Bar%C3%A8re
23. (Στμ.) Louis Marie Bon de Montaut https://fr.wikipedia.org/wiki/Louis_Bon_de_Montaut
24. (Στμ.) https://fr.wikipedia.org/wiki/Comité_de_salut_public
25. (Στμ.) https://fr.wikipedia.org/wiki/Comité_de_sûreté_générale
26. (Στμ.) Υπόθεση του περιδεραίου 1784, 1785. https://el.wikipedia.org/wiki/Υπόθεση_του_περιδέραιου
27. (Στμ.) Brissot, ένας από τους ηγέτες των Γιρονδίνων https://en.wikipedia.org/wiki/Jacques_Pierre_Brissot

φιλοσόφους άντρες, αρκετά δυνατούς ίσως για ν' αψηφήσουν την αλήθεια... Δεν έχει καμία σημασία! Θα την πω.

Θα γίνω θυσία για την ευτυχία της χώρας μου· εκεί όπου υπάρχει ρίσκο για την ίδια σου την ύπαρξη, εκεί ενυπάρχει η αφοσίωση.

Ο **φίλος του λαού**[20] δεν δίστασε· κατονόμασε τους μασκοφόρους· να τον μιμηθούμε.

Ο πιο ξεδιάντροπος από τους εκπροσώπους του λαού, ο κύριος **Billaud-de-Varennes**[21], τοποθετεί μια ομάδα συνωμοτών στη λέσχη του Électoral, η οποία εδρεύει στην περιοχή του· μιλάει με τον **Barère de Vieuzac**[22], με τον **βαρώνο του Montaut**[23], με τους οποίους συνασπίζεται για κοινό σκοπό. Ναι, κύριε, ο **Billaud-de-Varennes** έχει δικιοπρέπει να δει συνωμότες στους πραγματικούς εξεγερμένους της 31ης Μαΐου. Αν όμως, όπως εκείνη την εποχή,



συνωμοτήσαν με τον λαό, το θράσος των νέων εχθρών τους δεν θα εγγυηθεί την επιτυχία τους. Τους περιμένει όνειδος και ατίμωση. Ξελογιασμένοι από τη δύναμη που τους μεθάει, τη βλέπουν να βρίσκεται αιώνια στα χέρια τους και προχωρούν μέσα στην τύφλωσή τους, σε σημείο να ξεχνούν ότι όλα τα σχέδια καταπίεσης απέτυχαν μαζί με τους εμπνευστές τους, ενάντια στη δύναμη του λαού. Δεν υπάρχουν ευτυχισμένοι αχρείοι σε έναν λαό που θέλει να είναι ελεύθερος και που θα είναι ελεύθερος παρ' όλο το κίνημα στο οποίο αφοσιώνονται οι Barrère, Billaud, Vadier, Collot, Amar, Voulland, Bourdon-de-l' Oise, Duhem, Ducos, Montaut, Carrier, κλπ, κλπ. Και για να επιτεθούμε στους προδότες με τη μία, όλα τα μέλη των επιτροπών Κοινής Σωτηρίας[24], Γενικής Ασφάλειας[25], των επαναστατικών δικαστηρίων, είναι ένοχα για συμμετοχή ή για δειλία, υπό τη βασιλεία του Ροβεσπιέρου, **αυτοκράτορα και Μέγα Ποντίφικα**.

Δημοκράτες, ας μην ψάχνουμε αλλού έξω από την επαναστατική κυβέρνηση για την πηγή της καταπίεσης, κάτω

Ανάμεσα στους πολίτες που εκλέχτηκαν για να σώσουν την πατρίδα στην επανάσταση της 31ης Μαΐου, υπήρχαν ειλικρινείς πατριώτες από την Υπόθεση του Περιδεραίου[26], εκλεγμένοι από τον λαό, πατριώτες που είχαν ξεσηκωθεί μαζί του για να υπερασπιστούν τις αρχές και να θεσπίσουν ένα δημοκρατικό σύνταγμα. Υπήρχαν και συνωμότες, απεσταλμένοι των πιο καταστροφικών από τις φατρίες. Αυτός ο συνασπισμός του Καλιγούλα θεώρησε την πτώση των Brissotins[27] απλώς σαν ένα μεγάλο παράθυρο ευκαιρίας για τις δικές του φιλοδοξίες. Η επιτροπή εξέγερσης έκρυβε στα σπλάχνα της τους σπόρους της επαναστατικής διακυβέρνησης, που είχαν επινοηθεί με μυστικότητα εκ των προτέρων. Οι ψεύτικοι εξεγερμένοι αντικατέστησαν εν αγνοία μου τον Brissot με τον Ροβεσπιέρο· την κυριαρχία των φατριών με μια αποκρουστική δικτατορία, μασκαρεμένη με τον τίτλο της Επιτροπής Κοινής Σωτηρίας. Όσο για μένα, ήμουν πολύ ειλικρινής για να με μυήσουν, και με παρακάμψαν.

Μετάφραση - απόδοση Π.

(Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ)

---

20. (Στμ.) Εννοεί τον Μαρά, Jean-Paul Marat (24 Μαΐου 1743 – 13 Ιουλίου 1793) https://en.wikipedia.org/wiki/Jean-Paul_Marat
21. (Στμ.) Jacques-Nicolas Billaud Varenne https://en.wikipedia.org/wiki/Jacques-Nicolas_Billaud-Varenne
22. (Στμ.) Bertrand Barère ή Barère de Vieuzac (10 Σεπτεμβρίου 1755-13 Ιανουαρίου 1841)https://fr.wikipedia.org/wiki/Bertrand_Bar%C3%A8re
23. (Στμ.) Louis Marie Bon de Montaut https://fr.wikipedia.org/wiki/Louis_Bon_de_Montaut
24. (Στμ.) https://fr.wikipedia.org/wiki/Comité_de_salut_public
25. (Στμ.) https://fr.wikipedia.org/wiki/Comité_de_sûreté_générale
26. (Στμ.) Υπόθεση του περιδεραίου 1784, 1785. https://el.wikipedia.org/wiki/Υπόθεση_του_περιδέραιου
27. (Στμ.) Brissot, ένας από τους ηγέτες των Γιρονδίνων https://en.wikipedia.org/wiki/Jacques_Pierre_Brissot

20. (Στμ.) Εννοεί τον Μαρά, Jean-Paul Marat (24 Μαΐου 1743 – 13 Ιουλίου 1793) https://en.wikipedia.org/wiki/Jean-Paul_Marat
21. (Στμ.) Jacques-Nicolas Billaud Varenne https://en.wikipedia.org/wiki/Jacques-Nicolas_Billaud-Varenne
22. (Στμ.) Bertrand Barère ή Barère de Vieuzac (10 Σεπτεμβρίου 1755-13 Ιανουαρίου 1841)https://fr.wikipedia.org/wiki/Bertrand_Bar%C3%A8re
23. (Στμ.) Louis Marie Bon de Montaut https://fr.wikipedia.org/wiki/Louis_Bon_de_Montaut

ναστατικών δικαστηρίων, είναι ένοχα για συμμετοχή ή για δειλία, υπό τη βασιλεία του Ροβεσπιέρου, **αυτοκράτορα και Μέγα Ποντίφικα**.

Δημοκράτες, ας μην ψάχνουμε αλλού έξω από την επαναστατική κυβέρνηση για την πηγή της καταπίεσης, κάτω

24. (Στμ.) https://fr.wikipedia.org/wiki/Comité_de_salut_public
25. (Στμ.) https://fr.wikipedia.org/wiki/Comité_de_sûreté_générale

μένα, ήμουν πολύ ειλικρινής για να με μυήσουν, και με παρακάμψαν.

Μετάφραση - απόδοση Π.

(Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ)

26. (Στμ.) Υπόθεση του περιδεραίου 1784, 1785. https://el.wikipedia.org/wiki/Υπόθεση_του_περιδέραιου
27. (Στμ.) Brissot, ένας από τους ηγέτες των Γιρονδίνων https://en.wikipedia.org/wiki/Jacques_Pierre_Brissot